

ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย • ธันวาคม 2016

เลียวไฮนา

เรื่องราวของพระเยซู:
ผลงานโดดเด่นจากการประกวด
ศิลปะนานาชาติ, น. 22

เตรียมใจและครอบครัวท่านให้พร้อมรับการ
เสด็จกลับมาของพระผู้ช่วยให้รอด, น. 10

เอลลเดอร์บัลดาร์ดพูดถึงการศึกษาของศาสนจักร
ในศตวรรษที่ 21, น. 28

ศรัทธาของคุณพ่อคุณแม่ดีฉัน:
ผู้ลี้ภัยจากเช็กโกสโลวาเกีย, น. 36

“ดังนั้น, ผู้ใดที่เชื่อในพระผู้เป็นเจ้าจะหวังได้อย่างแน่นอนเพื่อโลกที่ดีกว่านี้, แท้จริงแล้ว, แม่มีที่ทางพระหัตถ์ของพระผู้เป็นเจ้า, ซึ่งความหวังมีมาจากศรัทธา, อันจะนำสมอให้จิตวิญญาณมนุษย์, ซึ่งจะทำให้พวกเขามั่นคงและแน่นอน, ทำงานดีมากมายอยู่เสมอ, อันจะนำไปสู่การสรรเสริญพระผู้เป็นเจ้า”

ข่าวสาร

- 4 ข่าวสารจากฝ่ายประธานสูงสุด:
สันติสุขในชีวิตนี้
โดย ประธานเฮนรี่ บี. อาयरังก์
- 7 ข่าวเยี่ยมสอน
ครอบครัวพบปิติในความชอบธรรม

ภาพปก

ปกหน้า: ส่วนหนึ่งจากภาพ *เชษฐมาสิการะ*
พระองค์ โดย ดานา มาริโอ วู้ด, เอื้อเฟื้อโดย
พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ศาสนจักร, ไมออนูยาด
ให้ทำสำเนา ปกหน้าด้านใน: ภาพจาก iStock/
Thinkstock

บทความพิเศษ

- 10 เตรียมที่ให้แก่พระเจ้า
โดย อธิการเจราลด์ คอสเซ
เราแต่ละคนมีหน้าที่เตรียมรับการ
เสด็จมาของพระผู้ช่วยให้รอดของเรา
- 14 เดชานภาพของพระคุณ
โดยเอ็ดเดอร์เจมส์ เจ. ฮามูลา
เราทุกคนต้องการพระคุณของ
พระเจ้า เราสามารถเข้าถึงเดชานภาพ
อันกอปรด้วยพระปรีชาสามารถนี้ได้
ทุกวิธี
- 22 การประกวดศิลปะนานาชาติครั้งที่
10: เล่าเรื่องพระเยซูให้ฉันฟัง
เฟลิตเพลินกับภาพพระผู้ช่วยให้รอด
16 ภาพที่เลือกมา
- 28 โดยการศึกษาและโดยศรัทธา
โดย เอ็ดเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด
การเรียนรู้พระกิตติคุณให้มึ
ประสิทธิภาพต้องอาศัยทั้งการศึกษา
และศรัทธาครุมีบทบาทอันสำคัญยิ่ง
ในการช่วยนักเรียนผสมผสานทั้งสอง
อย่างนี้

36 หนังสือหาศรัทธาและเสรีภาพ

โดย อีวา วอลเบอร์เกอร์

ในการหนีไปหาเสรีภาพ คุณพ่อคุณแม่
ของดิฉันประสบพระกิตติคุณ
มากกว่าหนึ่งด้าน

ปกิณกะ

- 8 การสอนในวิธีของพระผู้ช่วยให้รอด:
เตรียมพบพระผู้เป็นเจ้า
โดยเดวิน จี. เดอร์แรนท์
- 40 เสียงวิสุทธิชนยุคสุดท้าย
- 80 จนกว่าเราจะพบกันอีก: พระลักษณะ
ที่แท้จริงของพระผู้เป็นเจ้า
โดย เอ็ดเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์

48

44 ศรัทธา ความหวัง และจิตกุศล:

คุณธรรมผสมผสาน

โดย เอ็ดเดอร์ ซี ฮอง (แซม) วอง
เมื่อร้อยเรียงเข้าด้วยกัน ศรัทธา ความ
หวัง และจิตกุศลสามารถช่วยให้เราเป็น
ผู้ติดตามที่ดีขึ้นของพระคริสต์

48 สร้างตอนจบที่มีความสุข

โดย ยูริ โกเตพอฟ

ผมตั้งใจจะแต่งงานในพระวิหาร
แต่พระเจ้าทรงนำผมไปพบคุณนัรินทร์
ในวิธีที่ผมคาดไม่ถึง

ดูว่าท่านจะหา
เสียโชนาที่ซ่อน
อยู่ในฉบับนี้ได้
หรือไม่ คำใบ้:
ท่านแบ่งปัน
พระกิตติคุณ
กับผู้อื่นอย่างไร

62

50 พลังในการเลือก

โดย ไมเคิล พิกเกทท์

ความฝันของผม—การเป็นนักเพาะ
กายอาชีพ—อยู่ตรงหน้าผม แต่จะทำ
อย่างไรกับใบสมัครผู้สอนศาสนาที่ผม
เพิ่งส่งไป

52 เป็นพระเอกหนังบู๊ ตัวจริง

โดย ชาร์ลอตต์ ลาร์คาบาล

การมุ่งหน้าหมายถึงการลงมือทำ แม้สิ่ง
นั้นจะดูเหมือนน่ากลัวหรือไม่แน่นอน

56 คำถามและคำตอบ

ฉันกำลังพยายามอย่างหนักเพื่อศึกษา
พระคัมภีร์ เหตุใดการศึกษาพระคัมภีร์
จึงสำคัญ

58 ให้มากกว่าของขวัญ

โดย เอ็มมาลิน อาร์. วิลสัน

ท่านสัญญาจะให้ของขวัญอะไรใน
เทศกาลคริสต์มาสปีนี้ ใช้แบบสอบถาม
นี้เพื่อดูว่าท่านเป็นผู้ให้แบบใด

61 ผมต้องการการรับใช้ของผู้สอน

ศาสนา

โดย กาเบรียล กอสตา ซิลวา

ผมเหงาและต้องการเพื่อน แต่ผมไม่
คิดเลยว่าผู้สอนศาสนาจะเป็นคำตอบ
การสวดอ้อนวอนของผม

62 โปสเตอร์: อย่ารีรอ

63 คำตอบจากผู้นำศาสนจักร: วิธียอดทน

โดย ประธาน ดีเทอร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟ

64

64 คริสต์มาสที่ต่างจากเดิม

โดย เจน แม็คไบรด์ โซเอท

ทุกอย่างเปลี่ยนไปตั้งแต่หย่าร้าง
คริสต์มาสจะดีเหมือนเดิมได้หรือไม่

66 เด็กๆ ที่ยืนอย่างภาคภูมิใจ:

พรจากเบลสซี

68 วิรบุรุษพระคัมภีร์มอรมอน:

คำทำของโมโรไน

69 ฉันอ่านพระคัมภีร์มอรมอนได้

70 คำตอบจากอัครสาวก: ฉันจะรู้สึก

ใกล้ชิดพระผู้ช่วยให้รอดมากขึ้นได้

อย่างไร

เอ็ดเดอร์เดล จี. เรนลันด์

71 บัทรพยานพิเศษ

75 หน้าใหม่ของหนู

76 เรื่องราวในพระคัมภีร์มอรมอน:

คำสัญญาพิเศษของโมโรไน

79 หน้าระบายสี:

ฉันรักครอบครัวของฉัน

ธันวาคม 2016 ปีที่ 22 เล่มที่ 12
เลขีโฮนา 13292 425

นิตยสารนานาชาติของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุค
สุดท้าย ฉบับพิมพ์ภาษาไทย

ฝ่ายประธานสูงสุด: โรเบิร์ต เอส. มอนสัน, เซอร์ยี่ บี. อายริงก์,
ดีเทอร์ เอฟ. อุทาคอร์ฟ

โควอร์ริเออร์ชาวลิบสอง: รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน, ดัลลัน เอช. โอคัส,
เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด, โรเบิร์ต ดี. เฮลส์, เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอดแลนด์,
เดวิด เอ. เบคเนอร์, เควนติน แอล. กุก, ดี. ทอดด์ คริสตอฟเฟอร์สัน,
นัล แอล. แอนเดอร์สัน, โรนัลด์ เอ. ราสแบนด์, แกรี่ อี. สตีเวนสัน,
เคล จี. เรนสันด์

บรรณาธิการ: โจเซฟ คัมเบลยู, ซิดาดี

ผู้ช่วยบรรณาธิการ: เจมส์ บี. มาร์ติน, แครอล เอฟ. แมคคองกี
ที่ปรึกษา: โรธัน เค. แอชตัน, แรนดัลล์ เค. เบเนดิกต์,
เกรก เอ. คาร์ดอน, เซอร์ยี่ เอ. เอสพลิน, คริสตอฟเฟอร์ โกลด์สัน, คัลลาส
ดี. โฮล์มส์, แลร์รี่ อาร์. ลอว์เรนซ์, แคโรล เอ็ม. สตีเฟนส์

ผู้อำนวยการฝ่ายบริหาร: ปีเตอร์ เอฟ. อีแวนส์

ผู้อำนวยการฝ่ายดำเนินการ: วินเซนต์ เอ. วอห์น

ผู้อำนวยการฝ่ายนิตยสารศาสนจักร: อัลเลน อาร์. ลอยบอร์ก

ผู้จัดการฝ่ายธุรกิจ: การ์ฟ แคนนอน

บรรณาธิการบริหาร: อาร์. วิล จอห์นสัน

ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร: โรธัน คาร์

ผู้ช่วยฝ่ายพิมพ์เผยแพร่: เมแกน ลัทธซ์

งานเขียนและงานบรรณาธิการ: บริทานนี ปีตตี, เดวิด คิกสัน, เดวิด เอ.
เอ็ดเวิร์ดส์, แมทธิว ดี. ฟัลลิตัน, ลอรี ฟูลเลอร์, การ์เรตต์ เอส. การ์ฟ,
ลารีน พอร์เตอร์ กอนต์, จิลล์ แซกคิงก์, ชาร์ลอตต์ ลาร์คาบาล, ไมเคิล
อาร์. มอร์ริส, แชลลี จอห์นสัน, โอดีเกร็ก, อีริก บี. เมอร์คอกก์, โจเซฟ เจ.
เพอร์รี่, เจน ฟินโรห์, ริชาร์ด เอ็ม. รอมนี, มินดี แอนน์ เซล, ฟอล
เวเนเดนเบิร์ก, มาร์ธา วิลสัน

ผู้อำนวยการฝ่ายศิลป์: เจ. สก็อตต์ กูดเซ็น

ผู้อำนวยการฝ่ายศิลป์: แทดด์ อาร์. ปีเตอร์สัน

งานออกแบบ: จินเนตต์ แอนดรูว์ส, เฟย์ พี. แอนดรูส์, ซี. คิมบัลล์
บอดด์, โรเบิร์ต ไซดส์, เนทา โกลด์, คอลลิน อิงค์ลีย์, เอริก พี. จอห์นสัน,
ซูซาน ลอฟเกรน, สก็อตต์ เอ็ม. มอย, มาร์ค คัมเบลยู, โรเบิร์ต เจ. เรเซล
สมิธ, แมเรค เทียร์, เค. นีโกล วอลเคนฮอร์สต์

นักศึกษาศึกษาออกแบบ: เคลลี จอลลีย์

ผู้ประสานงานทรัพยากรมนุษย์: โกลเลตต์ เนเมเกอร์ ดูนี

ผู้จัดการฝ่ายผลิต: เจน แอนน์ ปีเตอร์ส

งานผลิต: เคลลี อะแควร์, คอนนี โบว์ธอร์พ, บริดจ์, จูลี เบอร์เคดส์, ไบ
รอน คัมเบลยู, กิล, จินนี่ เจ. นัลสัน, กายล์ เทด แฟฟเฟอร์, เดเรก ริ
ชาร์ดสัน

งานก่อนพิมพ์: แอมมอน แฮร์ริส

ผู้อำนวยการฝ่ายจัดพิมพ์: สตีเวน ที. ลิวส์

ผู้อำนวยการจัดจำหน่าย: สตีเฟน อาร์. คริสเตียนเซ็น

งานแปล: ศักดิ์ชัย ฤกษ์เกษม (ISSN 0853-2513) นิตยสารราย
เดือน จัดพิมพ์โดยศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย
อัครทูตศาสนิกในประเทศไทย 70 บาทต่อปี หรือฉบับละ 10 บาท สมัคร
สมาชิกผ่านตัวแทนนิตยสารเดียวในบางของวัด/สาขา หรือส่งใบสมัคร
ไปที่: จิตพิภพ 1645/6 ถนนพหลโยธิน แขวงมักกะสัน เขตราชเทวี
กรุงเทพฯ 10400 โทรศัพท์ 0-2652-7722 ต่อ 101 ในกรณีเปลี่ยนที่อยู่
กรุณาแจ้งล่วงหน้าสามสิบวัน

ส่งคืนฉบับและข้อคำถาม ทางออนไลน์ที่ liahona.lds.org, ทางอีเมลที่
liahona@ldschurch.org; หรือทางไปรษณีย์ที่ *Liahona*, Rm. 2420,
50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA. เลีย-
โฮนา (คำศัพท์ในพระคัมภีร์มอรมอน หมายถึง “เข็มทิศ” หรือ “เครื่องชี้ทาง”)

จัดพิมพ์ในภาษาแอลเบเนีย อาร์เมเนีย บัลแกเรีย บังกลาเทศ จีนทิเบต
เชเชน จีนกลาง (ตัวอักษรเข้าใจง่าย) โครเอเชีย เช็ก เดนมาร์ก คัทซ
อังกฤษ เอสโตเนีย ฟิจิ ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมัน กรีก ฮังการี โอลิ-
แอนด์ อินโดนีเซีย อิตาลี ญี่ปุ่น คีร์กีซสถาน ลิทัวเนีย มาลากาซี
มาราเทของอินเดีย นอร์เวย์ โปแลนด์ โปรตุเกส โรมาเนีย รัสเซีย ซามัว
สโลวีเนีย สเปน สวาฮีลี สวีเดน ตากาล็อก คาซัค ไทย ดองกา ยูเครน
อูรดู และเวียดนาม (จำนวนฉบับต่อปีต่างกันไปตามภาษาที่จัดพิมพ์)

© 2016 โดย Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. พิมพ์

ในสหรัฐอเมริกา

ท่านอาจทำสำเนาข้อความและภาพใน เลียโฮนา ไว้ใช้ที่โบสถ์หรือที่
บ้าน ได้โดยไม่หวังผลในเชิงพาณิชย์ ไม่อนุญาตให้ทำสำเนาภาพที่ระบุ
ข้อห้ามไว้ตรงขอบภาพ หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ กรุณาติดต่อที่
Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City,
UT 84150, USA; email: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

December 2016 Vol. 22 No. 12. LIAHONA (USPS 311-480) Thai
(ISSN 0853-2513) is published monthly by The Church of Jesus
Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City,
UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada,
\$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt
Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address.
Include address label from a recent issue; old and new address
must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt
Lake Distribution Center at address below. Subscription help line:
1-800-537-5971. Credit card orders (American Express, Discover,
MasterCard, Visa) may be taken by phone or at store.lds.org.
(Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to
Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake
City, UT 84126-0368, USA.

แนวคิดสำหรับการสร้างสรรค์ในครอบครัว

ฉบับนี้มีบทความและกิจกรรมที่สามารถนำไปใช้กับการสร้างสรรค์ในครอบครัวได้
ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างสองเรื่อง

“เตรียมที่ให้พระเจ้า” หน้า 10: อธิการ
คอสเซเตือนให้เรานึกถึงความรับผิดชอบ
ในการเตรียมรับการเสด็จมาของพระผู้
ช่วยให้รอด วิธีหนึ่งในการเตรียมที่ให้
พระเจ้าคือช่วยคนที่ต้องการที่อยู่อาศัย
ท่านอาจเป็นอาสาสมัครที่บ้านพักคน
เร่ร่อน รวบรวมเครื่องอุปโภคบริโภคให้
ผู้ลี้ภัย ระดมทุนบริจาคเข้ากองทุนเพื่อ
มนุษยธรรมของศาสนจักร หรือมีส่วน
ร่วมกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ในชุมชน
ของท่าน ท่านอาจสนทนากับวิชิระชะยา
ที่ท่านสามารถรับใช้ผู้พลัดถิ่น เช่น สร้าง
ความสัมพันธ์ฉันเพื่อน

“ฉันจะรู้สึกใกล้ชิดพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดได้
อย่างไร” หน้า 70: พระเยซูคริสต์ทรง
เป็นเหตุผลสำหรับเทศกาลนี้แน่นอน
แต่ท่านอาจคิดหาวิธีที่ท่านจะจดจำแบบ
อย่างของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดได้ตลอดปี
ท่านอาจช่วยกันคิดหาวิธีสร้างบ้านที่มี
พระคริสต์เป็นศูนย์กลางมากขึ้น เช่น
ศรัทธาพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดไว้ในบ้าน
ท่องจำพระคัมภีร์ทุกสัปดาห์เกี่ยวกับพระเจ้า
ผู้ช่วยให้รอด หรือเอาใจใส่เป็นพิเศษ
เรื่องการเตรียมพร้อมสำหรับวันสะบาโต
วางแผนนำแนวคิดของท่านมาปฏิบัติ
และเขียนลงในบันทึกส่วนตัวว่าความ
พยายามของท่านได้ช่วยให้ท่านใกล้ชิด
พระคริสต์มากขึ้นอย่างไร

ออนไลน์เพิ่มเติม

เลียโฮนา และสื่ออื่น ๆ ของศาสนจักรมีหลายภาษาที่ languages.lds.org เชื่อมชม
facebook.com/liahona.magazine (มีในภาษาอังกฤษ โปรตุเกส และสเปน) เพื่อหา
ข่าวสารจากการดลใจ แนวคิดสำหรับการสร้างสรรค์ในครอบครัว และสื่อการเรียนการ
สอนที่ท่านสามารถแบ่งปันกับเพื่อนๆ และครอบครัวได้

หัวข้อพระกิตติคุณในเล่ม

ตัวเลขหมายถึงหน้าแรกของบทความ

การเสด็จมาครั้งที่สอง, 10

ครอบครัว, 7, 40, 64, 79

คริสต์มาส, 10, 40, 41, 42, 43,

58, 62, 64, 66, 69, 70, 75

ความชอบธรรม, 7

งานเผยแผ่ศาสนา, 36, 41,

50, 61, 66

จิตกุศล, 44

เด็ก, 42, 64, 66, 75

แต่งงาน (การ), 28, 48

ทดลอง (การ), 4, 40, 43, 61

ปรัชญา, 28

ผู้บุกเบิก, 36

ผู้ลี้ภัย, 10, 36

พระคัมภีร์มอรมอน, 41, 52,

68, 76

พระคุณ, 14

พระเยซูคริสต์, 14, 22, 42,

44, 58, 62, 69, 70, 80

พระวิญญาณบริสุทธิ์, 4

พระวิหาร, 10, 36, 48

รับใช้ (การ), 10, 58, 61, 64, 80

โรงเรียนวันอาทิตย์, 8, 28

ลำดับความสำคัญ, 8, 50

ศรัทธา, 14, 28, 36, 44, 48,

50, 52

ศาสนาพยากรณ์, 71, 76

ศีลระลึก, 4

ศึกษาพระคัมภีร์ (การ), 28,

56, 69

สาวกอันนอวน (การ), 48, 61

สอน (การ), 7, 28

สันติสุข, 4

หย่าร้าง (การ), 64

หวัง (ความ), 36, 44

อดทน (ความ), 48, 63

อัครสาวก, 71

ประธานเฮนรี่
บี. อายริงก์

ที่ปรึกษาที่หนึ่งใน
ฝ่ายประธานสูงสุด

สันติสุข ในชีวิตนี้

พระเจ้าช่วยให้รอดตรัสกับเราทุกคนที่เข้ามาในความเป็นมรรตย์ดังนี้ “ในโลกนี้ท่านจะประสบความทุกข์ยาก” (ยอห์น 16:33) ทว่าพระองค์ได้ประทานสัญญาที่พิเศษยิ่งนี้แก่เหล่าศาสนิกชนในระหว่างปฏิบัติศาสนกิจขณะทรงเป็นมรรตย์ว่า “เรามอบสันติสุขไว้กับพวกท่าน สันติสุขของเราที่ให้กับท่านนั้น เราไม่ได้ให้อย่างที่โลกให้” (ยอห์น 14:27) เราสบายใจที่รู้ว่าสัญญาในเรื่องสันติสุขส่วนตัวนั้นยังคงมีให้ศาสนิกชนทุกคนของพระองค์ในปัจจุบัน

พวกเราบางคนอยู่ในสภาวะแวดล้อมที่สงบสวยงาม แต่ก็ยังประสบความวุ่นวายใจ หลายคนรู้สึกถึงสันติสุขและความเจียบสงบโดยสมบูรณ์ท่ามกลางการสูญเสียครั้งใหญ่ เรื่องโศกสลด และการทดลองที่มีมาไม่ขาดสาย

ท่านอาจเคยเห็นปาฏิหาริย์ของสันติสุขบนใบหน้าของศาสนิกชนคนหนึ่งของพระเยซูคริสต์หรือได้ยินสันติสุขเช่นนั้นในคำพูดของเขา ข้าพเจ้าเคยเห็นมาแล้วหลายครั้ง บางครั้งเห็นในห้องที่โรงพยาบาลซึ่งครอบครัวอยู่ห้อมล้อมผู้รับใช้คนหนึ่งของผู้เป็นเจ้าที่ใกล้จะสิ้นใจ

ข้าพเจ้าจำได้คราวไปเยี่ยมสตรีผู้หนึ่งในโรงพยาบาลก่อนเธอสิ้นชีวิตด้วยโรคมะเร็งในอีกไม่กี่วัน ข้าพเจ้าพาลูกสาวตัวน้อยสองคนไปด้วยเพราะสตรีที่น่ารักคนนั้นเคยเป็นครูปฐมวัยของพวกเรา

สมาชิกครอบครัวมารวมกันรอบเตียง ประสงค์จะอยู่กับเธอในวาระสุดท้ายของเธอบนแผ่นดินโลก ข้าพเจ้าประหลาดใจขณะที่เธอลุกขึ้นนั่งบนเตียง เธอเอื้อมมือมาหาลูกสาวของข้าพเจ้าและแนะนำเธอทั้งสอง ที่ละคนให้รู้จักกับสมาชิกแต่ละคนในครอบครัวของเธอ เธอพูดประหนึ่งลูกสาวของข้าพเจ้าเป็นราชินีที่กำลังเข้าเฝ้าพระราชินี เธอหาวิธีพูดบางอย่างเกี่ยวกับวิธีที่แต่ละคนในห้องเป็นศาสนิกชนของผู้ช่วยให้รอด ข้าพเจ้ายังจำพลัง

ความอ่อนโยน และความรักในน้ำเสียงของเธอได้ และด้วยความประหลาดใจข้าพเจ้าหวนนึกถึงรอยยิ้มที่เบิกบานของเธอทั้งที่เธอรู้ว่าเวลาในชีวิตเธอเหลือน้อยนัก

เธอได้รับพรฐานะปุโรหิตแห่งการปลอบโยน แต่เธอมอบประจักษ์พยานที่มีชีวิตให้เราทุกคนว่าสัญญาเรื่องสันติสุขของพระเจ้าเป็นจริง นั่นคือ “เราบอกเรื่องนี้กับพวกท่านเพื่อท่านจะได้มีสันติสุขในเรา ในโลกนี้ท่านจะประสบความทุกข์ยาก แต่จงมีใจกล้าเถิด เพราะว่าเราชนะโลกแล้ว” (ยอห์น 16:33)

เธอยอมรับพระดำรัสเชื้อเชิญของพระองค์เช่นที่เราทุกคนสามารถยอมรับได้ไม่ว่าการทดลองและความทุกข์ยากเดือดร้อนของเราจะเป็นอะไรก็ตาม

“บรรดาผู้เหน็ดเหนื่อยและแบกภาระหนัก จงมาหาเรา และเราจะให้ท่านทั้งหลายได้หยุดพัก

“จงเอาแอกของเราแบกไว้ แล้วเรียนจากเรา เพราะว่าเราสุภาพอ่อนโยนและใจอ่อนน้อม และจิตใจของพวกท่านจะได้หยุดพัก” (มัทธิว 11:28–29)

โดยการติดตามพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเท่านั้นที่เราจะพบสันติสุขและความเจียบสงบในการทดลองที่จะมาถึงเราทุกคน

คำสวดอ้อนวอนสี่ระลึกช่วยให้เราวิธีพบสันติสุขนั้นท่ามกลางความทุกข์ยากของชีวิต ขณะรับส่วนสี่ระลึก เราตั้งใจได้ว่าจะซื่อสัตย์ต่อพันธสัญญาว่าเราจะติดตามพระองค์

เราแต่ละคนสัญญาว่าจะระลึกถึงพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ท่านเลือกระลึกถึงพระองค์ได้ในวิธีที่ดึงดูดใจท่านมาหาพระองค์มากที่สุด บางครั้งวิธีที่ข้าพเจ้าใช้คือนึกภาพพระองค์กำลังคุกเข่าในสวนเกทเซมนีหรือนึกภาพพระองค์ทรงเรียกลาซารัสให้ออกมาจากอุโมงค์ ขณะทำเช่นนั้น ข้าพเจ้ารู้สึกถึงความใกล้ชิดพระองค์และความกตัญญูที่ทำให้ใจ

ข้าพเจ้าเกิดสันติสุข

ท่านสัญญาเช่นกันว่าจะรักษาพระบัญญัติของพระองค์ ท่านสัญญาว่าจะรับพระนามของพระองค์ไว้กับท่านและเป็นพยานของพระองค์ พระองค์ทรงสัญญาว่าเมื่อท่านรักษาพันธสัญญาที่ทำไว้กับพระองค์ พระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์จะสถิตกับท่าน (ดู คพ. 20:77, 79)

สิ่งนี้ทำให้เกิดสันติสุขอย่างน้อยสองด้าน พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงชำระเราให้สะอาดจากบาปเพราะการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ และพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสามารถประทานสันติสุขที่มาจากกาได้รับความคิดเห็นชอบจากพระผู้เป็นเจ้าและความหวังในชีวิตนิรันดร์

อัครสาวกเปาโลพูดถึงพรอันแสนวิเศษนี้ว่า “ส่วนผลของพระวิญญาณนั้นคือความรัก ความยินดี สันติสุข ความอดทน ความกรุณา ความดี

ความซื่อสัตย์” (กาลาเทีย 5:22)

เมื่อเหล่าทูตสวรรค์สรรเสริญการประสูติของพระผู้ช่วยให้รอด พวกเขาประกาศว่า “พระสิริจะมีแด่พระเจ้าในที่สุด ส่วนบนแผ่นดินโลก สันติสุข จะมีท่ามกลางมนุษย์ทั้งหลาย” (ลูคา 2:14; เน้นตัวเอน)

ข้าพเจ้าแสดงประจักษ์พยานในฐานะพยานของพระเยซูคริสต์ว่าพระบิดาและพระบุตรที่รักของพระองค์ทรงสามารถส่งพระวิญญาณมาช่วยให้เราพบสันติสุขในชีวิตนี้ได้ไม่ว่าจะเกิดการทดสอบอะไรกับเราและกับคนที่เรารักก็ตาม ■

การสอนจากข่าวสารนี้

ประธานอวยริงก์สอนว่าคำสวดอ้อนวอนสี่ระยะจะช่วยให้เราเรียนรู้วิธีพบสันติสุข ในระหว่างการทดลองของเรา อีกทั้งเตือนสติเราว่าเมื่อเรารักษาพันธสัญญาเรามีสัญญาของพระผู้เป็นเจ้าที่ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์จะสถิตกับเรา ท่านอาจจะถามคนที่ท่านสอนว่าการมีพระวิญญาณบริสุทธิ์สถิตกับเราจะช่วยให้เรามีสันติสุขได้อย่างไร ท่านอาจจะแบ่งปันความคิดหรือประสบการณ์ของท่านเช่นกันว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงช่วยให้ท่านรู้สึกมีสันติสุขในการทดลองอย่างไร ท่านอาจกระตุ้นให้คนที่ท่านสอนไตร่ตรองข่าวสารข้างต้นในระหว่างสี่ระยะสัปดาห์นี้

สัปดาห์นี้ท่านจะระลึกถึงพระผู้ช่วยให้รอดอย่างไร

ประธานอายุริงก์กระตุ้นให้เรา “เลือกระลึกถึง [พระผู้ช่วยให้รอด] ในวิธีที่ดึงดูดใจท่านมาหาพระองค์มากที่สุด” ท่าน “ระลึกถึงพระองค์ตลอดเวลา” ทั้งสัปดาห์อย่างไร

(คู พ. 20:77, 79)

ท่านมีพระคัมภีร์ที่ท่านชื่นชอบเกี่ยวกับพระผู้ช่วยให้รอดหรือไม่ สัปดาห์นี้ท่านอาจทำเครื่องหมายพระคัมภีร์ในแต่ละวันและแบ่งปันกับคนบางคน

ท่านร้องเพลงสวดหรือเพลงที่หนุนใจในใจท่านหรือไม่เมื่อท่านรู้สึกไม่มีความสุข สัปดาห์นี้ขอให้เราเลือกเพลงหนึ่งเพลงที่เกี่ยวข้องกับพระผู้ช่วยให้รอดโดยเฉพาะ

ท่านได้รื้อพระชนม์ชีพและการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ของพระผู้ช่วยให้รอดในช่วงสี่ระลึกทุกสัปดาห์หรือไม่ ท่านอาจจะเตรียมรับสี่ระลึก โดยนึกถึงการเลือกของท่านตลอดทั้งสัปดาห์เพื่อระลึกถึงพระผู้ช่วยให้รอดตลอดเวลาและกลับใจ

เมื่อท่านมีปัญหาที่จะทำเช่นนั้น

ท่านสวดอ้อนวอนขอโอกาสแบ่งปันพระกิตติคุณทุกวันหรือไม่ สัปดาห์นี้ให้พยายามสนทนาพระกิตติคุณที่เน้นเรื่องพระผู้ช่วยให้รอด ท่านอาจแสดงประจักษ์พยานเกี่ยวกับพระผู้ช่วยให้รอดระหว่างการสังสรรค์ในครอบครัวหรือพูดคุยกับเพื่อนที่โรงเรียนเกี่ยวกับประสบการณ์ของท่านที่โบสถ์

สัปดาห์นี้ให้ตั้งเป้าหมายว่าจะระลึกถึงพระผู้ช่วยให้รอดเป็นพิเศษ บอกเป้าหมายของท่านกับบิดามารดา พี่น้อง ผู้นำ หรือเพื่อนสักคน เมื่อสิ้นสัปดาห์ให้บอกพวกเขาว่าเกิดอะไรขึ้น ท่านทั้งคู่จะรู้สึกถึงสันติและความสุขที่ประธานอายุริงก์พูดถึง

เด็ก

มาหาพระคริสต์

พระผู้ช่วยให้รอดทรงสัญญาว่าจะประทานสันติสุขแก่เราเมื่อเรา “มาหา [พระองค์]” (มัทธ 11:28) นี่หมายถึงการทำตามแบบอย่างของพระองค์และพยายามอยู่ใกล้ชิดพระองค์ ตัดบัตรใบนี้ออกและแขวนไว้ในบริเวณที่ท่านจะมองเห็นได้เป็นประจำ ท่านจะมาหาพระคริสต์ได้ด้วยวิธีใดอีกบ้าง

- มีความเคารพระหว่างสี่ระลึก
- เลือกมีเมตตาและไม่ตัดสินผู้อื่น
- อ่านเกี่ยวกับพระผู้ช่วยให้รอดในพระคัมภีร์

- _____
- _____
- _____
- _____

ศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับการสวดอ้อนวอนและแสวงหาการดลใจเพื่อให้รู้ว่าแบ่งปันอะไร การเข้าใจ “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก” จะเพิ่มพูนศรัทธาของท่านในพระผู้เป็นเจ้าและเป็นพรแก่คนที่ท่านดูแลผ่านการเยี่ยมสอนอย่างไร ดูข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ reliefsociety.lds.org

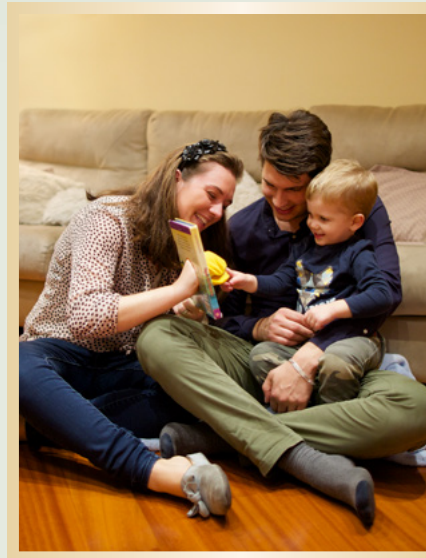
ศรัทธา ครอบครัว
การบรรเทาทุกข์

บ้านที่มีพระคริสต์เป็น ศูนย์กลาง

เรามีต้นแบบของบ้านที่มีพระคริสต์เป็นศูนย์กลางในพระคัมภีร์ หลังจากลิโซบิตาของท่านสิ้นชีวิตนี้ไฟครอบครัวและคนอื่นๆ ที่เชื่อในพระคำรัสเตียนและการเปิดเผยของพระผู้เป็นเจ้ารวมทั้งคนที่สวดฟังถ้อยคำของนีไฟออกจากแผ่นดินของชาวเลมัน ในสถานที่แห่งใหม่นี้ ชาวนีไฟรักษาคำพิพากษา กฎเกณฑ์ และพระบัญญัติของพระเจ้าในทุกสิ่ง ตามกฎของโมเสส (ดู 2 นีไฟ 5:6–10) กระนั้นแม้ในหมู่ชาวนีไฟก็ยังมีบางคนไม่เชื่อฟัง

ถึงแม้บางครั้งสมาชิกครอบครัวของเราจะเหินห่างจากความชอบธรรมเหมือนชาวนีไฟ แต่เอลเดอร์สก็อตต์กล่าวว่า บ้านที่มีพระคริสต์เป็นศูนย์กลางก็ยัง “ให้การรับรองได้ดีที่สุดว่าเราจะมีสันติสุขและที่หลบภัยในบ้าน” ท่านยอมรับว่า “ความท้าทายและความปวดร้าวยังมีอีกมาก แต่ท่ามกลางความสับสนวุ่นวาย เรายังมีสันติสุขภายในและความสุขอันลึกซึ้งได้”⁵

กล่าวว่า “เราตัดสินใจได้ว่าเราจะทำสุดความสามารถเพื่อนำพลังของสวรรค์ลงมาให้ครอบครัว [ของเรา]” เราส่งเสริมความรัก การรับใช้ การเชื่อฟัง และความสุขในบ้านของเราได้มากทีเดียวโดย “ให้ [ลูกๆ ของเรา] ฟังพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้าแล้วลองปฏิบัติตามด้วยศรัทธา ถ้าพวกเขาทำเช่นนั้น ธรรมชาติวิเศษของพวกเขาจะเปลี่ยนไปอันก่อให้เกิดความสุขที่พวกเขาแสวงหา”⁴

พระคัมภีร์เพิ่มเติม

3 ยอห์น 1:4; 1 นีไฟ 8:12;
2 นีไฟ 5:27

อ้างอิง

1. คู่มือเล่ม 2: การบริหารงานศาสนจักร (2010), 1.1.4.
2. รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน, “การแต่งงานอาณัติการชั้นสูง,” เลย์ไฮนา, พ.ย. 2008, 114.
3. ริชาร์ด จี. สก็อตต์, “เพื่อให้มีสันติสุขในบ้าน,” เลย์ไฮนา, พ.ค. 2013, 30, 31.
4. เฮนรี่ บี. อายริงก์, “The Teachings of ‘The Family: A Proclamation to the World,’” *New Era*, Sept. 2015, 5, 6.
5. ริชาร์ด จี. สก็อตต์, “เพื่อให้มีสันติสุขในบ้าน,” 31.

ครอบครัวพบ ปิติในความชอบ ธรรม

พระผู้เป็นเจ้า “ทรงสถาปนาครอบครัวเพื่อนำความสุขมาให้เรา เพื่อช่วยให้เราเรียนรู้หลักธรรมที่ถูกต้องในบรรยากาศเปี่ยมรัก และเพื่อเตรียมเราสำหรับชีวิตนิรันดร์”¹ เกี่ยวกับ “แผนอันสำคัญยิ่งแห่งความสุข” (แอลมา 42:8) ประธานรัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน ประธานโครัมอัครสาวกสิบสองกล่าวว่า “แผนของพระองค์ประกาศว่าชายหญิงเป็นอยู่ ‘เพื่อพวกเขาจะมีปิติ’ [2 นีไฟ 2:25] ปิตินั้นเกิดขึ้นเมื่อเราเลือกดำเนินชีวิตสอดคล้องกับแผนนิรันดร์ของพระผู้เป็นเจ้า”²

บ้านที่มีพระคริสต์เป็นศูนย์กลางมีโอกาสนประสบความสำเร็จมากที่สุด เอลเดอร์ริชาร์ด จี. สก็อตต์ (1928–2015) แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองพูดถึงบ้านเช่นนั้นว่าเป็น “บ้านที่สอนพระกิตติคุณ รักษาพันธสัญญา และอบอวลด้วยความรัก” บ้านที่ครอบครัวสามารถดำเนิน “ชีวิตด้วยการเชื่อฟัง” และ “หยั่งรากมั่นคงในพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์”³

ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด

พิจารณาสิ่งนี้

เราจะทำอะไรได้บ้างเพื่อกำหนดชีวิตในครอบครัวเราให้ชอบธรรมมากขึ้น

โดยเควิน จี.
เดอร์แรนท์
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง
ฝ่ายประธาน
โรงเรียนวันอาทิตย์
สามัญ

เตรียมพบพระผู้เป็นเจ้า

โรงเรียนวันอาทิตย์มีบทบาทสำคัญในการช่วยเรา ทุกคน เตรียมพบพระผู้เป็นเจ้า ท่านทำให้สิ่งนี้มีความสำคัญเป็นอันดับแรกหรือไม่

ในพระคัมภีร์มอรมอน อมวิเล็คกล่าวโออาวาทอันเปี่ยมด้วยพลังเกี่ยวกับการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ (ดู แอลมา 34) ในบรรดาข้อที่ไพเราะในบทนี้ ข้อหนึ่งที่โดดเด่นสำหรับข้าพเจ้าคือเมื่ออมวิเล็คกล่าวว่า “เพราะเหตุนี้ ชีวตินี้เป็นเวลาสำหรับมนุษย์ที่จะเตรียมพบพระผู้เป็นเจ้า” (แอลมา 34:32)

โดยเชื่อว่าจุดประสงค์ของชีวตินี้คือ “เตรียมพบพระผู้เป็นเจ้า” เราจึงอาจถามคำถามเหล่านี้ในใจว่า เรากำลังทำอะไรในแต่ละวัน แต่ละสัปดาห์ และแต่ละเดือนเพื่อเตรียมพบกับพระบิดาบนสวรรค์ของเราอีกครั้ง มันจะเลือกใช้เวลาอันมีค่าที่จัดสรรให้มันอย่างไร

เราจะเตรียมอย่างไร

มีหลายวิธีที่เราจะใช้เวลาของเราเตรียมพบพระผู้เป็นเจ้า ข้าพเจ้าเชื่อว่าแต่ละสัปดาห์เรากำหนดได้ว่าจะใช้ชั่วโมงสำคัญที่สุดของสัปดาห์เป็นเวลารับส่วนศีลระลึก ต่อพันธสัญญาของเรากับพระบิดาบนสวรรค์ ใคร่ครวญความรักที่เรารู้สึกจากพระองค์ และความหวังที่เราทุกคนมีเนื่องด้วยการชดใช้ของพระบุตรพระองค์ พระเยซูคริสต์

ข้าพเจ้าเชื่อเช่นกันว่าชั่วโมงที่เรา

ใช้ในชั้นเรียนโรงเรียนวันอาทิตย์จะมีผลต่อการเตรียมของเรามากกว่าที่เราตระหนัก แต่เพื่อให้ได้ประโยชน์จากโอกาสนั้น เราอาจต้องสำรวจว่าเราใช้โรงเรียนวันอาทิตย์อย่างไร

จุดประสงค์ของโรงเรียนวันอาทิตย์คือ “เสริมสร้างศรัทธาของแต่ละบุคคลและครอบครัวในพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์ผ่านการสอน การเรียนรู้ และการผูกมิตร”¹ องค์ประกอบที่จำเป็นเหล่านี้ของการเปลี่ยนใจเลื่อมใสมีความสำคัญยิ่ง ขณะที่เราพยายามเตรียมพบพระผู้เป็นเจ้า เราตื่นเต้นมากที่ครูทั่วศาสนจักรกำลังพยายามปรับปรุงความสามารถในการสอนโดยใช้ *การสอนในวิธีของพระผู้ช่วยให้รอด* และการประชุมสภาคู

แต่ปรับปรุงการสอนอย่างเดียวไม่พอ เราต้องทำควบคู่กับความพยายามเรียนรู้ในวิธีของพระผู้ช่วยให้รอดด้วย พระองค์ตรัสว่าเราต้องเรียนรู้ “โดยการศึกษาและโดยศรัทธา” (คพ. 109:7) ศรัทธาเป็นหลักธรรมของการปฏิบัติ เราต้อง *ทำ* ถ้าเราต้องการ *รู้* (ดู ยอห์น 7:17)

ชั้นเรียนโรงเรียนวันอาทิตย์ของเราสามารถส่งเสริมการสอนและการเรียนรู้แบบนี้ได้เมื่อชั้นเรียนเหล่านั้นเป็นสถานที่ปลอดภัยให้แบ่งปัน

ประสบการณ์ที่เราได้และการตั้งใจที่เรารู้สึกระหว่างสัปดาห์ขณะเรียนรู้ และประยุกต์ใช้พระคัมภีร์ในการเตรียมมาชั้นเรียน เมื่อเรา “สอนหลักคำสอนของอาณาจักรให้กัน . . . ทุกคนจะรับการจรรโลงใจจากทุกคน” (คพ. 88:77, 122)

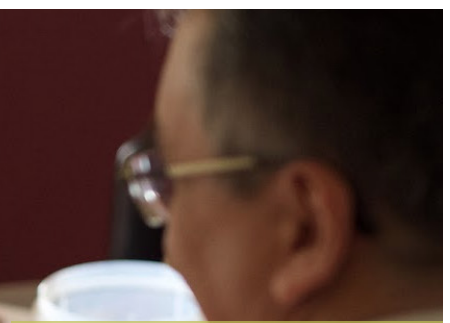
เรียกสบาโตว่าวันปีติยินดี

ไม่นานมานี้ ฝ่ายประธานสูงสุดได้เชื้อเชิญให้เราแต่ละคน “เรียกสบาโตว่าวันปีติยินดี” (อิสยาห์ 58:13) ในชีวติเรา ประสบการณ์ช่วงวันอาทิตย์สามชั่วโมงช่วยให้เราบรรลุเป้าหมายนั้น

ด้วยเจตนาที่ข้าพเจ้าจึงขอลาอีกหนึ่งคำถามว่า เหตุใดบางครั้งเราจึงเลือกไม่รับโอกาสที่โรงเรียนวันอาทิตย์มอบให้

ไม่กี่ปีมานี้ ข้าพเจ้าได้เห็น “ทางเลือก” ต่างๆ มากมายของโรงเรียนวันอาทิตย์ในช่วงเวลาโรงเรียนวันอาทิตย์ รวมไปถึงการพูดคุยตรงทางเดิน ผู้นำอัครทูตดำเนินการสัมภาษณ์ ผู้นำสวดคอบรมองค์การต่างๆ ในวอร์ดของเขา และผู้นำเยาวชนไขข้อกังวลเรื่องโปรแกรม

เนื่องจากผู้นำมีเวลาน้อย ข้าพเจ้าจึงเข้าใจว่าเหตุใดพวกเขาจึงใช้เวลาโรงเรียนวันอาทิตย์ทำสิ่งอื่น แต่เป็น

พรอย่างยิ่งสำหรับทุกคนที่เกี่ยวข้อง
เมื่อผู้นำองค์กรจัดให้มีเวลาหนึ่งชั่วโมง
ไว้ร่วมสนทนาพระกิตติคุณกับสมาชิก
ในฝูงของพวกเขา!

ข้าพเจ้ามั่นใจว่าท่านเคยประสบ
พบเห็นตัวอย่างอื่นของ “การไม่
สนใจโรงเรียนวันอาทิตย์” มาแล้ว
ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดก็ตาม พวก
เราหลายคนเคยรู้สึกหลายครั้งที่เรา
ไม่ได้ประโยชน์มากเท่าที่เราอยาก
ได้จากชั้นเรียนโรงเรียนวันอาทิตย์
ข้าพเจ้าเรียนรู้ว่าความล้ำค่าของ
ประสบการณ์โรงเรียนวันอาทิตย์
วัดได้จากการเตรียมและการมีส่วนร่วม
ของข้าพเจ้ามากเท่าๆ กับของ
ครู บรรดาเดอรัท แด อาร์. คอลลิสเตอร์
ประธานโรงเรียนวันอาทิตย์สามัญ
เขียนไว้ว่า “ทุกครั้งที่เราศึกษาพระ
คัมภีร์ เตรียมมาชั้นเรียนให้พร้อม
มากขึ้นอีกนิด มีส่วนร่วมในการ

สนทนา ถามคำถาม และบันทึกความ
ประทับใจอันศักดิ์สิทธิ์ เรากำลังเป็น
เหมือนพระผู้เป็นเจ้ามากขึ้น ด้วย
เหตุนี้จึงทำให้เราสามารถประสบปิติที่
พระองค์ทรงรู้สึกได้มากขึ้น”²

เตรียมรับและปกป้องชั่วโมงโรงเรียน วันอาทิตย์

ข้าพเจ้าเชื่อเชิญให้ท่านทำสุด
ความสามารถเพื่อเตรียมรับและ
ปกป้องชั่วโมงโรงเรียนวันอาทิตย์
สมาชิกแต่ละคนในนอร์ดและสาขา
รวมไปถึงผู้นำของเรา ควรได้รับพร
อันหอมหวานของการเตรียมพบพระ
ผู้เป็นเจ้าในชั่วโมงสำคัญนี้ของแต่ละ
สัปดาห์ ■

อ้างอิง

1. คู่มือเล่ม 2: การบริหารงานศาสนจักร
(2010), 12.1.
2. แด อาร์. คอลลิสเตอร์, “ปีติของการเรียนรู้,”
เลียวโนนา, ต.ค. 2016, 14.

เรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับ การสอน
ในวิธีของพระผู้ช่วยให้รอด
และการประชุมสภาครูที่
การสอน.lds.org

โดย อธิการ
เจราลด์ คอสเซช
อธิการควบคุม

เตรียมที่ให้ พระเจ้า

ทุกครั้งที่ข้าพเจ้าได้ยืม
เรื่องราวการประสูติและ
การปฏิบัติศาสนกิจบน
แผ่นดินโลกของพระผู้
ช่วยให้รอด ข้าพเจ้าจะ
นึกถึงความรับผิดชอบ
ของตัวเราในการเตรียมที่
ไว้ต้อนรับพระองค์ในวัน
ที่พระองค์เสด็จกลับมา

ปี ที่แล้วก่อนคริสต์มาส ข้าพเจ้าร่วมรับประทานอาหาร
ค่ำเพื่อเป็นเกียรติแก่ข้าราชการระดับสูงของฝรั่งเศส
คนหนึ่งที่ไม่ได้เป็นสมาชิกของศาสนจักร อาหารค่ำ
จัดในอาคารราลีถึงโจเซฟ สมิธในซอลท์เลคซิตี ยูทาห์
ก่อนนั่งรับประทานอาหาร เราพาแขกของเราขึ้นไป
บนชั้น 10 ซึ่งเป็นหน้าต่างกระจกให้นักท่องเที่ยวได้ชม
ทัศนียภาพที่สวยงามของเทมเปิลสแควร์ ทิวทัศน์สวยงาม
ราวกับภาพฝัน มีพระวิหารซอลท์เลคตั้งตระหง่าน
ท่ามกลางแสงไฟระยิบระยับนับไม่ถ้วน เรานั่งอยู่ที่นั่น
หลายนาที่ แทบไม่มีใครพูดอะไร

เมื่อกลับมาที่ห้องจัดเลี้ยง ข้าราชการคนนั้นถามคำถาม
ที่เราไม่เคยถึงว่า “คุณเชื่อเรื่องอวสานของโลกหรือเปล่า”
คำถามดังกล่าวนำไปสู่การสนทนาเรื่องการเสด็จมาครั้งที่
สองของพระเจ้าและความสำคัญที่เราทุกคนต้องเตรียม
ตัวต้อนรับพระองค์ในวันที่พระองค์เสด็จกลับมา

ขณะข้าพเจ้านึกถึงพระวิหารที่เราเพิ่งชื่นชม ความ
คิดที่ดีมากอย่างหนึ่งเข้ามาในใจข้าพเจ้า “เมื่อพระเยซู
เสด็จกลับมา ในที่สุด พระองค์จะทรงมีสถานที่สวยงามให้
ประทับในนั้น!”

คู่มือพระคัมภีร์บอกว่าพระวิหาร “ความหมายตรงตัว
คือพระนิเวศน์ของพระเจ้า”¹ กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ พระ
วิหารไม่เพียงเป็นสถานที่เชิงสัญลักษณ์เท่านั้น พระวิหาร
ในสมัยการประทานของเราเป็นบ้านที่เตรียมและอุทิศถวาย
ไว้ให้พระองค์เสด็จมาประทับ พระเจ้าตรัสว่าศาสนจักร
ของพระองค์ควรได้รับการสถาปนา “เพื่อผู้คนที่แห่งพันธ
สัญญาของเราจะมารวมไว้เป็นหนึ่งเดียวในวันนั้น เมื่อเรา
จะมายังวิหารของเรา” (คพ. 42:36; เน้นตัวเอน)

ช่างแตกต่างอย่างชัดเจนกับการเริ่มต้นอันต่ำต้อยของ
พระผู้ช่วยให้รอดในความเป็นมรรตัย พระองค์ผู้ทรงเป็น
พระมหากษัตริย์ของกษัตริย์ทั้งหลายและพระเจ้าของ
เจ้านายทั้งหลายประสูติในคอกสัตว์และนอนในรางหญ้า
“เพราะว่าไม่มีที่ว่างในโรงแรม” (ลูกา 2:7) ในช่วงวัยเด็ก
พระเยซูมักไม่ได้อยู่สะดวกสบายในบ้านถาวร เช่นเมื่อ
ครอบครัวของพระองค์หนีไปอียิปต์ให้พ้นความโหดร้าย
ของผู้ปกครองที่เผด็จการ (ดู มัทธิว 2:13–14)

เราไม่รู้รายละเอียดของช่วงเวลาที่ครอบครัวของพระองค์
อยู่ในอียิปต์ แต่พระองค์และบิดามารดาของพระองค์ใช้
ชีวิตอย่างยากลำบากในฐานะผู้ลี้ภัย—ชีวิตเทียบได้กับชีวิต

ของผู้อพยพจำนวนมากในสมัยของเราผู้หนีภัยสงคราม และความขัดแย้งในประเทศแอฟริกาและตะวันออกกลาง แม้ในช่วงเป็นผู้ใหญ่ พระเยซูทรงบอกเป็นนัยว่า พระองค์ไม่มีบ้านอยู่ประจำ วันหนึ่ง ชายคนหนึ่งมาหา พระองค์และทูลว่า “ท่านไปทางไหนข้าพเจ้าจะตามท่าน ไปทางนั้น” พระผู้ช่วยให้รอดตรัสตอบว่า “หมาจึงจอกยังมี โพรงและนกในอากาศก็ยังมีรัง แต่บุตรมนุษย์ไม่มีที่ที่จะ วางศีรษะ” (ลูกา 9:57, 58)

พี่น้องทั้งหลาย ทุกครั้งที่ข้าพเจ้าได้ยินเรื่องราวการ ประสูติและการปฏิบัติศาสนกิจบนแผ่นดินโลกของพระผู้ ช่วยให้การอด ข้าพเจ้าจะนึกถึงความรับผิดชอบของตัวเราใน การเตรียมสถานที่ไว้ต้อนรับพระองค์ในวันที่พระองค์เสด็จ กลับมา เราจะทำอะไรได้บ้าง

ไปพระวิหาร

หนึ่ง ขอให้เราร่วมต้อนรับพระองค์ในพระนิเวศน์ของ พระองค์—พระวิหาร ใครในพวกเราไม่เคยฝันถึงการไป เยือนสถานที่ซึ่งพระผู้ช่วยให้รอดประสูติ ดำเนินพระชนม์ชีพ และทรงปฏิบัติศาสนกิจบนแผ่นดินโลก หลายคน เสียสละมากเพื่อเดินทางไปแผ่นดินศักดิ์สิทธิ์ แต่สำคัญ เพียงใดที่เราจะไปเยือนสถานที่ซึ่งวันหนึ่งพระองค์จะเสด็จ กลับมาที่นั่น หนึ่งในวิธีที่ดีที่สุดซึ่งเราเหล่าศาสนิกษย์ของ พระองค์สามารถเตรียมรับการเสด็จมาครั้งที่สองได้คือไป พระนิเวศน์ศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์เป็นประจำและผูกมัด ตัวเรากับพระองค์ผ่านพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์

เตรียมบ้านของท่าน

สอง เราสามารถทำให้บ้านของเราเป็นสถานที่ซึ่งพระเจ้า ทรงประสงค์จะประทับ ในพระคัมภีร์ เราอ่านเรื่องราว มากมายของคนที่ยอมรับและเลี้ยงอาหารพระผู้ช่วยให้รอด ในบ้านของพวกเขา ฉะนั้นขอให้เรากามตัวเราดังนี้ บ้าน ของฉันเป็นที่ยอมรับจากพระเจ้าได้หรือไม่ บ้านของฉัน เป็นสถานที่ปลอดภัย สงบสุข และเปี่ยมด้วยพระวิญญูญาณ ซึ่งพระองค์จะรู้สึกสบายหรือไม่ บ้านของเราไม่จำเป็นต้อง โอ้อ่างกว้างขวาง ที่พักอาศัยธรรมดา ที่มีพระกิตติคุณเป็น ศูนย์กลาง เต็มไปด้วยครอบครัวและมิตรสหายที่ห่วงใยกัน จะทำให้พระองค์ทรงมีความสุข

รวบรวมผู้ที่ทรงเลือกไว้

สาม เราสามารถช่วยรวบรวมผู้ที่พระองค์ทรงเลือก ไว้จากทั่วโลก—แม้มันหมายถึงการจากบ้านไปชั่วระยะ

เวลาหนึ่งเพื่อช่วยสร้างอาณาจักรของพระองค์บนแผ่น ดินโลก ประวัติศาสตร์ของผู้คนของพระผู้เป็นเจ้าเป็น ประวัติศาสตร์ของวิสุทธิชนผู้พร้อมเสมอและเต็มใจไป ที่ใดก็ตามที่พระเจ้าทรงต้องการให้พวกเขาไป ข้าพเจ้า นึกถึงศาสดาพยากรณ์สมัยโบราณ เช่น อับราฮัม อิสอัค ยาโคบ โยเซฟ โมเสส ลีไฮ และอีกหลายท่าน ข้าพเจ้า นึกถึงเหล่าอัครสาวกของพระเจ้าในความเรือโรจน์แห่ง เวลาผู้เผยแพร่วาทะกิตติคุณทั่วเมดิเตอร์เรเนียนอย่างไม่รู้ เหน็ดเหนื่อย

ศาสดาพยากรณ์และอัครสาวกยุคสุดท้าย พร้อมกับ ผู้ สอนศาสนาหลายพันคน ได้นำและยังคงนำข่าวสารของ พระคริสต์ไปสู่มุมโลก พวกเขาเต็มใจทั้งความสะดวก สบายของบ้านไปรับใช้ในสวนองุ่นของพระเจ้า

ช่วยคนตกทุกข์ได้ยาก

สุดท้าย วิธีที่ดีมากในการเตรียมสถานที่ให้พระเจ้าคือ ช่วยเพื่อนบ้านที่ไม่มีบ้าน ยุคแรกของการฟื้นฟูรวมถึง ช่วงเวลาที่วิสุทธิชนไม่มีที่พักอาศัย ในการแสวงหาโซฮัน ความใจแคบและความช่วยเหลือของศัตรูมักบีบให้พวกเขา ต้องออกจากบ้าน

ประธานบรีคัม ยังก์ (1801–1877) ใช้ถ้อยคำกินใจเหล่านี้ บรรยายสภาพตกอับของพวกเขา “เราถูกไล่ออกจากบ้าน ที่สงบสุขของเราครั้งแล้วครั้งเล่า พวกผู้หญิงและลูกๆ ของ เราจำต้องใช้ชีวิตบนที่ราบกว้างใหญ่ในป่า บนถนน และ ในกระโจมในช่วงหนาวสุดของฤดูหนาว ประสบความยาก ลำบากทุกรูปแบบ แม้กระทั่งความตาย”²²

เหตุการณ์สะเทือนใจที่สุดเหตุการณ์หนึ่งจากยุคนี้เกิด ขึ้นที่หมู่บ้านเล็กๆ ของเมืองควินซี รัฐอิลลินอยส์ในช่วง ฤดูหนาวปี ค.ศ. 1839 เวลานั้น ผู้ตั้งถิ่นฐานและเกษตรกร กลุ่มนี้ประมาณ 1,500 คนมีชีวิตรอดอย่างลุ่มๆ ดอนๆ ริมฝั่ง แม่น้ำมิสซิสซิปปี ในช่วงฤดูหนาวที่ไร้ความปรานี พวกเขา พบสมาชิกศาสนจักรอย่างคาดไม่ถึงประมาณ 5,000 คน ที่มาถึงจากการหลบหนีคำสั่งขูดรากถอนโคนของผู้ว่าการ รัฐมิสซูรี วิสุทธิชนอยู่ในสภาพยากจนข้นแค้นและทุกข์ใจ พวกเขาเดินข้ามแม่น้ำมิสซิสซิปปีที่เย็นจัดจนเป็นน้ำแข็ง ชาวเมืองควินซีโอบอ้อมอารีมาก พวกเขาอำนวยความสะดวก รับ คนเหล่านั้นโดยเปิดบ้านให้พักและแบ่งปันเสบียงอาหารที่ มีน้อยนิด

คนหนึ่งที่อยู่อาศัยอยู่ในเมืองควินซีพูดถึงผู้ลี้ภัยเหล่านี้ ว่า “วิสุทธิชนจำนวนมากดีใจที่ได้หลบพายุในบ้านของผม จนกว่าพวกเขาจะหาที่อยู่ได้ หลายคืนมากที่พื้นชั้นบน

และชั้นล่างเต็มไปด้วยเตียงวางชิดกันจนเป็นไปไม่ได้ที่ไม่ต้องเดินบนเตียง”³

สำหรับพวกเราที่ได้รับพรให้อยู่ในสภาพสงบร่มเย็นและรุ่งเรืองกว่าเรื่องราวเหล่านี้มีความสำคัญมาก เรื่องราวเหล่านี้สอนให้เราเป็นคนที่พร้อมจะยื่นมือช่วยเหลือคนไม่มีบ้านและคนยากจนจนขั้นแค้นเสมอ ไม่ว่าเราจะอยู่ในบริเวณที่มีผู้ลี้ภัยหลังไหลเข้ามามากหรือในชุมชนเล็กๆ ที่อยู่โดดเดี่ยวมีมากมายหลายวิธีให้เราสามารถรับใช้คนที่ดั้นร้นให้ได้สิ่งจำเป็นขั้นต่ำสุดของชีวิต เราสามารถบริจาคเข้ากองทุนเพื่อมนุษยธรรมของศาสนจักรได้ เราสามารถทำงานกับคนอื่นๆ ในชุมชนของเราผู้รับใช้คนตกทุกข์ได้ยากด้วยความรัก เราสามารถแสดงไมตรีจิตต่อคนที่ต้องพลัดพรากจากถิ่นที่อยู่เมื่อพวกเขาเข้ามาในชุมชนของเรา เราสามารถต้อนรับคนแปลกหน้าที่มาเยี่ยมมอร์ดและสาขาของเรา

เพลงสวดไพเราะที่สุดเพลงหนึ่งของเราเล่าเรื่องราวของคนแปลกหน้าผู้ได้หลบภัยอยู่กับคนที่มิจิตกุศลมากคนหนึ่ง

น้ำท่วมไหลบ่าในราตรีกาล
พายุลมหนาวนั้นพัดจัดจ้า
ฉันยืนเสียงท่านแล้ววิ่งไปหา
เชิญท่านเข้ามาพักในเรือนฉัน

ให้ความอบอุ่นหนุนในอาภรณ์
ให้ท่านนอนบนเตียงฉันนิทรา
ส่วนฉันนอนลงบนพื้นโลก
ในฝันเหมือนว่าในส่วนอื่นใด... .

บัดนี้นั่นฉันได้เห็นด้วยตา
ชายแปลกหน้าเริ่มเผยตัวให้ดู
รอยบนฝ่ามือของท่านฉันรู้
พระเจ้าช่วยยืนอยู่เบื้องหน้านั้น
ตรัสและเรียกนามฉันอันยากไร้
“เจ้าไม่ได้ละอายในตัวเรา
การนี้เป็นอนุสรณ์ของเจ้า
อย่ากลัวเจ้าทำสิ่งนี้ต่อเรา”⁴

ข้าพเจ้าภูมิใจกับการเป็นสมาชิกของศาสนจักรที่ไม่เคยหยุดยื่นมือช่วยเหลือคนยากไร้และคนขัดสนของแผ่นดินโลก ข้าพเจ้าเจียมตนกับการแสดงความรักและจิตกุศลนั้นไม่ถ้วนทั้งใหญ่่น้อยทุกวันของศาสนจักรและสมาชิก การกระทำเหล่านี้จะเป็นส่วนจำเป็นในพันธกิจของศาสนจักรเสมอเพราะนี่คือศาสนจักรของพระเยซูคริสต์และเราพยายามทำตามแบบอย่างของพระองค์

พระเยซูทรงเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและพระเจ้าผู้ไถ่ของเรา ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระองค์ประสูติในความเรียงโรจน์แห่งเวลา พระองค์ทรงพระชนม์ และวันหนึ่งพระองค์จะเสด็จกลับมาในรัศมีภาพเพื่อปกครองอาณาจักรของพระองค์บนแผ่นดินโลก

ข้าพเจ้าเชื่อเชิญให้ท่านเตรียมไปพระนิเวศน์ศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์บ่อยขึ้น สร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย มีความรัก และความสงบสุขในบ้านของท่าน และมีส่วนร่วมในการรวบรวมผู้ที่พระองค์ทรงเลือกไว้จากสี่มุมของแผ่นดินโลก ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนเช่นกันว่าขอให้ท่านรู้สึกปลารณาเป็นพิเศษที่จะแสดงน้ำใจด้วยความรักความห่วงใยช่วยเหลือคนที่ยากจนขั้นแค้นและไร้ที่พักพิงเหล่านั้นที่อยู่ท่ามกลางเรา การทำเช่นนั้นเท่ากับท่านเตรียมที่ในใจและในบ้านท่านให้พร้อมต้อนรับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและการเสด็จกลับมาของพระองค์จะเป็นวันยิ่งใหญ่และน่าอัศจรรย์อย่างแท้จริง ■

อ้างอิง

1. คู่มือพระคัมภีร์, “พระวิหาร”; เน้นตัวเอน.
2. Brigham Young, in B. H. Roberts, *A Comprehensive History of the Church*, 2:509.
3. Wandle Mace, in Ora H. Barlow, *The Israel Barlow Story and Mormon Mores* (1968), 156; ตู 154–155 ด้วย.
4. “ชายเศร้าโศกยากจนผู้ต้องไป,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 16.

โดยเอ็ดเดอร์
เจมส์ เอ. ฮามูลา
แห่งสาวกเจ็ดสิบ

เดชาานุภาพของ พระคุณ

พระคุณมีไว้เพื่อให้เราสามารถรักษาพระบัญญัติได้ครบถ้วน
สมบูรณ์มากขึ้นและดำเนินชีวิตเหมือนพระผู้เป็นเจ้ามากขึ้น
จนเราบรรลุสภาพอันบริบูรณ์ของพระคริสต์

ในบรรดาคุณลักษณะทั้งหมดของพระเยซูคริสต์ คุณลักษณะที่น่าจะสำคัญที่สุดคือ พระองค์ทรง “บริบูรณ์ด้วยพระคุณ” (ยอห์น 1:14) ในพระคัมภีร์คำว่า *พระคุณ* ส่วนใหญ่หมายถึงแนวโน้มและเดชาานุภาพของพระเจ้าในการให้พร มอบของประทาน หรือกระทำการประโชยน์ประการอื่นต่อมนุษย์ Bible Dictionary กล่าวดังนี้ “แนวคิดหลักของคำว่า [*พระคุณ*] คือวิธีช่วยเหลือหรือพลังอำนาจจากเบื้องบน . . . พระคุณคือพระเดชาานุภาพอันกอปรด้วยพระปรีชาสามารถ” (“พระคุณ”) พระคุณทำให้ผู้รับสามารถทำและเป็นอย่างที่เขาไม่สามารถทำได้และไม่สามารถเป็นได้หากปล่อยให้ทำตามวิธีของตนเอง

เราทุกคนต้องการพระเดชาานุภาพอันกอปรด้วยพระปรีชาสามารถเช่นนั้น เราเป็นบุตรและธิดาของพระผู้เป็นเจ้า ด้วยเหตุนี้เราจึงมีศักยภาพที่จะเป็นเหมือนพระองค์

การใช้ความสามารถของเราในวิญญาณและร่างกาย

แม้จะคาดหวังให้เราบรรลุ “ความบริบูรณ์ของพระคริสต์” (เอเฟซัส 4:13) แต่เราบรรลุด้วยตนเองไม่ได้ เราแต่ละคนประกอบด้วยสองสิ่ง—วิญญาณนี้รันดร์กับร่างกายมรรตัย (ดู อับราฮัม 3:18) วิญญาณนี้รันดร์ของเราในโลกอันเป็นผลจากการเลือกที่เราทำในโลกก่อนเกิด การเลือกก่อนเกิดเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพ อุปนิสัย และความรู้แจ้งทางวิญญาณของเรา ที่สำคัญคือไม่มีวิญญาณใดเหมือนกัน (ดู อับราฮัม 3:19) วิญญาณแต่ละดวงครอบครองระดับความรู้แจ้งทางวิญญาณหรือความสว่างและความจริงต่างกัน (ดู คพ. 93:36) ตามการเลือกก่อนเกิด แม้วิญญาณของเราแต่ละคนจะสะอาดและบริสุทธิ์ขณะมารับร่างกายมรรตัย ถึงแม้จะสง่าและยิ่งใหญ่ แต่ไม่มีวิญญาณดวงใดพัฒนาอย่างสมบูรณ์จนบรรลุความบริบูรณ์ของพระคริสต์ การทำให้วิญญาณสมบูรณ์แบบดำเนินต่อเนื่องในช่วงศึกษาเรียนรู้ของความเป็นมรรตัยและประสบการณ์เพิ่มเติมของโลกวิญญาณ แต่สุดท้ายแล้วการทำให้วิญญาณสมบูรณ์แบบจะไม่บรรลุผลจนกว่าจะฟื้นคืนชีวิต

นอกจากความไม่สมบูรณ์แบบของวิญญาณในเวลานี้แล้ว ร่างกายมรรตัยของเราก็ไม่สมบูรณ์แบบเช่นกัน

เมื่อเปโตรจับสายดาอยู่ที่พระเจ้าและปฏิบัติด้วยศรัทธา เขามีพลังทำสิ่งที่เขาไม่สามารถทำเองได้—นั่นคือเดินบนน้ำ พระคุณของพระเจ้ามอบให้เราเช่นนั้นในยามที่เราต้องการ

ร่างกายมรรตัยของเราแม้จะน่าพิศวง แต่ก็ต้องประสบความน่าเบื่อ ความเสื่อมโทรม และความตาย ประสบความสำเร็จ ความอยาก และค้นหาที่เราไม่เคยรู้มาก่อนภายใต้สภาพเช่นนั้น จึงยากมากที่จะให้ร่างกายยอมตามความประสงค์ของวิญญาณ บ่อยเหลือเกินที่วิญญาณจู้จี้จุกจิกต่อคำสั่งของร่างกาย วิญญาณยิ่งใหญ่ที่สุดบางดวงที่มา

ยังแผ่นดินโลกพยายามมากเพื่อเอาชนะร่างกายของตน “ใจข้าพเจ้าสลดเพราะเนื้อหนังข้าพเจ้า” นี่ไฟร้องครวญ “ข้าพเจ้าถูกห้อมล้อม เนื่องจากการล่อลวงและบาปซึ่งได้รุกรานข้าพเจ้าโดยง่าย” (2 นิไฟ 4:17, 18; ดู ข้อ 27 ด้วย)

ข้อเท็จจริงอีกประการหนึ่งของความเป็นมรรตัยทำให้สงครามระหว่างวิญญาณกับร่างกายยากขึ้น ร่างกายของเราสร้างจากสสารของโลกที่ “ตกแล้ว” ซึ่งให้ “พลังความสามารถ [แก่ซาตาน] ที่จะจับเป็นเชลย” (2 นิไฟ 2:29) ประธานบริคัม ยังก์ (1801–1877) ตั้งข้อสังเกตดังนี้ “อย่าคิดว่าในเนื้อหนังเราจะเป็นอิสระตลอดกาลจากการล่อลวงให้ทำบาป” ท่านกล่าว “บางคนคิดว่าในเนื้อหนังพวกเขาสามารถชำระร่างกายและวิญญาณให้ศักดิ์สิทธิ์ได้และบริสุทธิ์จนพวกเขาจะไม่มีวันรู้สึกถึงผลของพลังอำนาจของปฏิปักษ์แห่งความจริงอีก หากบุคคลหนึ่งบรรลุความสมบูรณ์แบบระดับนี้ได้ ในเนื้อหนังเขาจะไม่ตายและจะไม่อยู่ในโลกที่บาปครอบงำ... ข้าพเจ้าคิดว่าเราจะรู้สึกถึงผลของบาปไม่มากก็น้อยตราดที่เราจะมีชีวิตอยู่ และต้องผ่านการทดสอบอย่างเข้มงวดของความตายในท้ายที่สุด”¹

เดชาภาพของพระคุณ

เราต้องการเดชาภาพที่สามารถเปลี่ยนจิตวิญญาณที่มีความอ่อนแอและความบกพร่องสารพัดของเราให้เป็นพระผู้เป็นเจ้าที่มีความเข้มแข็ง ความดีงาม และความสามารถน่ายินดีที่เดชาภาพเช่นนั้นมียุ่จริง นั่นคือพระคุณของพระผู้เป็นเจ้า โดยผ่านของประทานแห่งพระคุณของพระผู้เป็นเจ้าเท่านั้นที่เรา “ได้รับเพิ่มเติม” (อับราฮัม 3:26) ด้วยเหตุนี้เราจึงบรรลุความบริบูรณ์ของพระคริสต์ในที่สุด โดยแท้แล้วนี่คือวิธีที่พระคริสต์ทรงบรรลุความบริบูรณ์ของพระองค์

ดังที่พระเจ้ารับสั่งกับโจเซฟ สมิท “คนที่รับความสว่าง และดำเนินอยู่กับพระผู้เป็นเจ้าต่อไป, รับความสว่างมากขึ้น; และความสว่างนั้นเจิดจ้ายิ่งขึ้นๆ จนถึงวันที่สมบูรณ์” (คพ. 50:24) แต่ถ้าเราไม่สนใจ เพิกเฉย หรือมองข้ามพรอันเปี่ยมด้วยเมตตาที่เราได้รับจากพระเจ้า เมื่อนั้น “เรื่องที่ยิ่งใหญ่กว่าจึง [จะถูก] กันไว้” จากเรา (3 นิไฟ 26:10) ในสภาวะการณ์เช่นนั้น เราได้รับ “พระคุณของพระเจ้าโดยไม่เกิดประโยชน์” (2 โครินธ์ 6:1) และ “ตกจากพระคุณ” (คพ. 20:32) ไปโดยสิ้นเชิง

ทั้งหมดนี้แนะนำว่าเราต้องเรียนรู้ความอดทนกับตัวเองและผู้อื่นในความอ่อนแอและความไม่สมบูรณ์แบบของเราในปัจจุบัน เราต้องเรียนรู้ความมานะบากบั่นในกระบวนการเติบโตแบบค่อยเป็นค่อยไปจนบรรลุความสมบูรณ์แบบ

ศรัทธาในพระเยซูคริสต์

การเข้าใจว่าเราได้พระคุณอย่างไรช่วยให้เราเข้าใจว่าหลักธรรมบางข้อเปิดทางให้พระคุณเต็มเต็มเรา ศรัทธาในพระเยซูคริสต์เป็นหลักธรรมข้อแรกที่น่าเราให้ได้รับพระคุณ (ดู โรม 5:1-2) ความจริง ความหวัง การปฏิบัติ และพยายามยืนยันทนเป็นองค์ประกอบจำเป็นของศรัทธาและเป็นหนทางได้รับพระคุณของพระเจ้า

ตัวอย่างเช่น ลองพิจารณาประสบการณ์ของเปโตรขณะเดินบนน้ำไปหาพระเจ้า แจกเช่นเราบางครั้ง เปโตรกับเหล่าสาวกอยู่กลางทะเลที่ปั่นป่วน พระเยซูเสด็จมาหาพวกเขา ทรงดำเนินบนน้ำและทรงเรียกพวกเขาให้มาหาพระองค์ เปโตรออกจากเรือเดินลงทะเลลงน้ำคลั่งไปหาพระเจ้าด้วยความหวัง ความหวังของเขาในพระคริสต์ ควบคู่กับการตั้งใจปฏิบัติ ยินยอมให้เขาได้รับพลังของการเดินบนน้ำ แต่เมื่อเห็นลมพัดแรง เปโตรสงสัยและเริ่มจม “องค์พระผู้เป็นเจ้า

ช่วยข้าพระองค์ด้วย” เขาร้อง พระคัมภีร์บันทึกว่า “พระเยซูจึงเอื้อมพระหัตถ์จับเขาไว้ทันที” (มัทธิว 14:30-31) เมื่อเปโตรจับสายตาอยู่ที่พระเจ้าและปฏิบัติด้วยศรัทธา เขามีพลังทำสิ่งที่เขาไม่สามารถทำเองได้—นั่นคือเดินบนน้ำ

เมื่อเปโตรละสายตาจากพระเจ้าและสงสัย เปโตรตัดตนเองจากพลังอำนาจนั้น ถูกทิ้งไว้กับตนเอง และเริ่มจม ลองสังเกตการตอบสนองของพระเจ้าต่อการร้องขอความช่วยเหลือของเปโตร พระเจ้าเอื้อมพระหัตถ์ไปช่วยเขา “ทันที” พระคุณของพระเจ้ามิให้เรานั้นในยามที่เราต้องการ

การกลับใจ

การกลับใจเป็นหลักธรรมข้อสองที่เปิดทางให้พระคุณอุดช่องว่างให้เราได้ มอรมอนสอนว่า “คนทั้งหลายที่จะกลับใจและสดับฟังสุรเสียงของพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาเป็นสุข; เพราะคนเหล่านี้คือคนที่

ได้รับการช่วยให้รอด. และขอพระผู้เป็นเจ้าโปรดประทาน, ในความบริบูรณ์อันหาที่สุดมิได้ของพระองค์, เพื่อจะนำมนุษย์มาสู่การกลับใจและงานดี, เพื่อจะนำพวกเขากลับสู่พระคุณแทนพระคุณ, ตามงานของพวกเขา” (อีเลมัน 12:23-24) จากพระคัมภีร์ข้อนี้เห็นชัดว่าใจที่กลับใจและงานดีเข้ากันได้ดีกับพระคุณ

ลองพิจารณาตัวอย่างของแอลมาผู้บุตรเขากับพวกบุตรของโมไซยาห์ “เป็นคนบาปที่ชั่วช้าที่สุดจริงๆ” (โมไซยาห์ 28:4) เมื่อเทพของพระเจ้าปรากฏต่อแอลมา เขาเผชิญกับบาปและความชั่วช้าสามานย์ทั้งหมดของชีวิตเขา ในขณะนั้นเขา “ถูกทรมานอยู่ด้วยความทรมานอันไร้ที่สิ้นสุด” (แอลมา 36:12) “ความคิดที่จะเข้าไปในที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้าของพ่อ” เขากล่าว “ทรมานจิตวิญญาณพ่อด้วยความสะพรึงกลัวอันเกินกว่าจะพรรณนาได้” (แอลมา 36:14) แต่แอลมาจำที่บิดาของเขาพูดไว้ได้

ศรัทธาในพระเยซูคริสต์เป็นหลักธรรม
ข้อแรกที่น่าเราให้ได้รับพระคุณ การ
กลับใจเป็นหลักธรรมข้อสองที่เปิดทาง
ให้พระคุณเติมเต็มเรา

เกี่ยวกับการเสด็จมาของพระเยซูคริสต์เพื่อชดใช้บาปของโลก ความจำดังกล่าวนำให้เราร้องอยู่ภายในใจว่า “ข้าแต่พระเยซู, พระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า, ขอพระองค์ทรงเมตตาข้าพระองค์” (แอลมา 36:18) นับพลันนั้นเขา “จำความเจ็บปวด [ของเขา] ไม่ได้อีก”

และ “ไม่ปวดร้าวด้วยความทรงจำถึงบาป [ของเขา] อีก” (แอลมา 36:19)

การกลับใจที่บีบคั้นจิตวิญญาณของแอลมาทำให้เขาได้รับพลังที่ชำระเขาให้สะอาดและเปลี่ยนเขาเป็นคนใหม่ เขาไม่หาทางทำลายศาสนจักรของพระผู้เป็นเจ้าอีกต่อไป แต่แอลมาทำงานตลอดชีวิตที่เหลือเพื่อเสริมสร้างศาสนจักรโดยทำงานเพื่อช่วยให้คนอื่นๆ กลับใจและได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ การเปลี่ยนใจเลื่อมใสของแอลมาผู้บุตรจากคนบาปที่ชั่วช้าที่สุดเป็นศาสนาดำพยานของพระผู้เป็นเจ้านับเป็นตัวอย่างที่น่าประทับใจของเดชานุภาพแห่งพระคุณของพระเจ้าทั้งในการแก้ต่างและชำระเราทุกคนให้บริสุทธิ์

ความอ่อนน้อมถ่อมตน

หลักธรรมข้อสามคือความอ่อนน้อมถ่อมตน พระเจ้าทรงสอนโมโรไนว่า “พระคุณของเราเพียงพอสำหรับคนทั้งปวงที่นอบน้อมถ่อมตนต่อหน้าเรา; เพราะหากพวกเขานอบน้อมถ่อมตนต่อหน้าเรา, และมีศรัทธาในเรา, เมื่อนั้นเราจะทำให้สิ่งที่อ่อนแอกลับเข้มแข็งสำหรับพวกเขา” (อีเธอร์ 12:27) การทำให้สิ่งที่อ่อนแอกลับเข้มแข็งเป็นงานของพระคุณ

ถ้าความอ่อนน้อมถ่อมตนจำเป็น เราอาจถามว่าความอ่อนน้อมถ่อมตนคืออะไร กล่าวโดยสังเขป ความอ่อนน้อมถ่อมตนคือการยอมให้ความประสงค์ของตนเองขึ้นอยู่กับพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าและถวายเกียรติพระองค์สำหรับสิ่งที่ทำสำเร็จ ในประเด็นนี้ พระเยซูคริสต์ทรงเป็นแบบอย่างที่เราควรทำตามที่สุดของเรา ความอ่อนน้อมถ่อมตนและความว่าง่ายของพระองค์ประกาศชัดในช่วงการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ของพระองค์ “โอพระบิดาของข้าพระองค์” พระเยซูทรงสวดอ้อนวอน “ถ้าเป็นไปได้ขอให้ถ้อยนี้เลื่อนพ้นไปจากข้าพระองค์เถิด แต่อย่างไรก็ดี อย่าให้เป็นไปตามใจปรารถนาของข้าพระองค์ แต่ให้เป็นไปตามพระทัยของพระองค์” (มัทธิว 26:39) ความบริบูรณ์แห่งพระคุณของพระผู้เป็นเจ้าท่วมท้นพระคริสต์ในครั้งนี้

ความขยันหมั่นเพียร

หลักธรรมข้อสี่คือความขยันหมั่นเพียรตามที่นีโอฟสอนผู้คนของเขา “โดยพระคุณนั้นเองที่เราได้รับการช่วยให้รอด, หลังจากเราทำทุกสิ่งจนสุดความสามารถแล้ว” (2 นิโอฟ 25:23) บางคนอาจจะอ่านพระคัมภีร์ข้อนี้เพื่อหมายความว่าพระคุณของพระผู้เป็นเจ้าถูกค้นไว้นานกว่าเราได้พยายามสุดความสามารถแล้ว ข้าพเจ้าไม่ได้อ่านแบบนั้น มีตัวอย่างมากมายเหลือเกินของการเผื่อแผ่พระคุณของพระผู้เป็นเจ้ามาถึงมนุษย์โดยที่เขาค้นนั้นไม่ได้ทำอะไรเลย ตัวอย่างเช่น พลังอำนาจของการฟื้นคืนชีวิตมีให้ทุกคนโดยพระคุณของพระผู้เป็นเจ้า โดยไม่คำนึงถึงความพยายามของแต่ละบุคคล ข้าพเจ้าเข้าใจว่า “ทำทุกสิ่งจนสุดความสามารถ” ของนีโอฟหมายความว่าพระคุณของพระผู้เป็นเจ้าเผื่อแผ่มายังเราเมื่อเราขยันหมั่นเพียร ดังที่เอิลเดอร์บรูซ ซี. ฮาเฟน อดีตสมาชิกแห่งสาวกเจ็ดสิบเจ็ดคนได้ “ของประทานแห่งพระคุณของพระผู้ช่วยให้รอดที่มอบให้เราไม่จำเป็นต้องจำกัดในเวลา ‘หลังจาก’ เราทำทุกสิ่งจนสุดความสามารถแล้ว เราอาจได้รับพระคุณก่อน ระหว่าง และหลังจากเวลาที่เราได้พยายามแล้ว”²

ลองพิจารณาตัวอย่างของพี่ชายเจเร็ด เขาได้รับบัญชาให้ต่อเรือและใช้เรือเหล่านั้นข้ามมหาสมุทร พี่ชายของเจเร็ดขยันหมั่นเพียรที่ละขั้นที่ละตอนในการทำตามพระบัญชาของพระเจ้า เมื่อต่อเรือเสร็จ พี่ชายของเจเร็ดกังวลเรื่องความมืดในเรือและทูลขอให้พระเจ้าประทานแสงสว่าง แม้พระเจ้าจะประทานวิธีแก้ไขให้พี่ชายของเจเร็ดได้อยู่แล้ว แต่พระองค์กลับตรัสถามว่า “เจ้าอยากให้เราทำอะไรเพื่อเจ้าจะมีแสงสว่างในพาหนะของเจ้า?” (อีเธอร์ 2:23) เพื่อตอบพระดำรัสนั้น พี่ชายของเจเร็ดจึงเตรียมหิน 16 ก้อนอย่างขยันหมั่นเพียร นำไปถวายพระเจ้า และทูลขอให้พระองค์ทรงสัมผัสก้อนหินเหล่านั้น “เพื่อมันจะส่องแสงออกมาในความมืด” (ดู อีเธอร์ 3:1-4)

พี่ชายของเจเร็ดไม่ได้ทำทั้งหมดที่พระเจ้าทรงให้ทำ แต่พระเจ้าทรงแสดง

เดชาานุภาพของพระองค์เพื่อเห็นแก่พี่ชาย
ของเจเร็ด โดยทรงสัมผัสหินแต่ละก้อนและ
ทำให้เกิดแสงสว่างที่จำเป็นต่อการเดินทางที่
คาดไว้ในการทำเช่นนั้น พระเจ้าทรงแสดง
ให้เห็นว่าพระองค์เต็มพระทัยและพร้อมจะ
แสดงเดชาานุภาพของพระองค์ต่อเราเมื่อเรา
ทำสุดความสามารถอย่างขยันหมั่นเพียร

การเชื่อฟัง

หลักธรรมข้อห้าคือการเชื่อฟัง “หากเจ้า
รักษาบัญญัติของเรา” พระเจ้าตรัส “เจ้าจะได้
รับพระคุณแทนพระคุณ” (คพ. 93:20)
โมโรไนกล่าวดังนี้ “หากท่านจะปฏิเสธตนจาก
ความไม่เป็นเหมือนพระผู้เป็นเจ้าทุกอย่าง,
และรักพระผู้เป็นเจ้าด้วยสุดพลัง, ความ
นึกคิด, และพละกำลังของท่าน, เมื่อนั้น
พระคุณของพระองค์จึงเพียงพอสำหรับท่าน,
เพื่อโดยพระคุณของพระองค์ท่านจะดีพร้อม
ในพระคริสต์” (โมโรไน 10:32)

เราควรเข้าใจโดยไม่ลดค่าพระบัญชาของ
พระเจ้าให้รักษาพระบัญญัติหรือลดค่าโอวาท
ของโมโรไนให้ปฏิเสธตนจากความไม่เป็น
เหมือนพระผู้เป็นเจ้าทุกอย่างว่าพระคุณไม่
ขึ้นอยู่กับการทำตามโดยครบถ้วนของเรา
ถ้าพระคุณขึ้นอยู่กับการรักษาพระบัญญัติ
โดยครบถ้วนหรือการปฏิเสธตนโดยสิ้นเชิง
จากความไม่เป็นเหมือนพระผู้เป็นเจ้าทุก
อย่าง ความไม่ดีพร้อมที่เรามีอยู่ในความเป็น
มรรตัยคงจะขัดขวางไม่ให้เราได้รับพระคุณ
ตลอดกาลแน่นอน แต่พระคุณมีไว้เพื่อให้
เราสามารถรักษาพระบัญญัติได้สมบูรณ์ครบ
ถ้วนมากขึ้นและดำเนินชีวิตเหมือนพระผู้
เป็นเจ้ามากขึ้นจนเราบรรลุสภาพอันบริบูรณ์
ของพระคริสต์

เราต้องเข้าใจพระบัญชาของพระเจ้าให้
รักษาพระบัญญัติและโอวาทของโมโรไนให้
ปฏิเสธตนจากความไม่เป็นเหมือนพระผู้เป็น
เจ้าทุกอย่างขณะทำสิ่งเหล่านี้จนสุดความสามารถ

สามารถ แม้การกระทำของเราจะสำคัญ แต่ที่สำคัญกว่านั้นคือเจตนาของใจเรา

การรับพระวิญญาณบริสุทธิ์และแสงหาของประทานแห่งพระวิญญาณ

หลักธรรมข้อสุดท้ายคือการรับพระวิญญาณบริสุทธิ์และแสงหาของประทานแห่งพระวิญญาณ (ดู โมไซยาห์ 18:16) โดยแท้แล้ว เราเปี่ยมด้วยพระคุณของพระเจ้าเมื่อเราได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ เพราะพระวิญญาณบริสุทธิ์คือผู้แจกจ่ายและนำเดชาานุภาพอันกอปรด้วยพระปรีชาสามารถของพระเจ้าในการชำระเราให้บริสุทธิ์และดีพร้อมมาให้เรา

ในประเด็นนี้ เอ็ดเดอร์พาร์ลีย์ พี. แพรทท์ (1807–1857) แห่งโครัมมัครสาวกสิบสองสอนดังนี้ “ของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ . . . พื้นความสามารถด้านสติปัญญาทั้งหมด เพิ่ม เสริม ขยาย และทำให้ความหลงใหลและความเสน่หาตามธรรมชาติทั้งหมดบริสุทธิ์ และปรับให้ใช้ได้ถูกต้องโดยของประทานแห่งปัญญา ของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ดลบันดาล พัฒนา ปลุกฝัง และทำให้ความเห็นอกเห็นใจ ปิติ รสนิยมที่ดีงามทั้งหลาย ความรู้สึกอันญาติ และความเสน่หาตามธรรมชาติของเราเติบโต ของประทานดังกล่าวดลบันดาล ความบริสุทธิ์ ความกรุณา ความดีงาม ความอ่อนโยน ความสุภาพ และจิตกุศล พัฒนาความงามของบุคคล รูปลักษณ์ และคุณสมบัติ โน้มนำให้เกิดสุขภาพดี กำลังวังชา ความมีชีวิตชีวา และความรู้สึกทางสังคม ปลุกพลังความสามารถทั้งหมดของร่างกายและสติปัญญาของมนุษย์ เสริมสร้างและทำให้เส้นประสาทแข็งแรง สรุปคือ ของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้ใจแก่กระตือรือร้น ให้ปิติแก่ใจ ให้แสงสว่างแก่ดวงตา ให้เสียงเพลงแก่หู และให้ชีวิตแก่การดำรงอยู่ทั้งหมด”³

พรเช่นนั้นมาถึงเราเมื่อเราได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์หลังจากรับบัพติศมาและการยืนยัน เอ็ดเดอร์พาร์ลีย์ (1811–1881) แห่งโครัมมัครสาวกสิบสองสอนว่า “เมื่อใดก็ตามที่พระวิญญาณบริสุทธิ์สถิตในบุคคลใด พระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่เพียงชำระเขาให้สะอาด ศักดิ์สิทธิ์ และบริสุทธิ์ตามระดับที่เขายอมต่ออิทธิพลของพระองค์เท่านั้น แต่ทรงมอบของประทานบางอย่างให้เขาด้วยเพื่อประโยชน์ของตัวเขาและผู้อื่น . . . ของประทานฝ่ายวิญญาณเหล่านี้กระจายอยู่ในหมู่สมาชิกของศาสนจักรตามความซื่อสัตย์ สภาวการณ์ ความสามารถตามธรรมชาติ หน้าที่ และการเรียกของพวกเขา เพื่อทุกคนจะได้รับการสอนอย่างถูกต้อง การยืนยัน การทำให้ดีพร้อม และรอด”⁴

ความเพียงพอของพระคุณของพระเจ้า

พระเยซูคริสต์ทรงเปี่ยมด้วยพระคุณ พระคริสต์ทรงได้พระคุณมากมายจากพระบิดาและทรงได้ “พระคุณแทนพระคุณ” (คพ. 93:12) เราได้รับพระคุณแทนพระคุณในทำนองเดียวกัน เราจะได้รับคุณลักษณะและคุณสมบัติทุกอย่างของพระเจ้า สุดท้าย พลังที่ทำให้สามารถและดีพร้อมของพระคุณมีให้ผ่านหลักธรรมแห่งศรัทธา การกลับใจ ความอ่อนน้อมถ่อมตน ความขยันหมั่นเพียร การเชื่อฟัง การแสวงหาพระวิญญาณและของประทานแห่งพระวิญญาณ

พระคุณของพระเจ้าเพียงพอจะยกท่านขึ้นจากความตายและบาป และประทานพรท่านด้วยชีวิตนิรันดร์เพียงพอที่จะเปลี่ยนท่าน แก้ใจท่าน และทำให้ท่านดีพร้อม เพียงพอที่จะทำให้ท่านสามารถตระหนักในศักยภาพอันสูงส่งของท่านในฐานะบุตรหรือธิดาของพระเจ้า ■

จากคำปราศรัยให้ข้อคิดทางวิญญาณระบบการศึกษาของศาสนจักรเรื่อง “พระคุณของพระองค์เพียงพอสำหรับท่าน” ที่มหาวิทยาลัยบริคัม ยังก์-ฮาวาย เมื่อวันที่ 3 มิถุนายน ค.ศ. 2014 ดูปทความเต็มเป็นภาษาอังกฤษที่ devotional.byuh.edu

พระคุณของพระเจ้าเพียงพอจะยก
ท่านขึ้นจากความตายและบาป
และประทานพรท่านด้วยชีวิตนิรันดร์
เพียงพอที่จะเปลี่ยนท่าน แก้ใจท่าน
และทำให้ท่านดีพร้อม

อ้างอิง

1. Brigham Young, ใน *Deseret News*, June 3, 1863.
2. Bruce C. Hafen, *The Broken Heart: Applying the Atonement to Life's Experiences* (1989), 155–56.
3. Parley P. Pratt, *Key to the Science of Theology: A Voice of Warning* (1978), 61.
4. Orson Pratt, ใน *Masterful Discourses and Writings of Orson Pratt*, comp. N. Lundwall (1962), 570, 571.

Jorge Coello Santángelo 15

จอร์เก ออร์ลันโด ก็อกโก ซานตันเจโล,
การเรียก (ดู มัทธิว 4:19-20), อาร์เจนตินา,
ผู้ได้รับรางวัล Purchase Award

การประกวดศิลปะ
นานาชาติครั้งที่ 10:

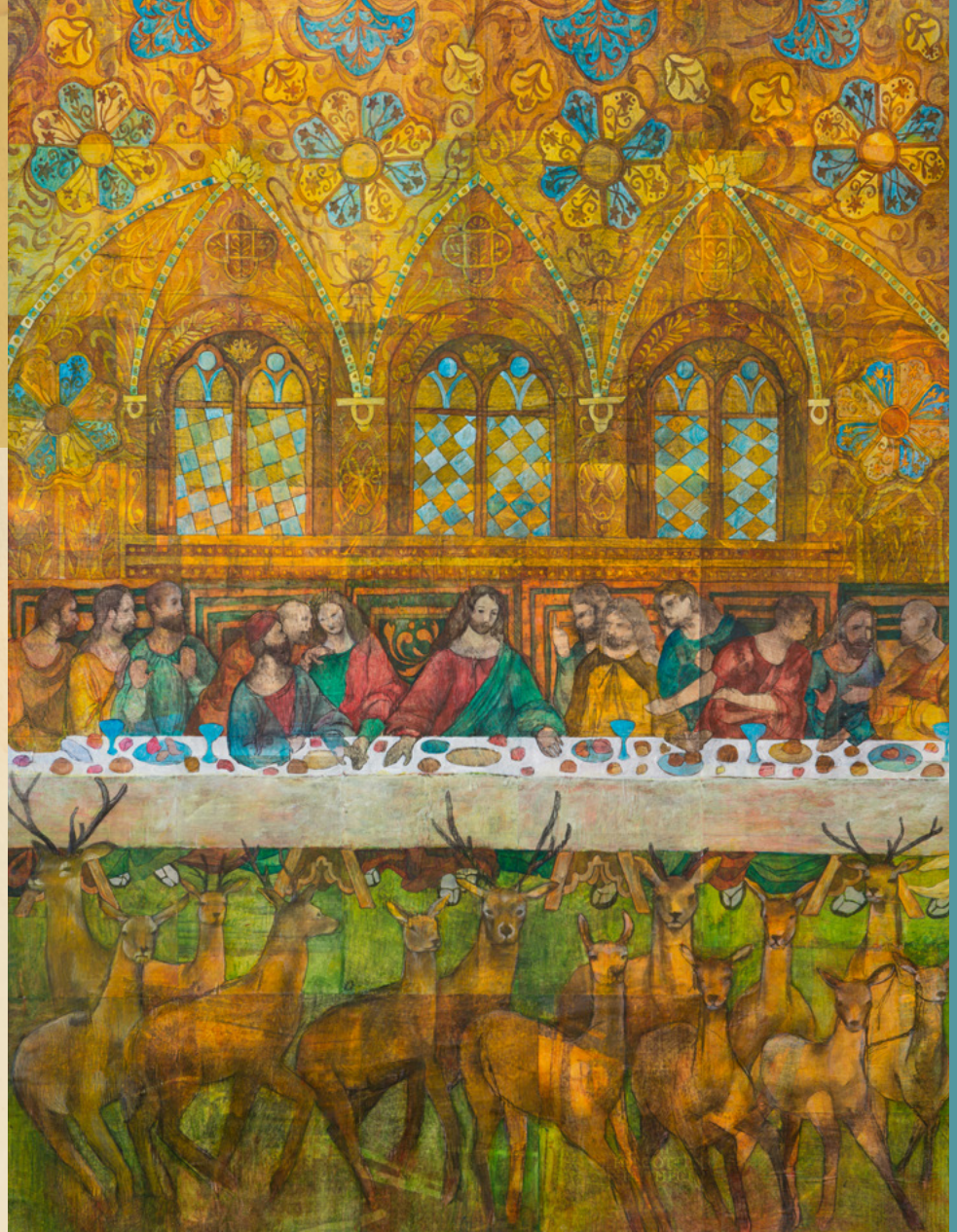
เล่าให้ฉัน
ฟังเรื่อง

พระเยซู

ซาบรีนา จิลล์
สไควร์ส, พระ
กระยาหารมือ
สุดท้าย (ดู ยอห์น
13:1-35), สหรัฐ

! ต่อไปนี้เป็นอย่างงานศิลปะ
๓ จากการประกวดศิลปะ
นานาชาติครั้งที่ 10 ซึ่งจัด
แสดงเมื่อเร็วๆ นี้ที่พิพิธภัณฑ์
ประวัติศาสตร์ศาสนจักรในซอลท์เลค
ซิตี ยูทาห์ งานศิลปะเก้าสิบแปดชิ้น
ได้รับคัดเลือกจากผลงานทั้งหมด 944
ชิ้นจาก 40 ประเทศทั่วโลก ศิลปินจะ
เลือกเรื่องใดก็ได้จากพระชนม์ชีพ
ของพระผู้ช่วยให้รอดพระเยซูคริสต์
มาเป็นหัวข้อการสร้างผลงานของพวกเขา
จากนั้นจึงสะท้อนเรื่องราวเหล่านี้
ออกมาในภาพเขียน ภาพลายเส้น
ประติมากรรม เซรามิก ภาพถ่าย ภาพ
ปะติด งานเย็บปักถักร้อย กระดาษ
และดิจิทัล

ท่านสามารถดูนิทรรศการออนไลน์
ได้ที่ lds.org/go/10art

เมแกน รูธ เกทซ์,
เราต้องมานมัสการ
พระองค์ (ดู มัทธิว
2:1-2), สหรัฐ

ไมเคิล มาส์ม,
อยู่กับพระเจ้าเป็นเจ้า
(ดู งานแปลของ
โจเซฟ สมิธ, มัทธวี 4:1
[ใน Matthew 4:1,
footnote b]), สหรัฐ,
ผู้ได้รับรางวัล
Purchase Award

โรบิน เบอร์เรลล์, เชอบ
ขนมปังและตากปลาให้แห้ง
(ดู ยอห์น 6:9-14), สหรัฐ;
ร็อบ อดัมสัน, ภูเขาแห่งการ
เปลี่ยนสภาพ (ดู มัทธวี
17:2), สหรัฐ

เอลสเพธ ยังก์, แกะอื่นที่เรามี
(ดู ยอห์น 10:16), สหรัฐ

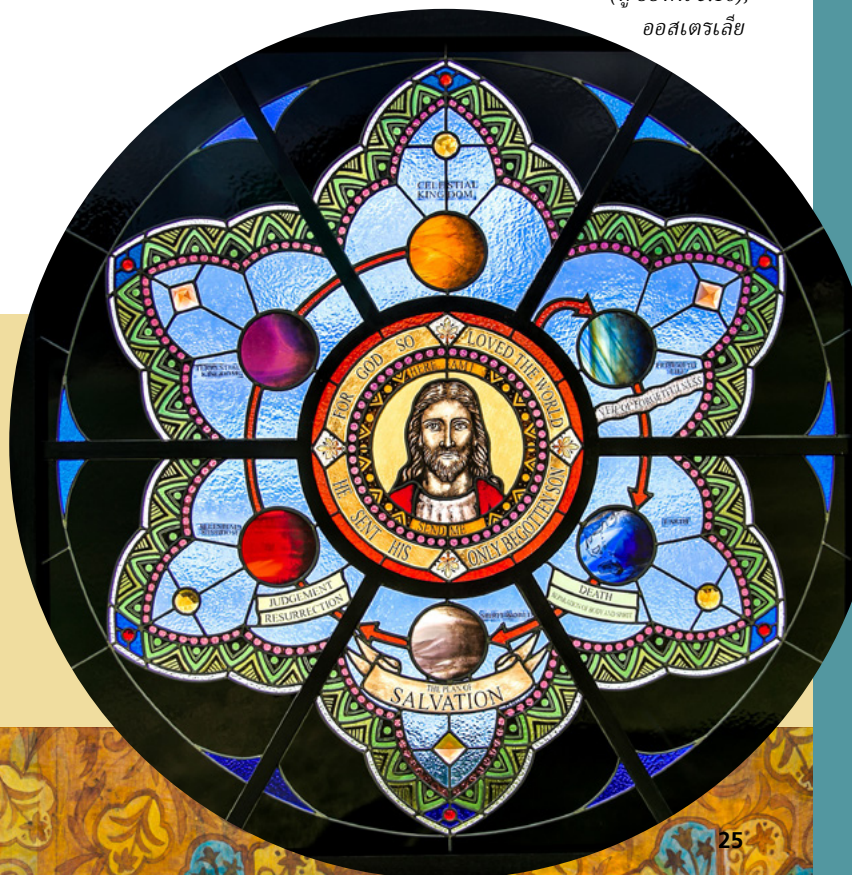
เคทลิน แม็กซีฟีลด์
คอนนอลลี,
หญิงที่เชื่อ
(ดู มัทธิว 9:22),
สหรัฐ, ผู้ได้รางวัล
Purchase Award

เอริน มัดส์, เงินเลี้ยงชีพ
ทั้งหมด: เหยี่ยูกองแดงของ
หญิงม่าย (ดู มาระโก 12:44),
สหรัฐ

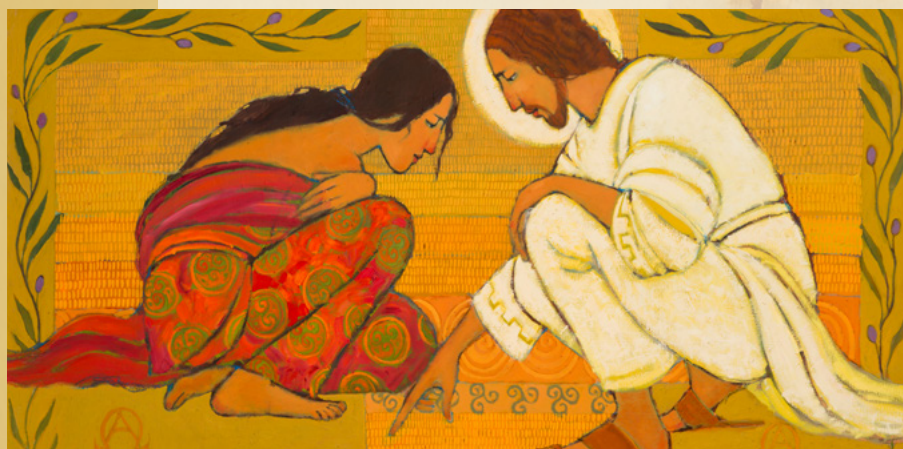
แมทธิว ไฮรัม เดลล์,
แผนแห่งความรอด
(ดู ยอห์น 3:16),
ออสเตรเลีย

มิชาล ไดแอน
ออนยอน, พระเมษบาล
ผู้ประเสริฐ
(ดู ลูกา 15:4), สหรัล

เคธลีน ปีเตอร์สัน,
พระเยซูและหญิง
ที่ได้รับยกโทษ
(ดู ยอห์น 8:11),
สหรัล

คลาร์ก เคลลีย์ไพร์ซ์,
ท่านผู้นี้เป็นบุตร
ของพระเจ้าเป็นเจ้า
จริงๆ (ดู มาระโก
15:39), สหรัลฐ

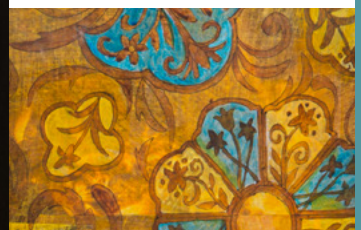
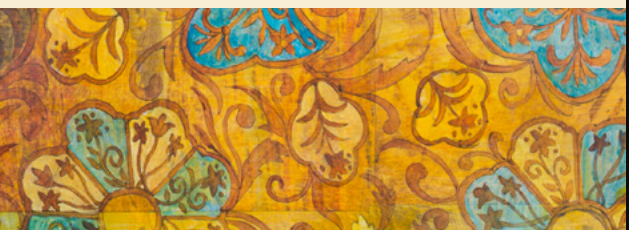

เลสเตอร์ ลี โยคัม,
โนสวัน (ดู มัทธิว
26:36-39), สหรัลฐ

คาซูกะ โควิงตัน,
ชั่วกัลปาวสาน
(ดู โมเสส 2), ญี่ปุ่น

ดาเนียล แอลมา
วิลสัน, แสงสว่างใน
ความมืด (ดู ยอห์น
8:12), สหรัลฐ

โชคดีที่พระเจ้าได้ประทานคำแนะนำที่ทันสมัยและไม่ตกยุคนี้ “และเนื่องจากคนทั้งปวงไม่มีศรัทธา, เจ้าจงแสวงหาอย่างขยันหมั่นเพียรและสอนถ้อยคำแห่งปัญญาให้กัน; แท้จริงแล้ว, เจ้าจงแสวงหาถ้อยคำแห่งปัญญาจากหนังสือที่ดีที่สุด, แสวงหาการเรียนรู้แม้โดยการศึกษาและโดยศรัทธาด้วย” (คพ. 88:118)

สิ่งนี้ประยุกต์ใช้ได้เป็นพิเศษกับปัจจุบันเพราะเชื่อว่านักเรียนทุกคนของเรามีศรัทธาที่จำเป็นต้องใช้เผชิญความท้าทายข้างหน้าและเพราะนักเรียนหลายคนเปิดรับพลังก่อก่อนของโลกไปแล้วผ่านอินเทอร์เน็ตซึ่งนับวันจะเป็นปฏิปักษ์ต่อศรัทธาครอบครัว และมาตรฐานพระกิตติคุณมากขึ้น อินเทอร์เน็ตกำลังขยายอิทธิพลไปทั่วโลกเข้าไปในบ้านเกือบทุกหลัง เข้าไปในมือและความคิดของนักเรียนของเรา

ท่านสามารถช่วยนักเรียนได้โดยสอนพวกเขาว่าการผสมผสานการศึกษาและศรัทธาขณะพวกเขาเรียนรู้หมายความว่าอย่างไร สอนพวกเขาโดยจำลองทักษะและวิธีนี้ในชั้นเรียน

ประธานฮาโรลด์ บี. ลี (1899–1973) ให้ความเห็นว่า “เราขอเตือนท่านว่าการได้ความรู้โดยศรัทธาไม่ได้เป็นทางราบไปสู่การเรียนรู้ ต้องพยายามอย่างมากและขวนขวายไม่หยุดยั้งโดยศรัทธา . . .

“การเรียนรู้โดยศรัทธาไม่ใช่งานสำหรับชาย [หรือหญิง] ที่เกียจคร้าน มีคนกล่าวว่ากระบวนการเช่นนั้นเรียกร้องให้ทุ่มเททั้งจิตวิญญาณ เชื่อมโยงความคิดและความรู้สึกในส่วนลึกที่สุดของบุคคลนั้นกับพระเจ้า—ต้องสร้างการเชื่อมโยงที่ถูกต้องแล้วเมื่อนั้น ‘ความรู้โดยศรัทธา’ จะเกิดขึ้น”²

ความรู้โดยศรัทธาจะก่อให้เกิดประจักษ์พยานที่บริสุทธิ์ และประจักษ์พยานที่บริสุทธิ์มีพลังเปลี่ยนชีวิตดังอธิบายไว้ในเรื่องเล่าสั้นๆ ต่อไปนี้

เรื่องเล่าสามเรื่อง

ปีบี คาร์เตอร์ออกจากบ้านของเธอในรัฐเมน สหรัฐอเมริกาไปพร้อมกับวิสุทธิชนในรัฐโอไฮโอในทศวรรษ 1830 เธอจำได้ว่า “เพื่อนๆ ประหลาดใจกับการตัดสินใจครั้งนี้ ดินเนอร์ก็ประหลาดใจ แต่มีบางอย่างในตัวดิฉันบีบคั้นให้ทำเช่นนั้น ดิฉันแทบจะทนดูความเศร้าโศกของคุณแม่ขณะที่ดิฉันออกจากบ้านไม่ไหว และถ้าไม่ใช่เพราะพระวิญญาณที่อยู่ในใจ ดิฉันคงจะใจอ่อนไปแล้ว”³

พีบีติดตามศาสตราจารย์โจเซฟ สมิธและมารวมกับวิสุทธิชนในรัฐโอไฮโอและต่อมาในรัฐยูทาห์ เธอสิ้นชีวิตที่นั่นในฐานะวิสุทธิชนยุคสุดท้ายที่ซื่อสัตย์และเที่ยมแอกเสมอกันในฐานะภรรยาของวิลฟอร์ด วูดรฟฟ์ประธานศาสนจักร (1807–1898)

สมัยเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัย มาเรียน จี. รอมนีย์ (1897–1988) ตัดสินใจจะไม่รับใช้งานเผยแผ่เพราะสถานะการเงินของครอบครัว แต่ครั้งหนึ่งท่านได้ยินเอิลเดอร์เมลวิน เจ. บัลลาร์ด (1873–1939) พูด ชีวประวัติเขียนว่า “[มาเรียน] ไม่รู้เลยว่าวิถีชีวิตของท่านในช่วงเวลานั้นมากนั้นจะเปลี่ยนไปโดยสิ้นเชิง”

เรื่องราวดำเนินต่อไปว่า “เพราะเป็นครั้งแรกที่มาเรียน... เข้าใจอย่างถ่องแท้ว่าการอยู่ใต้อิทธิพลของการดลใจนั้น [เป็น] อย่างไร ความรู้สึกเจ็บแปลบซาบซ่านอัดแน่นจิต

วิญญาณของเข
เขา... ไม่เคยซาบซึ้ง
ใจเท่านี้มาก่อนขณะ
ฟังคำพูดของอัครสาวก
คนใหม่ล่าสุด...

“... สี่หน้าเปเล่งปลั่ง
ของอัครสาวกและ
ความจริงใจในประจักษ์
พยาน [ของ] ท่าน
ทำให้เขาเปี่ยมด้วย
ความปรารถนาจะไป
เป็นผู้สอนศาสนาจน
สุดจะต้านไหว... เขา
รู้ว่าต้องเลือกแผนการ
ศึกษาต่อออกไปก่อน”⁴

ไม่นาน มาเรียน
เดินทางไปออสเตรเลีย
เขาได้รับใช้ที่นั่นอย่าง
ซื่อสัตย์ ต่อมาเขากลาย

เป็นอัครสาวกที่ยิ่งใหญ่และเป็นสมาชิกในฝ่ายประธานสูงสุด

เรื่องสุดท้ายมาจากประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์ (1924–2015) ประธานไควรัมอัครสาวกสิบสองเกี่ยวกับอิทธิพลของครูสูงวัยที่มีต่อวิลเลียม อี. แบร์เรตต์ ครูผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสจากนอร์เวย์มีทักษะภาษาอังกฤษไม่ด้นัก แม้ครูจะมีข้อจำกัด ประธานแพคเกอร์จำได้ แต่บราเดอร์แบร์เรตต์เป็นพยานถึงครูคนนั้นว่า “เราทำให้มือเราอุ่นได้ด้วยไฟแห่งศรัทธาของเขา”⁵

ต่อมา วิลเลียมกลายเป็นหัวหน้าของเซมินารี สถาบันและสถานศึกษาของศาสนจักร

สำหรับพีบี มาเรียน และวิลเลียม การได้ฟังประกาศพยานที่บริสุทธิ์กลายเป็นแรงกระตุ้นที่เปลี่ยนชีวิตพวกเขาตลอดกาล สิ่งเดียวกันนี้เกิดขึ้นได้กับคนที่ท่านสอน แต่จากความเป็นจริงของโลกทุกวันนี้ ประกาศพยานที่บริสุทธิ์อาจไม่พอเสมอไป พีบี มาเรียน และวิลเลียมสะอาดบริสุทธิ์และเป็นอิสระจากสื่อลามกและกลืนอายของโลกขณะนั่งอยู่แทบเท้าผู้สอนศาสนา ครู และผู้นำที่ได้รับการดลใจ พระวิญญาณจึงแทรกซึมเข้าไปในใจที่อ่อนโยนและบริสุทธิ์ของพวกเขาโดยง่าย

ปัจจุบันเรื่องราวต่างจากนั้นมาก นักเรียนบางคนของท่านได้รับผลกระทบจากสื่อลามกและกลืนอายของโลกไปแล้วก่อนที่จะพวกเขาจะมาถึงชั้นเรียนของท่าน

ยุคก่อนคนหนุ่มสาวของเราเข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ หลักคำสอน และแนวทางปฏิบัติได้เฉพาะในสื่อการเรียนการสอนที่ศาสนจักรพิมพ์ออกมาเท่านั้น มีนักเรียนไม่กี่คนที่ได้สัมผัสกับการตีความแบบอื่น ส่วนใหญ่แล้วคนหนุ่มสาวของเรามีชีวิตอยู่ในที่กำบัง

หลักสูตรของเราสมัยนั้น แม้จะมีเจตนาดี แต่ไม่ได้เตรียมนักเรียนให้พร้อมสำหรับวันนี้—วันที่พวกเขาเข้าถึงทุกอย่างเกี่ยวกับศาสนจักรได้ทันทีจากทุกมุมมองเท่าที่จะเป็นไปได้ ทุกวันนี้สิ่งที่พวกเขามองเห็นบนอุปกรณ์พกพามีแนวโน้มจะทำลายศรัทธามากเท่าๆ กับส่งเสริมศรัทธา คนหนุ่มสาวจำนวนมากของเราคุ้นเคยกับภูมิลำเนาที่พระกิตติคุณ เคยชินกับอินเทอร์เน็ตมากกว่าการดลใจ และเกี่ยวข้องกับเฟซบุคมากกว่าศรัทธา

ผู้เชี่ยวชาญหลักคำสอน

เนื่องจากความท้าทายเหล่านี้ คณะกรรมการการศึกษาของศาสนจักรจึงอนุมัติโครงการหนึ่งเมื่อเร็วๆ นี้ในเซมินารีเรียกว่าผู้เชี่ยวชาญหลักคำสอน โครงการใหม่นี้ใช้สิ่งที่ทำไว้แล้วในผู้เชี่ยวชาญพระคัมภีร์เป็นพื้นฐาน เน้นเรื่องการสร้างและเสริมสร้างศรัทธาของนักเรียนในพระเยซูคริสต์ เพิ่มพลังความสามารถให้พวกเขาดำเนินชีวิตและประยุกต์ใช้พระกิตติคุณในชีวิต พวกเขาจะเรียนรู้วิธีปฏิบัติด้วยศรัทธาในพระคริสต์เพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้ทางวิญญาณและความเข้าใจในพระกิตติคุณของพระองค์โดยอาศัยพระคัมภีร์และถ้อยคำของศาสตราจารย์ พวกเขาจะมีโอกาสเรียนรู้วิธีประยุกต์ใช้หลักคำสอนของพระคริสต์และหลักธรรมพระกิตติคุณกับคำถามและความท้าทายที่พวกเขาได้ยินและเห็นอยู่ทุกวันในหมู่เพื่อนและสื่อสังคม

คนหนุ่มสาวจำนวนมากของเราคุ้นเคยกับภูมิลำเนาที่พระกิตติคุณเปิดรับอินเทอร์เน็ตมากกว่าการดลใจ และเกี่ยวข้องกับเฟซบุคมากกว่าศรัทธา

แสวงหาการเรียนรู้

โดยการศึกษา

โครงการนี้ได้รับการดลใจและเหมาะสมกับยุคสมัย จะมีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อคนหนุ่มสาวของเรา แต่ความสำเร็จของผู้เชี่ยวชาญหลักคำสอน และโปรแกรมการศึกษาอื่นทั้งหมดในระบบการศึกษาของศาสนจักร จะขึ้นอยู่กับครูของเราเป็นสำคัญ

ในขณะที่เผชิญความท้าทายเหล่านี้ ครูสอนพระกิตติคุณมีโอกาสและความรับผิดชอบอะไรบางอย่างในศตวรรษที่ 21 แน่นอนว่าครูอย่างท่านต้องรักพระเจ้า ศาสนจักรของพระองค์ และนักเรียนของท่าน ท่านต้องแสดงประสิทธิภาพที่บริสุทธิ์อย่างจริงจัง และบ่อยครั้งเช่นกัน นอกจากนี้ มากกว่ายุคใดในประวัติศาสตร์ของเรา นักเรียนของท่านจำเป็นต้องได้รับพรจากการเรียนเนื้อหาและบริบทด้านหลักคำสอนและประวัติศาสตร์โดยการศึกษาและโดยศรัทธาควบคู่กับประสิทธิภาพที่บริสุทธิ์ทั้งนี้เพื่อพวกเขาจะประสบกับการเปลี่ยนใจเลื่อมใสพระกิตติคุณอย่างยั่งยืนและสุขงาม และมีความตั้งใจแน่วแน่ที่จะติดตามพระเยซูคริสต์ชั่วชีวิต การเปลี่ยนใจเลื่อมใสอย่างยั่งยืนและสุขงามหมายความว่าพวกเขาจะ “อยู่ในเรือและจับใบ้แน่น” ตลอดชีวิต⁶

เพื่อให้ ท่าน เข้าใจเนื้อหาและบริบทด้านหลักคำสอนและประวัติศาสตร์ของพระคัมภีร์และประวัติของเรา ท่านจะต้องศึกษาจาก “หนังสือที่ดีที่สุด” ตามที่พระเจ้าทรงแนะนำ (คพ. 88:118) “หนังสือที่ดีที่สุด” ได้แก่พระคัมภีร์ คำสอนของศาสนาดพยากรณ์และอัครสาวกยุคปัจจุบัน และจากผลงานด้านวิชาการแอลดีเอสทีที่ดีที่สุด การหมั่นเรียนรู้โดยการศึกษาและโดยศรัทธาของท่านจะช่วยให้ นักเรียนของท่านได้เรียนรู้ทักษะและเจตคติที่จำเป็นต้องใช้แยกแยะระหว่างข้อมูลที่เชื่อถือได้ซึ่งจะยกพวกเขาขึ้นกับความจริงเพียงครั้งเดียวและการตีความผิดๆ เกี่ยวกับหลักคำสอน ประวัติศาสตร์ และแนวทางปฏิบัติซึ่งจะทำให้พวกเขาสูญเสียศรัทธา

จงสอนพวกเขาเกี่ยวกับความท้าทายที่พวกเขาพบเจอเมื่อกำลังใช้อินเทอร์เน็ตตอบคำถามที่มีความสำคัญในรันดร์ เตือนพวกเขาว่ายากอบไม่ได้กล่าวว่า “ถ้าใครในพวกท่านขาดสติปัญญาให้คนนั้นไปหาภูเกิล!”

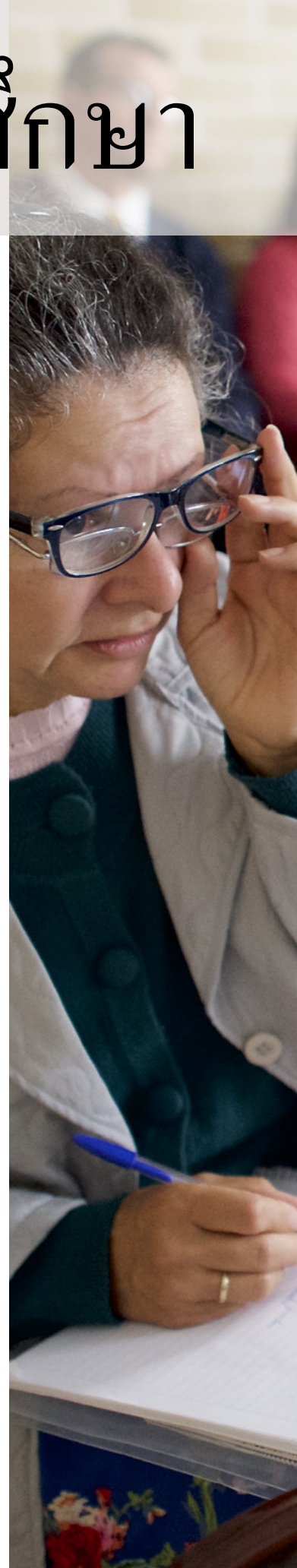
(ดู ยากอบ 1:5)

คนฉลาดไม่ใช้อินเทอร์เน็ตวินิจัยและแก้ไขปัญหาด้านอารมณ์ จิตใจ และสุขภาพกาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาที่คุกคามชีวิต แต่พวกเขาไปหาผู้เชี่ยวชาญด้านสุขภาพ ผู้ได้รับการฝึกฝนและได้รับใบอนุญาตจากแพทย์สภาประจำรัฐที่มีใบรับรอง แม้กระนั้นคนรอบคอบก็ยังขอความเห็นที่สอง

ถ้ามันเป็นแนวทางที่สมเหตุสมผลในการหาคำตอบของปัญหาด้านอารมณ์ จิตใจ และสุขภาพกายแล้วละก็ เราจะต้องทำมากกว่านั้นเมื่อมีชีวิตนี้รันดร์เป็นเดิมพัน เมื่อมีบางอย่างคุกคามชีวิตทางวิญญาณของเรา ความสัมพันธ์อันล้ำค่าที่สุดของครอบครัวเรา และการเป็นสมาชิกของเราในอาณาจักรเราควรไปขอให้ผู้นำศาสนจักรที่ละเอียดรอบคอบและซื่อสัตย์ช่วยเรา หากจำเป็นเราควรขอความช่วยเหลือจากผู้ได้รับการอบรมที่เหมาะสมด้านวิชาการ มีประสบการณ์ และเชี่ยวชาญ

นี่คือสิ่งที่ข้าพเจ้าทำเมื่อต้องการคำตอบสำหรับคำถามที่ข้าพเจ้าตอบเองไม่ได้ ข้าพเจ้าขอความช่วยเหลือจากพี่น้องในโคเวิร์มอัครสาวกสิบสองและจากผู้เชี่ยวชาญในสาขาประวัติศาสตร์และหลักคำสอนของศาสนจักร

ครูสอนพระกิตติคุณควรเป็นคนแรก—นอกจากครอบครัวของนักเรียน—ที่แนะนำแหล่งเชื่อถือได้เกี่ยวกับหัวข้อที่อาจรู้กันน้อยมากหรือก่อให้เกิดการโต้แย้งทั้งนี้เพื่อให้ นักเรียนประเมินสิ่งที่พวกเขาจะได้ยินหรืออ่านในภายหลังกับสิ่งที่พวกเขาได้รับการสอนมาแล้ว

โดยศรัทธา

การนิวัติขึ้นทางวิญญาณ

เราให้วักขึ้นแก่ผู้สอนศาสนาอันเป็นที่รักของเราก่อนส่งพวกเขาไปในสนามเผยแผ่เพื่อป้องกันไม่ให้พวกเขาติดโรคที่เป็นอันตราย ในทำนองเดียวกัน ก่อนท่านส่งนักเรียนเข้าไปในโลก จงนิวัติขึ้นให้พวกเขา โดยให้คำอธิบายที่ถูกต้อง ละเอียดย และเชื่อถือได้เกี่ยวกับหลักคำสอนพระกิตติคุณ พระคัมภีร์ ประวัติของเรา และหัวข้อเหล่านั้นที่บางครั้งเข้าใจกันผิด

ข้าพเจ้ากำลังพูดถึงหัวข้อที่รู้จักกันน้อยมากหรือก่อให้เกิดการโต้แย้ง อย่างเช่น การแต่งภรรยาหลายคน ศีลาพยากรณ์ เรื่องราวต่างกันของนิมิตแรก ขั้นตอนการแปลพระคัมภีร์ มอรมอนหรือหนังสือของอับราฮัม ประเด็นเรื่องเพศ เชื้อชาติกับฐานะปุโรหิต และพระมารดาบนสวรรค์

การพยายามนิวัติขึ้นให้คนหนุ่มสาวของเรามักจะตกเป็นหน้าที่ของครูระบบการศึกษาของศาสนจักร ด้วยเหตุนี้ท่านจึงต้องหาเวลาขบคิดเกี่ยวกับโอกาสของท่านและความรับผิดชอบของท่าน

ผู้นำศาสนจักรทุกวันนี้รู้อยู่เต็มอกเรื่องการเข้าถึงข้อมูลได้ไม่จำกัด และเรากำลังพยายามเป็นพิเศษเพื่อให้บริบทและความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับคำสอนเรื่องการฟื้นฟู ตัวอย่างที่ดีมากของความพยายามนี้คือบทความเกี่ยวกับหัวข้อพระกิตติคุณ 11 หัวข้อที่ LDS.org⁷ ให้คำอธิบายที่เชื่อถือได้และเป็นธรรมชาติของข้อเท็จจริงในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับศาสนจักรซึ่งก่อให้เกิดการโต้แย้งและไม่คุ้นเคย

สำคัญที่ท่านต้องรู้เนื้อหาของบทความเหล่านั้น หากท่านมีคำถามเกี่ยวกับบทความดังกล่าว ขอให้ถามคนที่ศึกษามาแล้วและเข้าใจ กล่าวอีกนัยหนึ่งคือจง “แสวงหาการเรียนรู้, แม้โดยการศึกษาและโดยศรัทธาด้วย” (คพ. 88:118) ขณะที่ท่านทำให้นรอบรู้เนื้อหาของบทความเหล่านั้น

ท่านควรคุ้นเคยกับเว็บไซต์ Joseph Smith Papers⁸ หมวดประวัติศาสตร์นิกายที่ LDS.org และแหล่งข้อมูลอื่นจากนักวิชาการแอลดีเอสที่เชื่อถือด้วย

การพยายามให้ความโปร่งใสเกี่ยวกับพระกิตติคุณและการนิวัติขึ้นทางวิญญาณผ่านการศึกษาคำสอนและประวัติศาสตร์ควบคู่กับประจักษ์พยานที่ลูกโซน เป็นยาถอนพิษขนานเอกที่เราไว้ช่วยให้นักเรียนหลีกเลี่ยงและรับมือกับคำถาม ความสงสัย หรือวิกฤตศรัทธาที่พวกเขาอาจพบเจอในยุคข้อมูลนี้

เมื่อครูอย่างท่านพยายามเข้าใจประวัติศาสตร์ หลักคำสอน และแนวทางปฏิบัติของเรามากขึ้น—มากกว่าตอนนี—ท่านจะพร้อมให้คำตอบที่ละเอียดถูกต้อง และได้รับการดลใจแก่คำถามของนักเรียน

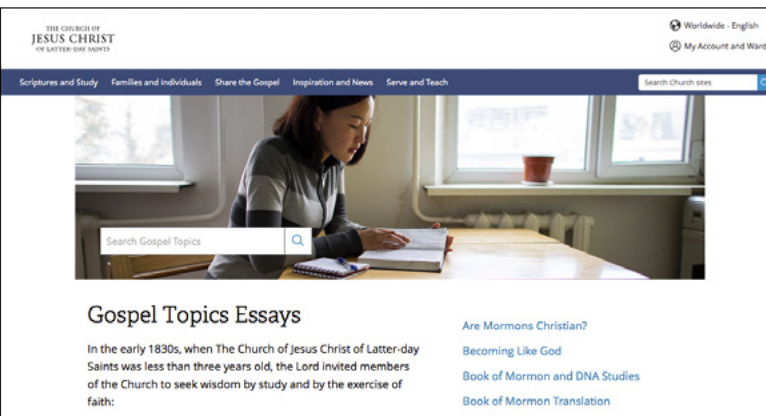
วิธีหนึ่งที่จะรู้ว่าคุณนักเรียนของท่านมีคำถามอะไรบ้างคือตั้งใจฟังพวกเขา ครูที่ดีทุกคนต้องเป็นผู้ฟังที่ดี นอกจากจะฟังนักเรียนของท่านแล้ว จงกระตุ้นพวกเขาในชั้นเรียนหรือเป็นส่วนตัวให้ถามท่านเกี่ยวกับหัวข้อใดก็ได้ คำถามสำคัญที่สุดข้อหนึ่งที่นักเรียนอาจถามคือ “ทำไม” เมื่อถามด้วยความปรารถนาจะเข้าใจ “ทำไม” จึงเป็นคำถามที่ดีมาก เป็นคำถามที่ผู้สอนศาสนาต้องการให้ผู้สนใจถาม ทำไมเราอยู่ที่นี่ ทำไมเรื่องร้ายๆ จึงเกิดกับคนดี ทำไมเราควรสวดอ้อนวอน ทำไมเราควรติดตามพระคริสต์ บ่อยครั้งคำถาม “ทำไม” นำไปสู่การดลใจและการเปิดเผย การรู้แผนแห่งความรอดของพระบิดาบนสวรรค์จะช่วยท่านตอบคำถาม “ทำไม” ได้เกือบทั้งหมด

ต่อไปนี้เป็นข้อสังเกตสุดท้ายประการหนึ่งเกี่ยวกับการตอบคำถาม สำคัญที่ต้องสอนนักเรียนว่าแม้พระกิตติคุณจะให้คำตอบมากมายสำหรับคำถามสำคัญที่สุดของชีวิต แม้ไม่ได้ให้คำตอบส่วนใหญ่ แต่พระ

กิตติคุณตอบคำถามบางข้อไม่ได้ในความเป็นมรรตัย เพราะเราขาดข้อมูลที่จำเป็นต่อการได้รับคำตอบที่เหมาะสม ดังที่เราเรียนรู้ในเจคอบว่า “ดูเถิด, งานของพระเจ้าสำคัญยิ่งและน่าอัศจรรย์ หวังลึกแห่งความลึกลับของพระองค์สุดจะหยั่งถึง; และเป็นไปไม่ได้ที่มนุษย์จะค้นพบทางของพระองค์ทั้งหมด. และหาได้มีใครรู้จักทางของพระองค์ไม่นอกจากจะทรงเปิดเผยให้เขา” (เจคอบ 4:8; ดู คพ. 101:32–34 ด้วย)

คำเตือน

ต่อไปนี้เป็นคำเตือน โปรดรับรู้ว่าคุณอาจเชื่อเช่นเดียวกับนักเรียนหลายๆ คนของคุณว่าคุณเป็นผู้เชี่ยวชาญพระคัมภีร์ หลักคำสอน และประวัติศาสตร์ การศึกษาเมื่อเร็วๆ นี้เปิดเผยว่า “ยิ่งคนคิดว่าพวกเขารู้หัวข้อหนึ่งมากเท่าใด

บทความเกี่ยวกับหัวข้อพระกิตติคุณ 11 หัวข้อที่ LDS.org ให้คำอธิบายที่เชื่อถือได้และเป็นธรรมของข้อเท็จจริงในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับศาสนจักรซึ่งก่อให้เกิดการโต้แย้งและไม่คุ้นเคย

พวกเขายังมีแนวโน้มจะอ้างว่าเข้าใจนอกเหนือสิ่งที่รู้มากเพียงนั้น แม้ถึงกับแสร้งทำเป็นรู้... และเสกสรรปั้นแต่งข้อมูลขึ้นมาเอง”

ครูสอนพระกิตติคุณของเราพึงหลีกเลี่ยงการล่อลวงนี้ที่เรียกว่า อวดรู้ ถูกต้องอย่างยิ่งที่จะพูดว่า “ผมไม่รู้” อย่างไรก็ดี เคยมีคนกล่าวว่า ท่านมีความรับผิดชอบในการหาคำตอบที่ดีที่สุดให้คำถามนำคิดที่นักเรียนถาม (ดู คพ. 101:32–34)

ขณะสอนนักเรียนและตอบคำถามของพวกเขา ข้าพเจ้าขอเตือนท่านว่าอย่าส่งต่อข้อเท็จจริงที่ตั้งใจจะส่งเสริมศรัทธา แต่ไม่มีความจริงหรือความเข้าใจและคำอธิบายที่ล้าสมัยเกี่ยวกับหลักคำสอนและแนวทางปฏิบัติของเราในอดีต

นับว่าฉลาดเสมอถ้าจะสร้างนิสัยของการศึกษาถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์และอัครสาวกที่มีชีวิต ติดตามประเด็นนโยบาย และถ้อยแถลงปัจจุบันของศาสนจักรผ่าน mormonnewsroom.org และ LDS.org ค้นคว้าผลงานของนักวิชาการแอลดีเอสที่เชื่อถือได้ รอบคอบ และได้รับการยอมรับ เพื่อให้แน่ใจว่าท่านไม่สอนสิ่งที่ไม่จริง ล้าสมัย หรือแปลกประหลาด

ผู้เขียนงานวิจัยเรื่องการอวดรู้ตั้งข้อสังเกตว่า “แนวโน้มที่จะอวดรู้โดยเฉพาะอย่างยิ่งในคนที่คิดว่าตนเป็นผู้เชี่ยวชาญ... อาจขัดขวางไม่ให้บุคคลนั้นศึกษาหาความรู้ในด้านที่พวกเขาคิดว่าตนรู้ดี”¹⁰

นอกจากจะเป็นผู้เรียนชั่วชีวิตแล้ว ท่านต้องทำสิ่งเหล่านี้ในชีวิตส่วนตัวของท่านด้วยเพื่อให้พระวิญญูญาณศักดิ์สิทธิ์ทำงานในท่าน อย่างเช่น สวดอ้อนวอนอย่างจริงใจทุกวัน อดอาหารอย่างซื่อสัตย์ ศึกษาและไตร่ตรองพระคัมภีร์ตลอดจนถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์ที่มีชีวิตเป็นประจำ ทำให้วันสะบาโตเป็นวันปีติยินดี รับส่วนศีลระลึกด้วยความอ่อนน้อมถ่อมตนและระลึกถึงพระผู้ช่วยให้รอดตลอดเวลา นมัสการในพระวิหารให้บ่อยที่สุด และสุดท้ายยื่นมือช่วยเหลือคนขัดสน คนยากไร้ และคนเหงา—ทั้งคนใกล้ชิดและคนทั่วโลก

เพื่อให้โอกาสและความรับผิดชอบของท่านเกิดสัมฤทธิ์ผลอย่างเหมาะสม ท่านต้องปฏิบัติสิ่งที่ท่านสอน!

จงกล้าขอคำปรึกษาและการแก้ไขจากคนที่ท่านไว้วางใจ อาทิ คู่สมรส ผู้นำฐานะปุโรหิต หรือหัวหน้างาน ถามพวกเขาว่าท่านจะปรับปรุงอะไรได้บ้างในการเป็นสานุศิษย์ของท่าน หลีกเลียงสิ่งใดก็ตามที่ขับพระวิญญูญาณออกไป

นอกจากนี้ ข้าพเจ้าขอแนะนำให้ท่านสัมผัสภรณ์ตัวท่านเองสักครั้งและทบทวน 2 เนไฟ 26:29–32, แอลมา 5:14–30, และ หลักคำสอนและพันธสัญญา 121:33–46 การทำเช่นนั้นจะช่วยท่านแยกแยะการล่อลวงรูปแบบต่างๆ ที่เราทุกคนอาจพบเจอ ถ้ามีสิ่งใดต้องเปลี่ยนในชีวิตท่าน จงตั้งใจแก้ไข

หลีกเลี่ยงการล่อลวงให้สงสัยเจตนาของผู้ร่วมงาน แต่มองลึกเข้าไปในใจท่าน ค้นหาความปรารถนาและเจตนาของท่านเอง พระผู้ช่วยให้รอดเท่านั้นทรงสามารถเปลี่ยนใจท่าน ทรงทำให้ความปรารถนาและเจตนาของท่านสอดคล้องกับพระองค์

คนรุ่นใหม่จำเป็นต้องรู้ เข้าใจ น้อมรับ และมีส่วนร่วมในแผนแห่งความรอดของพระผู้เป็นเจ้า การเข้าใจแผนจะให้ความเข้าใจอันลึกซึ้งแก่พวกเขาซึ่งจะทำให้พวกเขามองตนเองในฐานะบุตรและธิดาของพระผู้เป็นเจ้า ซึ่งจะให้

เลนส์ขยายความเข้าใจในหลักคำสอน แนวทางปฏิบัติ และนโยบายเกือบทุกข้อของศาสนจักร

ครูสอนพระกิตติคุณทุกวันนี้ต้องยอมรับโอกาสและความรับผิดชอบในการสอนหลักธรรมที่ถูกต้องเกี่ยวกับแผนแก่คนหนุ่มสาวของศตวรรษที่ 21 รวมไปถึงหลักคำสอนที่บริสุทธิ์เรื่องการแต่งงานและบทบาทของครอบครัวดังที่นิยามไว้ในถ้อยแถลงเรื่องครอบครัว¹¹

หลักคำสอนเรื่องการแต่งงานนิรันดร์

หลักคำสอนเรื่องการแต่งงานนิรันดร์และครอบครัวเป็นส่วนสำคัญยิ่งในแผนแห่งความสุขของพระผู้เป็นเจ้า รวมถึงครอบครัวของเราเองที่ผนึกแล้วในพระวิหารอันเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวนิรันดร์ของพระบิดาบนสวรรค์ในอาณาจักรสี่เหลี่ยม เพราะหลักคำสอนเรื่องนี้เกี่ยวข้องกับ

โดยตรงกับครอบครัวของพระองค์และบุตรธิดาทางวิญญาณของพระองค์ เราจึงได้รับการสอนในปฐมกาลว่า พระองค์ “ทรงสร้างให้เป็นชายและหญิง” และทรงบัญชาท่านบิดาอาดัมและท่านมารดาเอวาให้ “มีลูกดกทวีมากขึ้นจนเต็มแผ่นดิน” (ดู ปฐมกาล 1:27–28)

มีกล่าวไว้ว่าแผนแห่งความสุขเริ่มต้นและสิ้นสุดที่ครอบครัว ความจริงแล้วครอบครัวเริ่มต้นในโลกก่อนเกิด ซึ่งเราอยู่เป็นสมาชิกครอบครัวของบิดามารดาสวรรค์ของเรา

ในที่สุด คำมั่นสัญญาภายในครอบครัวและความสัมพันธ์อันเปี่ยมด้วยรักจะไม่เพียงดำเนินต่อไปเท่านั้นแต่จะเพิ่มทวีผ่านกระบวนการให้กำเนิดด้วย (ดู คพ. 131:1–4; 132:19)

จุดสำคัญที่เชื่อมโยงทั้งหมด—ซึ่งแผนของพระผู้เป็นเจ้าและจุดหมายนิรันดร์ของเรา รวมทั้งสิ่งอื่นทั้งหมดขึ้นอยู่กับจุดนั้น—คือพระผู้ช่วยให้รอดของเราพระเยซูคริสต์ การพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ของพระองค์ทำให้ทุก

อย่างเป็นไปได้ รวมถึงแต่ไม่จำกัดเฉพาะการแต่งงานนิรันดร์และครอบครัวที่รักและห่วงใยกันเท่านั้น

พระเจ้าทรงสอนเราว่าคนๆ เดียวจะไม่ได้รับทั้งหมดที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงมีให้บุตรธิดาของพระองค์ไม่ว่าเขาจะมีความชอบธรรมเพียงใดก็ตาม คนเดียวเท่ากับครึ่งเดียว ไม่สามารถอยู่ในระดับสูงสุดของอาณาจักรสี่เหลี่ยมได้ (ดู 1 โครินธ์ 11:11; คพ. 131:1–4)

นักเรียนของท่านต้องเข้าใจว่าจุดประสงค์ของความเป็นมรรตัยคือเป็นเหมือนพระผู้เป็นเจ้ามากขึ้นโดยรับร่างกายใช้สิทธิ์เสรี และยอมรับบทบาทที่เคยเป็นของบิดามารดาสวรรค์เท่านั้น—นั่นคือบทบาทของสามี ภรรยา และบิดามารดา

ศาสตราจารย์ยืนยันว่าทุกคนที่มีค่าควรและพึงพาพระเยซูคริสต์แต่ไม่สามารถรับการฝึกกับคู่ชีวิตหรือไม่สามารถมีบุตรธิดาในชีวิตนี้จะมีโอกาสนั้นในโลกที่จะมาถึง

จงสอนคนหนุ่มสาวว่าในศาสนจักรของพระเจ้านั้นให้ทุกคนนมัสการ รับใช้ และเติบโตด้วยกันนั้นพี่น้องในพระกิตติคุณ เตือนพวกเขาให้จดจำสิ่งที่สี่เหลี่ยมสอน—ว่าเป้าหมายและความหวังของพระผู้เป็นเจ้าสำหรับบุตรธิดาทุกคนของพระองค์สรุปได้ว่า “อาดัมตกเพื่อมนุษย์จะเป็นอยู่; และมนุษย์เป็นอยู่, เพื่อพวกเขาจะมีปิตี” (2 เนไฟ 2:25)

พระบิดาบนสวรรค์ทรงต้องการให้เรายอมรับนิยามการแต่งงานของพระองค์และเชื่อฟังพระบัญชาแรกของพระองค์ให้ “มีลูกดกทวีมากขึ้น” (ปฐมกาล 1:28)—ไม่เพียงทำให้แผนของพระองค์เกิดสัมฤทธิ์ผลเท่านั้นแต่พบปิตีที่แผนของพระองค์ออกแบบไว้ให้บุตรและธิดาของพระองค์ด้วย

ในฐานะนักศึกษาของศาสนจักร จงช่วยให้เยาวชนของเรามีความเข้าใจชัดเจนเกี่ยวกับแผนแห่งความสุขของพระผู้เป็นเจ้าซึ่งทำให้บุตรธิดาของพระองค์เกิดปิตีแท้จริง จงช่วยให้พวกเขารู้ น้อมรับ มีส่วนร่วม และปกป้องแผนนี้จากประสบการณ์ 40 ปีของข้าพเจ้าในฐานะเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ ข้าพเจ้าเป็นห่วงสมาชิกศาสนจักรจำนวนมากของเรา ทั้งหนุ่มสาวและสูงวัย ผู้ไม่เข้าใจแผนสำหรับจุดหมายนิรันดร์อันสูงส่งของพวกเขา

ด้วยเหตุนี้ เพื่อนครูทั้งหลาย เราควรมองหาและใช้โอกาสเหล่านี้อธิบายทั้งด้านหลักคำสอนและทางวิญญาณว่าเหตุใดเราจึงเชื่อว่าความรู้เรื่องแผนอันสำคัญยิ่งแห่งความสุขของพระผู้เป็นเจ้าจึงตอบคำถาม “ทำไม” ได้เกือบทุกข้อที่มีคนถามเรา การแสดงความเชื่อของเราในชีวิตก่อนเกิดที่เราอยู่ในฐานะบุตรธิดาทางวิญญาณของ

จงกล้าขอคำปรึกษาและการแก้ไขจากคนที่ท่านไว้วางใจ อาทิ คู่สมรส ผู้นำฐานะปุโรหิต หรือหัวหน้างานถามพวกเขาว่าท่านจะปรับปรุงอะไรได้บ้างในการเป็นสานุศิษย์ของท่าน

ประจักษ์พยานที่บริสุทธิ์

มีพลังเปลี่ยนชีวิต

พระบิดาบนสวรรค์และพระมารดาบนสวรรค์ช่วยให้เราอธิบายได้ว่าทำไมจึงสร้างโลกนี้ จุดประสงค์จำเป็นประการหนึ่งของชีวิตมรรตัยคือเพื่อให้เรามีประสบการณ์สร้างครอบครัวด้วยตนเอง เฉพาะเวลานี้เท่านั้นที่เราจะเป็นบิดามารดาไม่ใช่แค่บุตรธิดา จงสังสรรค์ความเข้าใจพื้นฐานของท่านในเรื่องหลักคำสอนและจุดประสงค์ของแผนพระบิดาบนสวรรค์เพื่อความสุขนิรันดร์ของเรา และยังคงสอนต่อไป

สรุป

ข้าพเจ้าขอสรุปประเด็นที่ได้แบ่งปันกับท่านดังนี้

- สอนให้นักเรียนผสมผสานการเรียนรู้โดยการศึกษาและศรัทธากับประจักษ์พยานที่บริสุทธิ์
- สอนให้นักเรียนอยู่ในเรือและจับให้แน่น!
- สอนให้นักเรียนควบคุมอุปกรณ์มือถือนอกพวกเขาและเน้นให้เชื่อมต่อกับพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์มากกว่าอินเทอร์เน็ต
- นวัตกรรมขึ้นให้นักเรียนด้วยความจริงเรื่องแผนแห่งความรอดที่พบในพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์
- จำไว้ว่า “ทำไม” สามารถเป็นคำถามที่ดีมากที่สุดที่ทำให้เข้าใจพระกิตติคุณ

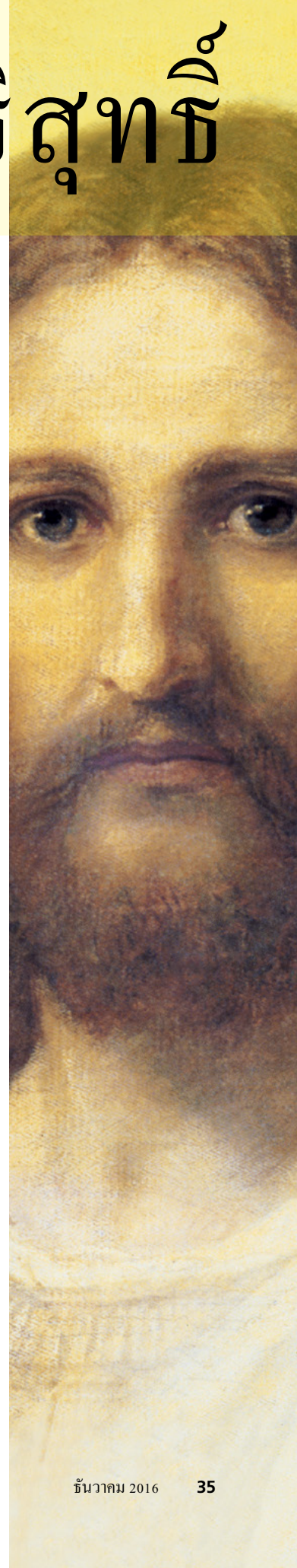
- รอบรู้เนื้อหาในบทความเกี่ยวกับหัวข้อพระกิตติคุณ
- อย่าอวดรู้และอย่ากลัวที่จะพูดว่า “ผมไม่รู้”
- เป็นผู้เรียนชั่วชีวิต
- ขอคำปรึกษาและการแก้ไขจากคนที่ท่านไว้วางใจ
- สัมภาษณ์ตนเองเป็นครั้งคราวเพื่อทบทวนความพร้อมทางวิญญาณของท่าน ความขยันหมั่นเพียรของท่าน และความมีประสิทธิผลของท่าน
- สอนว่าแผนแห่งความสุขเริ่มต้นและสิ้นสุดที่ครอบครัว นี่ก็ถึงแผนแห่งความรอดตลอดเวลา
- สอนว่าการแต่งงานและครอบครัวทำให้เกิดปีที่ยืนยาวและยั่งยืน

จำไว้ว่า การผสมผสานการเรียนรู้โดยการศึกษา โดยศรัทธา และโดยประจักษ์พยานที่บริสุทธิ์ก่อให้เกิดการเปลี่ยนใจเลื่อมใสที่แท้จริง ยาวนาน และยั่งยืน เหนือสิ่งอื่นใด ศรัทธาที่เข้มแข็งในการชดใช้ของพระเจ้า พระเยซูคริสต์จำเป็นต่อความเข้มแข็งและการเติบโตทางวิญญาณของเรา

ขอให้ท่านพบปีติและสันติสุขที่มาจากการรู้าโดยผ่านการสอนของท่าน ท่านได้สัมผัสชีวิตและหนุนใจบุตรธิดาคนหนึ่งของพระบิดาบนสวรรค์ระหว่างเดินทางกลับไปประทับของพระองค์ ■

อ้างอิง

1. การประชุมอธิการบดีแห่งสภาผู้นำที่ชั้นผู้ใหญ่, ซอลท์เลคซิตี, 29 ก.ย., 1992.
2. ฮาโรลด์ บี. ลี, ใน Clyde J. Williams, ed., *The Teachings of Harold B. Lee* (1996), 331.
3. ดู เอ็ดเวิร์ด ดับเบิลยู. ทัลลิตซ์, *The Women of Mormondom* (1877), 411–14.
4. ดู เอฟ. เบอรัมตัน ฮาเวิร์ด, *Marion G. Romney: His Life and Faith* (1988), 62–64.
5. บอยด์ เค. แพคเกอร์, “A Tribute to the Rank and File of the Church,” *Ensign*, May 1980, 62.
6. ดู เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด, “อยู่ในเรือและจับให้แน่น!” *เสี้ยวหิน*, พ.ย. 2014, 89–92.
7. ดู lds.org/topics/essays.
8. ดู josephsmithpapers.org.
9. เบรนท์ ดับเบิลยู. เว็บบ์, “Quest for Perfection and Eternal Life” (Brigham Young University annual university conference faculty session, Aug. 24, 2015), 10, speeches.byu.edu; ดู Stav Atir, Emily Rosenzweig, and David Dunning, “When Knowledge Knows No Bounds: Self-Perceived Expertise Predicts Claims of Impossible Knowledge,” *Psychological Science*, Aug. 2015, 1295–1303 ด้วย.
10. ใน เบรนท์ ดับเบิลยู. เว็บบ์, “Quest for Perfection and Eternal Life,” 10.
11. ดู “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก,” *เสี้ยวหิน*, พ.ย. 2010, 165.

หนีไปหา ศรัทธา และเสรีภาพ

โดย อีวา วอลเบอร์เกอร์

ดิฉันกับพี่ๆ น้องๆ โตมากับการได้ยินว่าพ่อแม่ของเราเสียสละอย่างไรเพื่อดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ และเราได้รับพรเพราะความพยายามของพวกเขา ดิฉันพัฒนาความรู้สึกสำนึกคุณอย่างสุดซึ้งต่อทั้งหมดที่พวกเขาและวิสุทธิชนยุคสุดท้ายชาวเช็กสมัยเริ่มแรกทำเพื่อให้ลูกหลานได้รับพรของพระกิตติคุณ

คุณแม่ของดิฉันเกิดในเมืองป้อมปัดของเช็กโกสโลวาเกียในอดีต (ปัจจุบันคือสโลวาเกีย) คุณพ่อของท่านประจำการกองทัพเช็กช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 และครอบครัวท่านเป็นหนึ่งในครอบครัวทหารที่หนีเข้าป่าแถวนั้นเพื่อให้ปลอดภัยจากพวกยี้ดครองชาวเยอรมัน คุณตาคุณยายเบียดกันอยู่ใต้ผ้าห่มผืนหนึ่งนานห้าวันกับคุณแม่ของดิฉันซึ่งตอนนั้นอายุหนึ่งขวบและพี่สาววัยห้าขวบโดยกินน้ำตาลก้อนที่ได้รับปันส่วน

เวลานั้นคุณตาคุณยายไม่ได้เป็นสมาชิกของศาสนจักร และพวกเขาสวดอ้อนวอนไม่บ่อยนัก แต่ในช่วงเวลาที่ยากลำบากเช่นนี้ใจพวกเขานอ่อนลง คุณยายเขียนในบันทึกส่วนตัวของท่านว่า “คืนนี้ดิฉันรู้สึกอยากคุกเข่าทูลขอความช่วยเหลือจากผู้มีอำนาจสูงกว่า ดิฉันจึงเดินเข้าไปบริเวณชายป่า คุกเข่า และสวดอ้อนวอนด้วยใจที่ซอกซำและวิญญานที่สำนึกผิด ดิฉันทูลวิงวอนขอความช่วยเหลือ”

คำสวดอ้อนวอนของท่านได้รับคำตอบ บางครอบครัวที่อยู่ในป่าถูกฆ่าเมื่อพวกเขาทหารเจตตัว แต่คุณตาคุณยายกับลูกสาวสองคนของท่านรอดมาได้โดยได้รับการปกป้องอย่าง

ขณะแสวงหาเสรีภาพทางศาสนา พ่อแม่ของดิฉันได้รับน้ำใจและการยอมรับจากวิสุทธิชนยุคสุดท้ายรอบข้าง ตั้งแต่เช็กโกสโลวาเกียไปจนถึงแคนาดา

น่าอัศจรรย์ พระเจ้าทรงหว่านเมล็ดแห่งศรัทธาและความวางใจไว้ในใจคุณตาคุณยายของดิฉันผ่านประสบการณ์ที่ยากลำบากและน่าท้อใจครั้งนี้

ศรัทธาและความคุ้มครอง

หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 สิ้นสุดในอีกไม่กี่ปีต่อมา คุณตาคุณยายยังอยู่ในเช็กโกสโลวาเกียเมื่อผู้สอนศาสนาวัยหนุ่มสองคนมาเคาะประตูบ้าน หลังจากเข้าร่วมประชุมในสาขาเล็กๆ และเรียนบทสนทนา พวกเขาได้รับพยานถึงความจริงของพระกิตติคุณและตัดสินใจรับบัพติศมา แต่เย็นวันสัมภาษณ์รับบัพติศมา ผู้สอนศาสนาและผู้นำศาสนจักรไม่มา ที่การประชุมสาขาครั้งต่อมา คุณตาคุณยายทราบว่าเพราะความวุ่นวายทางการเมือง ผู้สอนศาสนาทุกคนจึงต้องออกนอกประเทศ อีกทั้งห้ามปฏิบัติใดๆ ทางศาสนาด้วย กระนั้นก็ตามวิสุทธิชนกลุ่มเล็กในพื้นที่ยังจรรโลง

ในเดือนสิงหาคม ปี 1968 ครอบครัวของดิฉันกล่าวลาบ้านของเราในเมืองปรากและแอบออกมาเงียบๆ บ่ายหน้าไปออสเตรเลีย

ศรัทธาของตน ซึ่งเวลานี้กำกับดูแลโดยผู้นำในท้องที่และ
กุญแจฐานะปุโรหิต คุณตาคุณยายกับคุณป้าของดิฉันรับ
บัพติศมาอย่างลับๆ ในปี 1950

ตลอดหลายปีที่ตามมา บางครั้งสมาชิกในสาขา
รวมทั้งคุณยายกับคุณแม่ของดิฉัน (ตอนนี้เป็นวัยรุ่น)
ถูกตำรวจจับตัวไปไต่สวนเรื่องการปฏิบัติศาสนา
ครั้งหนึ่งเขาไต่สวนคุณยายอย่างก้าวร้าวหนักหนาห้าชั่วโมง
คนไต่สวนบอกท่านว่าพวกเขาจะจับท่านเข้าคุกห้าปีถ้ารู้ว่า
ท่านสอนศาสนาให้ลูกๆ

ท่านบันทึกว่า “ดิฉันอยู่ในอาการสงบและพูดว่า ‘ถ้าคุณ
คิดว่าดิฉันทำผิดที่สอนศาสนาให้ลูกๆ คุณก็จับดิฉันได้
เลย’ พวกเขาไม่ตอบ นับจากนั้นเป็นต้นมาพวกเขาเรียก
ดิฉันเข้าไปพบบ่อยๆ พวกเขาพูดต่อต้านศาสนจักร และ
พยายามทำให้เราหมดศรัทธา ยิ่งพวกเขาพยายามเท่าไร
ดิฉันยิ่งรักดีต่อศาสนจักรมากขึ้น [เพราะ] ศาสนจักรที่แท้
จริงมักจะถูกข่มเหงเสมอ”

คุณแม่ของดิฉันเขียนในบันทึกส่วนตัวของท่านว่า
“ในช่วงหลายปีซึ่งยากที่สุดนี้ สมาชิกประชุมกันวันอาทิตย์
ในอพาร์ทเมนต์ของประธานสาขา เราร้องเพลงเสียงดัง
ไม่ได้ จึงต้องกระซิบ เราไม่ต้องการให้ประธานสาขาดิต
ตุ๊ก เราชุมนุมกันแบบนั้นนาน 18 ปี และเราฝืนถึงเวลา
ที่เราทุกคนจะสามารถไปเทือกเขาร็อกกีและตั้งรกราก
ใน [ซอลท์เลคซิตี]” พวกท่านมีความหวังแม้ในเวลานั้น
แทบจะไม่มีใครรอบครัวได้ได้รับเอกสารอนุญาตให้ออกนอก
ประเทศ

ขณะที่คุณแม่ย่างเข้าสู่วัยยี่สิบ ท่านสวดอ้อนวอนด้วย
ใจปรารถนาจะได้แต่งงานกับสมาชิกศาสนจักรและรับการ
ผนึกในพระวิหาร

พบชีวิตใหม่

คุณพ่อของดิฉันเติบโตใหญ่ในหมู่บ้านเกษตรกรรม
ท่านมาเข้าโรงเรียนในเมืองเมื่อท่านพบคุณแม่ของดิฉัน
คุณแม่เริ่มงานอาชีพของท่านด้วยการเป็นนักร้องโอเปร่า
เมื่อพวกท่านรู้จักกันแล้ว คุณแม่ก็แนะนำคุณพ่อให้รู้จัก
ศาสนจักร แม้คุณแม่จะยังไม่รับบัพติศมา แต่คุณแม่กับ
คุณแม่แต่งงานกันเมื่อวันที่ 18 กุมภาพันธ์ ปี 1967

ปลายปีนั้นพวกท่านได้รับพรด้วยการให้กำเนิดพี่ชาย
ของดิฉัน แปดเดือนหลังจากเขาเกิด ประธานสาขาได้รับ
การเปิดเผยว่าสมาชิกควรเตรียมออกนอกประเทศไปอยู่ใน
ที่ซึ่งพวกเขาจะนมัสการได้อย่างเสรีในเดือนสิงหาคม

ปี 1968 ชาวรัสเซียรุกรานเช็กโกสโลวาเกีย ก่อให้เกิด
ความวุ่นวายแถบชายแดนและทั่วประเทศ สมาชิก
สาขาที่เชโกสโลวาเกียเตรียมพร้อมแล้วก็ได้หนีไปอยู่เมือง
เวียนนา ประเทศออสเตรีย

คุณยายของดิฉันออกนอกประเทศพร้อมคุณพ่อคุณแม่
ของดิฉัน ท่านเขียนว่า “คืนที่ทุกคนในอพาร์ทเมนต์
หลับ เรากล่าวลาบ้านของเราและแอบออกมาอย่าง
เงียบๆ ด้วยความกลัวว่าลูกน้อยของเราจะเริ่มร้องไห้
เราต้องทำทั้งหมดนี้อย่างลับๆ เพราะเรามีสายลับสาม
คนในตึกที่ทำงานให้ตำรวจลับ เราได้รับพรจากพระเจ้า
เราหนีออกมาได้ ตอนเราจากมาเรารู้ว่าเรา [จะ] ไม่กลับ
ไป แต่เราไม่รู้ว่าจากเวียนนาแล้วเราจะไปที่ไหน ตอน
นั้นเราไม่ห่วงเรื่องนี้ พระเจ้าทรงเปิดเผยต่อประธาน

พ่อแม่ของดิฉันมาถึงเมืองแคลกระพร้อมกระเป๋าเดินทางหนึ่งใบ รถ
เข็นเด็ก และเงินไม่กี่เหรียญ สมาชิกชาวแคนาดาเริ่มช่วยครอบครัว
ของดิฉันทันทีเรื่องการเดินทาง การซื้อของ และหาบ้าน

สาขาว่าจะรักษาสัญญากับเราถ้าเราซื้อสัตย์ต่อพระองค์”

ยินดีต้อนรับสู่แผ่นดินใหม่

คุณยาย คุณพ่อคุณแม่ และอีกสองครอบครัวอาศัยอยู่ในห้องใต้ดินของโบสถ์ Böcklinstrasse ในเวียนนาราวหนึ่งเดือน ช่วงเดือนนี้คุณพ่อเรียนบทสนทนากับผู้สอนศาสนาและรับบัพติศมา สมาชิกหลายคนของทั้งสามครอบครัวได้งานทำ และพวกเขานำเงินค่าจ้างมาหุ้นกันจนพวกเขาทุกคนสามารถอพยพไปเมืองแคลกอรี่ รัฐแอลเบอร์ตา ประเทศแคนาดาได้ เนื่องจากสภาพอากาศที่เลวร้ายในเมืองแคลกอรี่ เครื่องบินของพวกเขาจึงลงจอดที่เมืองเอดมันตันวันที่ 5 พฤศจิกายน ค.ศ. 1968

การตั้งญาติๆ วัฒนธรรม และแผ่นดินที่พวกเขารักไว้เบื้องหลังนับเป็นการเสียสละมากล้น แต่ความยากลำบากเพิ่งเริ่มต้นในหลายๆ ด้าน เมื่อมาถึงแคลกอรี่พร้อมกระเป๋าเดินทางหนึ่งใบ รถเข็นเด็ก และเงิน 32 ดอลลาร์ คุณพ่อคุณแม่ขัดสนมาก

สมาชิกชาวแคนาดาเริ่มรับใช้ครอบครัวของคุณจินน์ทันที โดยเอื้อเฟื้อช่วยเหลือเรื่องการเดินทาง การซื้อของ และการหาบ้านเช่า ภายในหนึ่งสัปดาห์คุณพ่อคุณแม่และคุณยายมีบ้านพร้อมเตียง โต๊ะเก้าอี้ โซฟา เตียงเด็ก เครื่องนอน จานชาม และแม้กระทั่งอาหารในตู้ คุณแม่เขียนในบันทึกส่วนตัวว่าท่านประหลาดใจและตื่นตะลึงมากที่ได้เห็นเครื่องเรือนเหล่านี้และซาบซึ้งใจอย่างยิ่งกับการรับใช้ที่ได้รับ

แต่มีอารมณ์ความรู้สึกอื่นร่วมกับความสำนึกคุณอย่างสุดซึ้ง พวกเขาต้องปรับตัวรับวัฒนธรรมที่ต่างจากเดิมมากและยากจะรับไหว ปีแรกที่อยู่ในแคลกอรี่เต็มไปด้วยชั้นเรียนภาษาอังกฤษและคุณพ่อต้องเดินทางสั้นไปทำงาน พวกเขาทำทุกอย่างที่ทำได้เพื่อให้เกิดความรู้สึกว่าที่นั่นเป็นบ้าน แต่ก็ยังเป็นเวลาที่ยากมากเพราะมีการเปลี่ยนแปลง

มากมาย วิสุทธิชนของวอร์ดใหม่ในแคลกอรี่ทำงานผ่านอุปสรรคด้านภาษาเพื่อสนับสนุนช่วยเหลือสมาชิกที่เพิ่งมาใหม่ ทุกวันอาทิตย์ครอบครัวของดิฉันเข้มแข็งขึ้นขณะเข้าร่วมการประชุมศีลระลึกเพื่อต่อพันธสัญญา โดยฟังพาพระวิญญาณให้ทรงสอนภาษาอังกฤษแก่พวกเขา

พรของความเป็นนิรันดร์

ทั้งห้าคนในครอบครัวเราได้รับการฝึกด้วยกันในพระวิหารคาร์ดสตัน แอลเบอร์ตาเมื่อเดือนตุลาคม ค.ศ. 1976 คุณแม่เฝ้ารอวันนี้นานกว่า 20 ปี และในที่สุดคำสวดอ้อนวอนของท่านได้รับคำตอบในประเทศและภาษาที่ท่านไม่เคยนึกฝัน เมื่อครั้งเยาว์วัย เวลานั้นดิฉันอายุเกือบแปดขวบแล้ว ดิฉันจำรอยยิ้มและดวงตาเป็นประกายของคุณแม่ได้ชัดเจนขณะพวกเราลูกๆ เข้าไปในห้องฝึก

คุณยายอยู่ที่พระวิหารวันนั้นด้วย ดิฉันจำความตื่นตะลึงของท่านได้ขณะเห็นไฟพระวิหารเมื่อเรามาถึงคาร์ดสตัน หลายปีต่อมา หลังเกษียณจากงานของท่านในแคลกอรี่ คุณยายย้ายไปอยู่คาร์ดสตันและอุทิศเวลาหลายชั่วโมงรับใช้ในพระวิหาร ท่านชอบเล่นออร์แกนและช่วยสร้างแรงบันดาลใจให้เกิดความศรัทธาที่นั่น ประจักษ์พยานและความรักที่ท่านมีต่อพระเจ้าช่วยให้รอดประจักษ์ชัดผ่านความเมตตาของท่านต่อทุกคนที่อยู่รอบข้าง ท่านเป็นแบบอย่างของสตรีวิสุทธิชนยุคสุดท้ายที่เข้มแข็งสำหรับดิฉัน

ดิฉันรู้สึกสำนึกคุณเป็นล้นพ้นต่อคุณพ่อคุณแม่—ผู้บุกเบิกในครอบครัวของดิฉัน—ที่พวกเขาเสียสละงานอาชีพ ญาติพี่น้อง บ้านเกิด และทรัพย์สินเงินทอง ดูเหมือนพวกเขาละทิ้งมากมาย แต่พระเจ้าประทานพรพวกเขา—และลูกหลานของพวกเขา—อย่างท่วมท้นสำหรับการดำเนินชีวิตตามหลักธรรมพระกิตติคุณ ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในรัฐไอดาโฮ สหรัฐอเมริกา

รับใช้ผู้ลี้ภัย

“เราหวังว่าท่านจะตัดสินใจร่วมกับ การสวดอ้อนวอนว่าท่านจะทำอะไรได้บ้าง—ตามเวลาและสถานการณ์ของท่านเอง—ที่จะรับใช้ผู้ลี้ภัยที่อาศัยอยู่ในละแวกบ้านและชุมชนของท่าน นี่เป็นโอกาสให้รับใช้ตัวต่อตัว ในครอบครัว และโดยองค์กรเพื่อผูกมิตร ให้คำปรึกษา และบำเพ็ญประโยชน์อื่นๆ เหมือนพระคริสต์”

ลินดา เค. เบอร์ตัน, ประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญ, “เราเป็นแขกแปลกหน้า,” เลียวไฮนา, พ.ศ. 2016, 14

หลอดไฟสีน้ำเงินหนึ่งหลอด

พ่อแม่ของดิฉันเห็นไม่ตรงกันเรื่อง ตกแต่งบ้านช่วงคริสต์มาส คุณพ่อตอบดื้อ ด้วยเหตุนี้ท่านจึงเห็นสีแดง เขียว และน้ำตาลคล้ายๆ กันและดูหมอง แต่ท่านกลับเห็นสีน้ำเงินเป็นสีสวยสดใส ท่านเป็นแฟนตัวยงของฟุตบอลมหาวิทยาลัยบริติช ยังก์ ซึ่งสีประจำมหาวิทยาลัยมีสีน้ำเงินรวมอยู่ด้วย

เนื่องจากสีน้ำเงินเป็นสีโปรดของท่าน ท่านจึงอยากติดดวงไฟสีน้ำเงิน แต่คุณแม่บอกว่าสีน้ำเงินไม่ใช่สีคริสต์มาส ด้วยเหตุนี้ทุกปีคุณพ่อจึงแขวนสายไฟคริสต์มาสสีแดง เขียว และขาวอย่างเป็นระเบียบไปตามหลังคา เพื่อหยอกคุณแม่ ท่านจึงเอาหลอดไฟสีน้ำเงินสดใสแทนไฟหลอดหนึ่ง ถ้ามองดีๆ คุณจะเห็นไฟ

สีน้ำเงินหลอดหนึ่งอยู่ท่ามกลางไฟสีแดง เขียว และขาว

ทุกปีหลอดไฟสีน้ำเงินจะส่องแสงต่างที่กัน บางครั้งซ่อนอยู่ตรงมุมที่ไม่มีใครสังเกตเห็น แต่บางครั้งท่านก็แขวนไว้เหนือโรงรถหรือระเบียงหน้าบ้าน นั่นเป็นการเล่นสนุกๆ ระหว่างคุณพ่อกับคุณแม่

ปีหนึ่งคุณพ่อสิ้นชีวิตกะทันหัน ก่อนคริสต์มาสสองวัน ที่งานศพของท่าน มีผู้เล่าเรื่องหลอดไฟสีน้ำเงินหนึ่งหลอดที่ท่านจะแขวนทุกปี คืนต่อมา คุณแม่มองออกไปนอกหน้าต่างบนถนนฝั่งตรงข้ามไฟสีน้ำเงินดวงหนึ่งส่องสว่างท่ามกลางไฟสีขาวเหนือระเบียงของเพื่อนบ้าน ภายในไม่กี่วันเพื่อนบ้านและมิตรสหายหลายคนเพิ่มหลอดไฟสีน้ำเงินเข้ากับสายไฟ

คริสต์มาสของพวกเขา บางคนถึงกับตกแต่งทั้งต้นด้วยสีน้ำเงิน

ดิฉันซาบซึ้งใจที่มีมิตรสหายและเพื่อนบ้านของคุณแม่แสดงความรักต่อพวกท่านโดยตกแต่งด้วยไฟสีน้ำเงิน พวกเขาช่วยให้ดิฉันรู้ว่า “โศกเศร้ากับคนที่โศกเศร้า; . . . และปลอบโยนคนที่ต้องการการปลอบโยน” (โมไซยาห์ 18:9) หมายความว่าอย่างไร ดิฉันสำนึกคุณที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงมอบของประทานแห่งพระบุตรองค์เดียวให้เรา เพราะพระเยซูคริสต์ ดิฉันจะได้พบคุณพ่ออีกครั้ง ■
เอมี บราวน์, รัฐยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

ถามองดีๆ คุณจะเห็นไฟสีน้ำเงิน
6 หลอดหนึ่งอยู่ท่ามกลางไฟสีแดง เขียว และขาว

ขณะที่เธอเดินจากไป เราเห็น
เธอถือพระคัมภีร์ไว้แนบอก

แจกปีติ

ดิฉันกับสามีเป็นผู้สอนศาสนา
รับใช้ในเมืองตาร์บ ฝรั่งเศส
ในเทือกเขาปีเรเน คินนั้นตรงกับ
คริสต์มาสอีฟ เราตัดสินใจเข้าเมือง
ไปที่แวร์ดันพลาซ่าเพื่อแจกพระ
คัมภีร์มอรมอน ถนนร้างผู้คน และ
เราเริ่มถามตัวเองว่าเราจะทำอะไร
กับหนังสือพวกนี้ ทันใดนั้นเราเห็น
ชายหนุ่มคนหนึ่งที่อยู่เหมือนไม่รู้จะ
ไปที่ไหน

เราเดินเข้าไปหาและส่งพระ
คัมภีร์มอรมอนให้เขา เขามีความสุข

มากขณะที่ฟังเราพูดถึงพระกิตติคุณ
เขาอธิบายว่าคริสต์มาสคินนั้นเขา
อยู่คนเดียว เขาจะอ่านพระคัมภีร์
มอรมอนและไม่รู้สึกโดดเดี่ยว

เมื่อเขาจากไปแล้วเรามองไปรอบๆ
อีกครั้งและเห็นผู้หญิงคนหนึ่งเดิน
ช้าๆ ตรงมาหาเราในคินที่หนาวเย็น
ความสุขภายในแววตาของเธอเมื่อเรา
มอบพระคัมภีร์มอรมอนให้เธอ เธอ
บอกเราว่าเธอเพิ่งตกพุ่มม่ายและมี
ความสุขที่เราห่วงใยเธอ เธอบอกว่า
เธอขอบคุณเรามาก ขณะที่เธอเดิน

จากไป เราเห็นเธอถือพระคัมภีร์ไว้
แนบอก

คินนั้นเราแจกพระคัมภีร์มอรมอน
ทุกเล่มที่นำมาด้วย คนส่วนใหญ่ที่
เราให้พระคัมภีร์มอรมอนอยู่คนเดียว
ทุกขัใจ และต้องการความรักอย่าง
มาก เรากลับบ้านคินนั้นด้วยความ
รู้สึกที่เราได้รับของขวัญคริสต์มาสที่
ประเสริฐที่สุดเพราะปีติที่เรามอบให้
ผู้อื่น ■

ฌองนีน เดนิส เฟเบอร์,
ช่างตัดอัครเทวารีย์เซ่ ฝรั่งเศส

ทักทายพระเยซู

หลังจากรอคอยมาหลายสัปดาห์ ในที่สุดก็ถึงคริสต์มาสอีฟ เกือบทุกคนในครอบครัวอยู่กับเรา—คุณตาคุณยายเฟลทเซอร์ ลูกสาวสามคนของเรา กับสามีและลูกๆ ของพวกเขา—ค่ำแล้วและถนนสว่างไสว บ้านเรือนเปล่งประกายด้วยสิ่งประดับสวยงาม ขณะที่ต้นคริสต์มาสทอแสงระยิบระยับตามหน้าต่าง

เราพร้อมจะไปชมการแสดงกลางแจ้งเรื่องการประสูติซึ่งศาสนาจักรจัดมาหลายปีในเมืองแคลลเกอรี่ รัฐแอละแบมอร์ตา แคนาดา คริสต์มาสอีฟทุกปีเราเผื่อไปร่วมชมการแสดงกลางแจ้งที่สมบูรณ์แบบด้วยลาแกะ นักปราชญ์ คนเลี้ยงแกะ ทหารโรมัน เหล่าเทพ และระบบเสียงที่มีประสิทธิภาพ สิ่งเหล่านั้นนำวิญญาน

ของสันติสุข ความรัก และความหมายแท้จริงของคริสต์มาสมาสู่งานฉลองอันน่าตื่นตาตื่นใจของเรา

เรามายังเฮริเทจพาร์คที่ใช้จัดการแสดงกลางแจ้ง ไม่นานเราก็เพลิดเพลินกับบทเพลงไพเราะของคณะนักร้องประสานเสียงมอรมอนแทเบอร์นาเคิลและเรื่องราวการประสูติของพระผู้ช่วยให้รอด ตอนนั้นลอเรนหลานคนโตของเราอายุสามขวบ เธอหลงใหลภาพ เสียง และเรื่องราวที่แสดงตรงหน้าเรา ลมหายใจของเรากลายเป็นไอได้ท้องฟ้าปลอดโปร่งมีแสงดาว เราเฝ้าดูขณะคนแสดงเป็นโยเซฟกับมารีย์ทำตามคำสั่งของชีซาร์ ออกัสตัสให้ไปจดทะเบียนสำมะโนครัวที่เบธเลเฮม ผู้หญิงที่แสดงเป็นมารีย์ “กำลังตั้งครรภ์” (ดู ลูกา 2:5)

และแห่งเดียวที่พวกเขาจะพักได้คือคอกสัตว์อันต่ำต้อย ที่นั่น “นางจึงประสูติบุตรชายหัวปี เอาผ้าอ้อมพันและวางไว้ในรางหญ้า” (ดู ลูกา 2:7) สปอตไลท์ส่องบนเนินให้เรามองเห็นคนเลี้ยงแกะกำลังเฝ้า “ฝูงแกะของเขาในเวลากลางคืน” (ดู ลูกา 2:8) ทันใดนั้น นักแสดงที่แต่งตัวเป็นเทพปราชญ์ตัวในอากาศไฟสว่างจ้าส่องที่เขา ลอเรนร้องออกมาด้วยความรักทันทีว่า “พระเยซูหนูเองค่ะ ลอเรน!”

ทุกคนรอบตัวเราได้ยินคำทักทายของเธอและหัวเราะเบาๆ ด้วยความประหลาดใจ นั่นเป็นความเข้าใจผิดแบบไร้เดียงสาของเธอ แต่สำหรับเราแล้วคำทักทายดังกล่าวยกระดับการแสดงกลางแจ้งปีนี้นั่นจน

ลืมไม่ลง ลอเรนรู้ว่าพระเยซูทรงรู้จักเธอ และนั่นเตือนให้เรารู้ว่าพระองค์ทรงรู้จักเราแต่ละคน เราสงสัยว่าลอเรนจำพระผู้ช่วยให้รอดของเธอเมื่อสามปีก่อนได้หรือไม่ คำท้าทายโดยจับพลันของลอเรนให้ความหวังแก่เราว่าเราจะจำพระองค์ได้ด้วยเมื่อเราพบพระองค์ ความรักที่เธอมีต่อพระผู้ช่วยให้รอด และความรักที่พระองค์ทรงมีต่อเธอทำให้ใจเราอบอุ่นในคืนคริสต์มาสอีฟที่หนาวเหน็บปีนั้น ■

เกรก พรินซ์, รัฐแอละแบมา แคนาดา

ทีมนักแสดงที่แต่งตัวเป็นเทพปรากฏตัวในอากาศ ไฟสว่างจ้าส่องที่เขา

การประชุมศิรลลิกของเหล่าเทพ

ไม่กี่วันหลังจากวันขอบคุณพระเจ้า ดร.ลูกชายวัยสามขวบของดิฉันเริ่มป่วย เขาตื่นนอนทุกเช้า รับประทานอาหารเช้า แต่งตัวสำหรับวันนั้นและดูเหมือนจะสบายดี แต่พอตกบ่าย เขาก็เริ่มเซื่องซึมและไม่ยอมกินอาหาร เป็นเช่นนั้นอยู่หลายสัปดาห์ จนในที่สุด วันศุกร์ที่ 18 ธันวาคม ดิฉันพาครอบครัวไปพบแพทย์ประมาณบ่ายสามโมง ดรูยีนไม่ไหว เดินไม่ได้ และผิวซีดเผือด

ดิฉันมองหน้าคุณหมอและพูดว่า “เขาเป็นแบบนี้ทุกบ่ายและทุกเย็น นานสามอาทิตย์แล้วค่ะ” คุณหมอตรวจดูและรับเขาเข้ารักษาตัวที่โรงพยาบาลทันที พวกเขาเริ่มตรวจหลายอย่างแต่ไม่พบสิ่งผิดปกติ

วันต่อมา ดรูยีนไปอีกโรงพยาบาลหนึ่ง เข้าวันอาทิตย์นั้น ดิฉันรู้สึกอ่อนใจ หลังจากตรวจมากมายสองวันจากโรงพยาบาลสองแห่ง ไม่มีใครรู้ว่าลูกชายของดิฉันมีอะไรผิดปกติที่น่าหนักใจที่สุดคือวันนั้นตรงกับวันอาทิตย์ก่อนคริสต์มาสพอดี การประชุมศิรลลิกที่ดิฉันชอบมากที่สุดของปีคือโปรแกรมคริสต์มาสและดิฉันจะไม่ได้ฟังบทเพลงไพเราะและผู้พูดในออร์ตของเรา

ขณะที่ดิฉันกับสามีเดินไปห้องจัดการประชุมศิรลลิกในโรงพยาบาล

กับดรู ดิฉันเศร้าใจมาก ดิฉันมาถึงโตะวางสูจิบัตร หยิบมาหนึ่งแผ่น และขณะเดินไปข้างหน้าแต่ตามองพื้น ดิฉันเดินชนคนคนหนึ่ง

ดิฉันเงยหน้าและพูดว่า “ขอโทษค่ะ” แต่ไม่มีใครอยู่ตรงนั้น ขณะมองเข้าไปในห้องที่จัดศิรลลิก ห้องนั้นเหมือนห้องบรรยาย บนเวทีมีเก้าอี้สำหรับผู้พูด เปียโน และโตะจัดศิรลลิกพร้อมเก้าอี้สองสามตัวอยู่หลังโตะ ห้องนั้นมีเด็กป่วยกับผู้ปกครองนั่งอยู่ประปราย หลายคนมีสายน้ำเกลือห้อยอยู่กับเครื่องให้สารน้ำแบบเคลื่อนย้ายได้

ขณะดิฉันมองไปรอบๆ ห้อง ดิฉันรู้สึกว่าเหล่าเทพอยู่ที่นั่น เราไปนั่งที่และน้ำตาไหลอาบแก้มดิฉันเพราะรู้สึกถึงความรักของพระผู้เป็นเจ้าต่อบุตรธิดาที่เจ็บป่วยทุกข์ทรมาน ต้องอยู่โรงพยาบาลด้วยความเจ็บป่วย

สารพัดในช่วงเวลาวิเศษสุดนี้ของปี ที่นั่นกลับกลายเป็นการประชุมศิรลลิกที่สวยงามที่สุดของชีวิตดิฉัน

คณะแพทย์ไม่ทราบว่าคุณดรูยีนเป็นอะไร เขาได้รับยารักษาตามอาการและออกจากโรงพยาบาลในวันรุ่งขึ้น นับจากนั้นเขาไม่มีอาการแบบเดิมอีกเลย แต่การประชุมศิรลลิกคริสต์มาสคราวนั้นจะอยู่กับดิฉันตลอดไป ■

แคร์รี เกทซ์, รัฐเนวาดา สหรัฐอเมริกา

โดย เอ็ลเตอร์ ซี
ฮอง (แซม) วอง
แห่งสาวกเจ็ดสิบ

ศรัทธา ความหวัง และจิตกุศล: คุณธรรมผสมผสาน

ถึงแม้หนังสือของโมโรไนในพระคัมภีร์มอรมอนค่อนข้างสั้น มีเพียง 10 บท แต่ให้คำแนะนำที่ยอดเยี่ยมมากมาย โมโรไนและมอรมอนต่างก็สอนหลักธรรมอันทรงคุณค่าของพระกิตติคุณ ขณะที่มอรมอนกำลังยอพระคัมภีร์มอรมอนของบิดาให้เสร็จ ท่านนึกถึงคำสอนของบิดาหลายครั้งเกี่ยวกับความเชื่อมโยงระหว่างศรัทธา ความหวัง และจิตกุศล มอรมอนกับโมโรไนต้องการเน้นความสำคัญของหลักธรรมทั้งสามนี้อย่างเห็นได้ชัด

ในการศึกษาพระคัมภีร์มอรมอนที่ผ่านๆ มา ข้าพเจ้ามักคิดว่าหลักธรรมสามข้อนี้เป็นเหมือนอิฐก่อสร้าง ศรัทธาจะมาก่อน ตามด้วยความหวัง และจิตกุศล ดูเหมือนจะเป็นความก้าวหน้าตามหลักเหตุผล ขณะที่ศรัทธาของเราเติบโต เราเพิ่มการศึกษาและความรู้ เราเริ่มประยุกต์ใช้หลักธรรมแห่งความหวัง ศรัทธา และความหวังหล่อหลอมเราและนำเราในเส้นทางที่พระเจ้าช่วยให้

รอดทรงดำเนิน และเราเริ่มน้อมรับคุณสมบัติของจิตกุศล

อย่างไรก็ดี การศึกษาเมื่อเร็วๆ นี้ทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจเรื่องศรัทธา ความหวัง และจิตกุศลต่างจากเดิม เวลานี้ข้าพเจ้าคิดว่าทั้งสามเป็นคุณธรรมผสมผสาน แต่ละอย่างมีบทบาทสำคัญยิ่งในการพัฒนาและนิยามประจักษ์พยานของเรา

จอยลูกสาวของเราชอบนำลูกโป่งมาบิดเป็นรูปสัตว์และสิ่งของ วันหนึ่งขณะข้าพเจ้าดูเธอบิดลูกโป่ง ข้าพเจ้าคิดว่าด้ายหลายเส้นดีเกลียวออกมาเป็นเชือกได้อย่างไร นี่ช่วยให้ข้าพเจ้าเกิดภาพความเข้าใจใหม่เรื่องศรัทธา ความหวัง และจิตกุศลเมื่อดีเกลียวด้ายแต่ละเส้นให้กลายเป็นเชือกที่แข็งแรง

ศรัทธา: “เจ้าจะมีพลังความสามารถ”

ศรัทธาในพระบิดาบนสวรรค์และพระเจ้าพระเยซูคริสต์ไม่เพียงสำคัญต่อการได้รับชีวิตนิรันดร์เท่านั้นแต่สำคัญต่อชีวิตเราบนแผ่นดินโลกด้วย “และพระคริสต์ตรัสไว้ว่า: หาก

เมื่อเราร้อยเรียงศรัทธา
ความหวัง และจิตกุศล
เข้าด้วยกันในชีวิตประจำ
วันของเรา เรากลายเป็นผู้
ติดตามที่แท้จริงของพระผู้
ช่วยให้รอดพระเยซูคริสต์

เจ้าจะมีศรัทธาในเราเจ้าจะมีพลังความสามารถทำสิ่งใดก็ตามที่เราเห็นสมควร” (โมโรไน 7:33) ข้าพเจ้าประยุกต์ใช้พลังความสามารถนี้ผ่านศรัทธาหลายครั้งในชีวิตข้าพเจ้า ข้าพเจ้าอาศัยศรัทธานำข้าพเจ้าผ่านช่วงเวลาต่างๆ บางช่วง

ขณะที่ศึกษาที่มหาวิทยาลัยบริคัมยังก์—ฮาวาย ข้าพเจ้าอยู่ในสภาพแวดล้อมใหม่และภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง นั้นท้าทายมาก ข้าพเจ้ารู้

ว่าต้องได้รับความช่วยเหลือด้านวิชาการ ถ้าย่อยากจะรักษาทุนการศึกษาเอาไว้ ถ้าไม่มีทุน ข้าพเจ้าจะไม่สามารถเรียนต่อได้ นอกจากนี้ข้าพเจ้ายังได้ทำคำมั่นสัญญาไว้ว่าจะไม่ศึกษาในวันอาทิตย์ด้วย

วันหนึ่งขณะกำลังอ่านพระคัมภีร์หลักคำสอนและพันธสัญญา มีพระคัมภีร์ข้อหนึ่งที่ทำให้ข้าพเจ้าประทับใจมาก ขณะอ่านในภาค 109 ข้อ 7 ข้าพเจ้าเห็นบรรทัดนี้ “แสวงหาการเรียนรู้แม้โดยการศึกษและโดยศรัทธาด้วย” ข้อนั้นกลายเป็นกุญแจไขความสำเร็จด้านวิชาการของข้าพเจ้า ด้วยศรัทธาและหมั่นศึกษาสัปดาห์ละหกวัน ข้าพเจ้าได้รับพรเรื่องเรียน บางคนในชั้นสงสัยว่าข้าพเจ้าเรียนเก่งได้อย่างไรโดยไม่ศึกษาวันอาทิตย์ ขณะที่พวกเขาศึกษา สิ่งที่ข้าพเจ้าเรียนรู้คือการเรียนรู้โดยศรัทธาสามารถเอาชนะความท้าทายมากมายได้

ประสบการณ์คล้ายกันเกิดขึ้นขณะที่ข้าพเจ้าทำงานเพื่อประกอบอาชีพ

ด้านธุรกิจ มีคนเสนองานที่ดีมากให้ข้าพเจ้า แต่ข้าพเจ้าจะต้องทำงานวันอาทิตย์ ข้าพเจ้าทำคำมั่นสัญญาไว้แล้วว่าจะไม่ทำงานในวันสะบาโต ในที่สุดข้าพเจ้าก็ต้องปฏิเสธข้อเสนอ ข้าพเจ้าไม่อาจทิ้งคำมั่นสัญญาว่าจะรักษาวันสะบาโตให้ศักดิ์สิทธิ์ได้ เนื่องด้วยคำมั่นสัญญาเมื่อครั้งเรียนมหาวิทยาลัย ต่อมาข้าพเจ้าจึงได้รับพรให้มีโอกาสสัปดาห์มากมายทางธุรกิจที่ไม่ได้เรียกร้องให้ข้าพเจ้าทิ้งคำมั่นสัญญานั้นและยอมให้ข้าพเจ้าอุทิศวันอาทิตย์เพื่อนมัสการพระเจ้า

ขณะที่เราสร้างเชือกในจินตนาการเพื่อเชื่อมโยงเรากับพรจากสวรรค์ ขอให้เราเริ่มด้วยเกลียวที่แข็งแรงของศรัทธา

ความหวัง: “เพื่อยกท่านขึ้นสู่ขั้นบันไดแห่งชีวิต”

เราหวังหลายสิ่ง อาทิ หวังว่าเราจะก้าวหน้าในหน้าที่การงาน หวังว่าลูกๆ จะประสบความสำเร็จ หวังว่าเราจะบรรลุความคาดหวังเรื่องการรับใช้ใน

ศาสนจักร จะยังมีสุขภาพดี และจะมีสิ่งที่เราจำเป็นต้องใช้ประทั้งชีวิตและหาเลี้ยงครอบครัวของเรา แต่รูปแบบสูงสุดของความหวังมาจากที่ใดหรือและจะนำเราไปที่ใด

มอรมอนกล่าวว่า “ข้าพเจ้าจะพูดกับท่านผู้เป็นของศาสนจักร, ซึ่งเป็นผู้ติดตามที่มีใจสงบสุขของพระคริสต์, และซึ่งได้รับความหวังอย่างเพียงพอซึ่งด้วยความหวังนี้ท่านจะเข้าไปในสถานพักผ่อนของพระเจ้าได้” (โมโรไน 7:3)

ขณะที่มอรมอนยังคงเชื่อเชิญให้เราเป็นผู้ติดตามที่แท้จริงของพระคริสต์ เขากลับไปพูดเรื่องความหวังอีกครั้งเมื่อเขากล่าวว่า “และอะไรเล่าที่ท่านจะหวัง?” ต่อจากนั้นเขาตอบคำถามสำคัญมากข้อนี้ “ดูเถิดข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่าท่านจะมีความหวังโดยผ่านการชดใช้ของพระคริสต์และเดชานุภาพแห่งการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์, เพื่อยกท่านขึ้นสู่ขั้นบันไดแห่งชีวิต, และนี่เพราะศรัทธาของท่านในพระองค์ตามสัญญา” (โมโรไน 7:41)

ความหวังแบบนี้ต่างจากความหวังธรรมดา ความหวังอันสูงค่าดังกล่าวผ่านมาจากการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ เป็นความหวังนิรันดร์ หากปราศจากความหวังเช่นนั้นเราจะมาโบสถ์ทุกอาทิตย์โดยไม่รู้ว่ามีพรนำอัครรรยทั้งหมดนี้อยู่แค่เอื้อม โดยผ่านพระคริสต์ความหวังของเราจะนำเรากลับไปหาพระบิดาบนสวรรค์และชีวิตนิรันดร์

ในคำปราศรัยการประชุมใหญ่สามัญเมื่อเร็วๆ นี้ ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์ ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุดกล่าวว่า “[พระบิดา]

ทรงอนุญาตให้พระบุตร ซึ่งโดยการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ของพระองค์ให้ความหวังที่ปลอดภัยว่าหนทางกลับบ้านไปหาพระองค์จะยากลำบากเพียงใดก็ตาม”¹ โดยผ่านความหวังเราจะได้เห็นพรและโอกาสรอเราอยู่ขณะที่เราเชื่อตรงต่อพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์และรับใช้พระองค์สุดใจ พลัง ความนึกคิด และผลงำลังของเรา

ด้วยความเข้าใจเช่นนั้น ขอให้เราเพิ่มอีกเกลียวหนึ่งให้กับเชือกของเรานั้นคือความหวัง

จิตกุศล: มอบให้ผู้ติดตามที่แท้จริง

คุณธรรมข้อสามที่จะเพิ่มความแข็งแรงให้เชือกของเราคือจิตกุศล เราเริ่มพัฒนาของประทานแห่งจิตกุศลผ่านการพยายามตั้งใจเลียนแบบพระผู้ช่วยให้รอด อย่างไรก็ตาม พระผู้เป็นเจ้าทรงมอบของประทานนี้ให้เราเต็มที่เมื่อเราแสวงหาอย่างจริงจังในการสวดอ้อนวอน ขณะที่เราติดตามพระองค์ผู้สละพระชนม์ชีพเพื่อเรา เราเริ่มเรียนรู้ความหมายแท้จริงของจิตกุศลซึ่งคือ “ความรักอันบริสุทธิ์ของพระคริสต์” (โมโรไน 7:47)

มอรมอนสอนดังนี้ “จงสวดอ้อนวอนพระบิดาจนสุดพลังของใจ [ท่าน], เพื่อท่านจะเปี่ยมด้วยความรักนี้, ซึ่งพระองค์ประทานให้ทุกคนซึ่งเป็นผู้ติดตามที่แท้จริงของพระบุตรของพระองค์, พระเยซูคริสต์; เพื่อท่านจะกลับกลายเป็นบุตรของพระผู้เป็นเจ้า” (โมโรไน 7:48) ในฐานะผู้ติดตามที่ *มีใจสงบสุข* เราอาจได้ความหวังมากพอ แต่เพื่อให้ได้มาพร้อมจิตกุศล เราต้องเป็นผู้ติดตามที่ *แท้จริง* ถ้าเราเป็นผู้ติดตามที่ *แท้จริง* เราจะ

เป็นเหมือนพระองค์มากขึ้น นั่นคือจุดประสงค์ของชีวิต

โดยปลูกฝังความรักอันบริสุทธิ์ของพระคริสต์ไว้ในใจเรา เรามีแนวโน้มจะนมัสรับจิตกุศลอันเป็นคุณลักษณะเหมือนพระผู้เป็นเจ้ามากขึ้น—รับใช้ทั้งเพื่อนมนุษย์และพระผู้เป็นเจ้าของเรา “หากผู้ใดมีความอ่อนโยนและใจนอบน้อม, และสารภาพโดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ว่าพระเยซูคือพระคริสต์, เขาจำต้องมีจิตกุศล; เพราะหากเขาไม่มีจิตกุศล เขาก็ไม่เป็นอะไรเลย; ดังนั้นเขาต้องมีจิตกุศล” (โมโรไน 7:44)

เวลานี้เรามีเกลียวเชือกที่จำเป็นสามเกลียวแล้ว ขอให้เรารู้ว่าทั้งสามทำงานด้วยกันอย่างไร

ทั้งสามทำงานด้วยกัน

“ดังนั้น, จึงต้องมีศรัทธา; และหากต้องมีศรัทธาก็ต้องมีความหวังด้วย; และหากต้องมีความหวังก็ต้องมีจิตกุศลด้วย.

“และเว้นแต่ท่านจะมีจิตกุศล ท่านจะไม่มีทางได้รับการช่วยให้รอดในอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าได้; ทั้งท่านจะได้รับการช่วยให้รอดในอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าไม่ได้หากท่านไม่มีศรัทธา; ทั้งท่านจะรอดไม่ได้หากท่านไม่มีความหวัง” (โมโรไน 10:20-21)

เมื่อนำมารวมกัน ศรัทธา ความหวัง และจิตกุศลไม่เหมือนอิฐก่อสร้างสำหรับข้าพเจ้าอีกต่อไป แต่เกี่ยวพันกันจนแยกจากกันไม่ออก เราไม่จบที่การสร้างศรัทธา เรามีความหวังต่อจากนั้นหรือหลังจากมีความหวัง สุดท้ายเราพัฒนาจิตกุศล ทั้งหมดทำงานด้วยกัน และเมื่อผสมผสานกันทั้งหมดช่วยเราสร้างอุปนิสัยและประจักษ์พยานของเรา ■

อ้างอิง

1. เฮนรี่ บี. อายริงก์, “พระผู้พลบโยน,” *เสี้ยวสนา*, พ.ศ. 2015, 20.

สร้างตอนจบที่มีความสุข

โดย ยูริ โกเตพอฟ

ผมเป็นสมาชิกของศาสนจักรมา 10 ปีเมื่อได้รับการยืนยันว่าผมต้องเริ่มหาคุณ ผมเข้าใจหลักคำสอนเรื่องการแต่งงานซีเลสเชียล และผมสวดอ้อนวอนด้วยศรัทธาแรงกล้าขอให้มีการแต่งงานเช่นนั้นและสามารถสร้างครอบครัวได้ ผมไม่ทราบว่า จะพบสตรีวิสุทธิชนยุคสุดท้ายในเมืองซามารา รัสเซียที่ผมอยู่ได้อย่างไร แต่ผมวางใจว่าพระเจ้าจะทรงช่วยผม (ดู 1 นิโอฟี 3:7)

ในปี 2009 ผมได้รับเชิญให้ไปร่วมการประชุมผู้ใหญ่โสดที่จัดติดต่อกัน 10 เมืองทั่วคณะเผยแผ่รัสเซีย ซามารา ผมหวังว่ากิจกรรมเหล่านี้จะเป็นหนทางให้ผมได้พบคุณนัรันดร์ของผม

ผมมีความสุขที่ได้เข้าร่วมการประชุมเหล่านั้น ซึ่งเกิดสัมฤทธิ์ผลในหลายๆ ด้าน แต่หลายเดือนผ่านไปและผมยังไม่มีความสัมพันธ์ถึงขั้นออกเดทกับใคร

ผมเริ่มกังวลและทูลขอให้พระเจ้าทรงช่วยผม เพื่อตอบคำสวดอ้อนวอน มีความคิดเข้ามาในใจเตือนผมว่าผมจะถูกปล่อยทิ้งให้หาความสัมพันธ์นอกศาสนจักร

ผมรู้ว่าศาสตาศาพยากรณ์สอนไว้ว่าเราควรพยายามแต่งงานในพระวิหาร ผมรู้ว่าความบริสุทธิ์แห่งปีติจะเกิดขึ้นไม่ได้ถ้าผมกับคู่ครองไม่เป็นหนึ่งเดียวกันในการพยายามติดตามพระคริสต์ ผมยังคงสวดอ้อนวอนขอให้มีความเข้มแข็งทางวิญญาณเพื่อดำเนินการปล่อยวางเช่นนั้นและขอให้พระเจ้าทรงช่วยผมทำตามแผนของพระองค์เพื่อผม

ระหว่างนั้นผมเริ่มเตรียมตัวเดินทางไปพระวิหารเฮลซิงกิ ฟินแลนด์โดยปกติ ผมจะใช้เวลานั้นหนึ่งสัปดาห์

บนรถไฟผมพบเพื่อนร่วมทางอีกสามคน รวมทั้งผู้หญิงชื่อมาริยา ผมรู้ว่าเธอเป็นโสด เธอมีเสน่ห์ทั้งทางร่างกายและทางวิญญาณ

ผมสวดอ้อนวอนมานานขอให้พบคุณนัรันดร์ แต่ไม่คิดว่าจะพบเธอนั่งใกล้กับผมบนรถไฟไปพระวิหาร!

ผมสงสัยว่าทำไมผมไม่เคยพบผู้หญิงแบบเธอ ผมนึกถึงคำเตือนก่อนหน้านี้น่าว่าผมจะถูกปล่อยทิ้งให้หาความสัมพันธ์นอกศาสนจักร “เข้มแข็งเข้าไว้” ผมคิด “ชื่อตรงต่อหลักธรรมของคุณ แล้วคุณ จะพบสตรีที่ดีและมีค่าควรในศาสนจักร”

ขณะคิดอย่างนั้นผมก็เป็นสมาชิกผู้สอนศาสนาที่ดีได้ ผมน่าจะ

แบ่งปันพระกิตติคุณกับเธอ และต้องได้รับการดลใจ ผมจึงหิบบพระคัมภีร์มอรมอนออกมาอ่านพลางสงสัยว่าเธอจะสังเกตหรือไม่ ยิ่งความประหลาดใจแก่ผม มาริยาร้องอุทานออกมาว่า “ฉันคิดว่าฉันรู้ว่าคุณจะไปที่ไหน!”

ผมเงยหน้าและเห็นเธอกำลังถือพระคัมภีร์มอรมอนของเธอเอง เธอเป็นสมาชิกศาสนจักรเช่นกันและกำลังไปพระวิหารเหมือนผม

เช้าวันรุ่งขึ้นเราเดินทางต่อไปเฮลซิงกิด้วยรถโดยสาร ผมทราบว่ามาริยามาจากไวโรเนซ เมืองหนึ่งในคณะเผยแผ่รัสเซีย มอัสโกตะวันตก ผมชอบเธอทันทีและสวดอ้อนวอนด้วยศรัทธาแรงกล้าเพื่อขอการนำทาง ผมประสบความสำเร็จที่ดีในใจผม

“ข้าแต่พระเจ้า พวกข้าพระองค์มีเพียงสัปดาห์เดียวที่พระวิหาร” ผมสวดอ้อนวอน “โปรดช่วยให้พวกข้าพระองค์ได้รู้จักกันมากขึ้นในช่วงนี้”

และเรารู้จักกันมากขึ้น ระหว่างช่วงพักในพระวิหาร เราไปเดินเล่นรับประทานอาหารด้วยกัน ไปซื้อของและพูดคุยกัน เมื่อหนึ่งสัปดาห์จบลง เราต่างกลับบ้าน—มาริยากลับไปไวโรเนซ ส่วนผมกลับไปซามารา แต่เราเดินทางไปเมืองของอีกฝ่ายเพื่อทำความรู้จักกันมากขึ้น และวันที่ 14 กันยายน ปี 2010 เราแต่งงานกันในพระวิหารเคียฟ ยูเครนที่เพิ่งอุทิศใหม่

เวลานี้มาริยากับผมอยู่ในไวโรเนซ และมีความสุข เราเข้าใจว่านี่เป็นนิทานที่จบลงด้วยดี “และพวกเขาอยู่อย่างมีความสุขชั่วกาลนาน” ในชีวิตจริง เราสร้างตอนจบที่มีความสุขผ่านการพิสูจน์ให้พระเจ้าเห็นว่า

เราเชื่อสัตย์โดยรักษาพันธสัญญา พระวิหาร ทำงานอย่างต่อเนื่องเพื่อเสริมสร้างชีวิตแต่งงานของเรา และพยายามเป็นเหมือนพระเยซูคริสต์ เรารู้สึกสำนึกคุณที่ได้พบกันอย่างไม่คาดฝันและหวังว่าเรื่องราวของเราจะจุดประกายความหวังและให้พลังแก่คนที่กำลังค้นหาคุณิรันดร์ของพวกเขา เรื่องราวของคนอื่นๆ อาจไม่เหมือนเรื่องราวของเรา แต่ผมกับมาริยารู้ว่าไม่ว่าจะเกิดความท้าทายอะไร พระเจ้าทรงได้ยินคำสวดอ้อนวอนที่จริงใจของเรา พระองค์ทรงรักเราแต่ละคน และทรงหวังใยเราแต่ละคน ถ้าเรายอม พระองค์จะทรงนำทางเราและทรงปล่อยให้สิ่งทั้งปวงทำงานด้วยกันเพื่อความสุขของเรา (ดู คพ. 90:24) ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในเมืองไวโรเนซ รัสเซีย

แผนที่ความสุขของพระผู้เป็นเจ้า

“เราทุกคนแสวงหาความสุขและเราทุกคนพยายามหา ‘ความสุขชั่ว

กาลนาน’ ของเรา ความจริงคือพระผู้เป็นเจ้าทรงทราบว่าจะไปถึงที่นั่นได้อย่างไร พระองค์ทรงสร้างแผนที่ให้ท่าน พระองค์ทรงรู้จักทาง พระองค์คือพระบิดาบนสวรรค์ที่รักของท่าน ผู้ทรงแสวงหาความดีและความสุขของท่าน ด้วยความรักของพระบิดาผู้ทรงดีพร้อมและบริสุทธิ์ พระองค์ทรงประสงค์ให้ท่านไปถึงจุดหมายปลายทางอันสูงส่ง แผนที่มิไว้ให้ทุกคน”

ประธานาธิบดีเทอร์ เอฟ. ลูทเทอร์ฟ ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด, “ความสุขชั่วกาลนานของท่าน,” เลียวโนนา พ.ศ. 2010, 156

พลังในการเลือก

โดย ไมเคิล พิกเคทท์

ผมดีใจมากเมื่อมีชายคนหนึ่งโทรมาหาผมและบอกว่าเขาเคยเห็นโชว์การเพาะกายของผมและอยากเป็นสปอนเซอร์ให้ผม เขาจะจ่ายค่าเสื้อผ้าและโปรตีน และให้ผมบินไปยุโรปเพื่อโชว์ที่นั่น เขาบอกด้วยว่าผมจะได้ลงในนิตยสาร การเพาะกายเป็นความหลงใหลของผม และนี่เป็นความฝันของผม! ปัญหาเดียวคือผมส่งใบสมัครเป็นผู้สอนศาสนาไปแล้วเมื่อไม่กี่วันก่อน ผมบอกเขาว่าผมจะขอคิดดูก่อนและจะโทรกลับ

ผมเผชิญกับการตัดสินใจที่ยากที่สุดของชีวิต พ่อแม่ของผมเห็นว่าผมไม่ควรยอมรับสปอนเซอร์ พวกเขาบอกว่า “ลูกจะมีโอกาสนั้นหลังจากงานเผยแผ่” แต่ผมอดคิดเรื่องนี้ไม่ได้ ผมรู้ว่าผมควรไปเป็นผู้สอนศาสนา และรับใช้พระเจ้า แต่ความฝันอยู่ตรงหน้าผม

ผมถามเพื่อนหลายคนว่าพวกเขาคิดว่าผมควรทำอะไร บางคนบอกว่าผมควรรับสปอนเซอร์ หลายคนบอกว่าชาดากำลังทำงานกับผมเพราะเขาไม่อยากให้ผมรับใช้งานเผยแผ่

วันหนึ่ง เพื่อนที่ดีมากคนหนึ่งของผมแบ่งปันคำพูดอ้างอิงจากประธานเฮสรา แทฟท์ เบ็นสัน (1899–1994) กับผม “ชายหญิงผู้ถวายชีวิตแด่พระผู้เป็นเจ้าจะพบว่าพระองค์ทรงสามารถรังสรรค์จากชีวิตพวกเขาได้มากกว่าที่พวกเขาจะทำได้ พระองค์จะทรงทำให้ปิตุของพวกเขาลึกซึ้งยิ่งขึ้น ขยายวิสัยทัศน์ของพวกเขา ประทานความคิดที่ฉับไวแก่พวกเขา ทำให้กล้ามเนื้อของพวกเขาแข็งแรง ยกกระดับวิญญาณของพวกเขา ทวีพรของพวกเขามากขึ้น เพิ่มโอกาสของพวกเขา ปลอดภัยจิตวิญญาณของพวกเขา เพิ่มมิตรสหาย และหลังวันสิ้นติสุข”¹

คำพูดนี้กระทบจิตใจผมมาก ข้าพระคัมภีร์ที่ผมอ่านในพระคัมภีร์มอรมอนกระทบจิตใจผมเช่นกัน “และหากเป็นไปได้ว่าลูกหลานมนุษย์รักษาพระบัญญัติของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าแล้วพระองค์ย่อมทรงบำรุงเลี้ยงพวกเขา และเสริมสร้างพลังแก่พวกเขา และทรงจัดหาหนทางซึ่งโดยหนทางเหล่านั้นพวกเขาจะสำเร็จได้ในสิ่งซึ่งพระองค์ทรงบัญชาพวกเขา” (1 เนไฟ 17:3)

ด้วยความช่วยเหลือของคำพูดอ้างอิงและพระคัมภีร์ข้อนี้ ตลอดจนการสนับสนุนของเพื่อนๆ และครอบครัว ผมจึงตัดสินใจรับใช้งานเผยแผ่และได้รับเรียกให้ไป

รับใช้ในคณะเผยแผ่โบสถ์เวีย โกซาบัมมา การรับใช้งานเผยแผ่เป็นการเลือกซึ่งดีที่สุดเท่าที่ผมเคยทำได้ ผมเห็นพรนับไม่ถ้วนขณะรับใช้ รวมถึงการเรียนรู้ภาษาสเปนได้อย่างรวดเร็ว

พระเจ้าประทานพรแก่ครอบครัวผมเช่นกัน ขณะอยู่ในงานเผยแผ่ ผมได้รับอีเมลจากพ่อแม่บอกผมว่าพี่ชายผมไปโบสถ์เป็นครั้งแรกในรอบ 12 ปี ต่อมาเขาเปลี่ยนตารางการทำงานเพื่อจะได้ไปโบสถ์ทุกวันอาทิตย์ และเขาตั้งเป้าหมาอ่านพระคัมภีร์มอรมอน

น้องชายผมที่กำลังมีปัญหาได้เปลี่ยนแปลงบางอย่างในชีวิตและมีศรัทธาแรงกล้าขึ้นเช่นกัน ลูกพี่ลูกน้องของผมกลับมาแข่งขันอีกครั้งและเริ่มไปพระวิหารทุกสัปดาห์เพื่อรับบำเพ็ญทดแทนคนตาย เราได้รับพรอย่างแท้จริง ผู้เขียนอาศัยอยู่ในรัฐแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา ■

อ้างอิง

1. คำสอนของประธานศาสนจักร: เฮสรา แทฟท์ เบ็นสัน (2014), 42–43; เน้นตัวเอน.

รับใช้งานเผยแผ่หรือเป็น
นักเพาะกายมืออาชีพ
พระคัมภีร์ข้อหนึ่งและ
ข้อความอ้างอิงที่เพื่อน
ของผมยกมาแบ่งปันกับ
ผมช่วยผมตัดสินใจ

เป็นพระเอกหนังบู๊ ตัวจริง

โดย ชาร์ลอตต์ ลาร์คาบาล
นิตยสารสแกนดิเนเวีย

ถองนึกถึงพระเอกหนังบู๊ที่ท่านชื่นชอบ นึกออกไหม! ท่านนึกถึงคนบ้าระห่ำกำลังพยายามเอาชนะฝ่ายตรงข้ามที่ปราบได้ยากหรือไม่ หรืออาจจะนึกถึงนักผจญภัยเจ้าเสน่ห์ที่มีทรงผมเรียบร้อยหรือไม่ ท่านนึกถึงคนใดคนหนึ่งจากพระคัมภีร์หรือไม่

นีโอฟีโอโน่ เอบิช หรือเปโตรเล่า พวกเขาเป็นอย่างไร พวกเขาไม่ได้ต่อสู้กับกองทัพด้วยกำลังและคารมเท่านั้น แต่พวกเขาเป็นอย่างที่พวกท่านเรียกได้ว่าพระเอกหนังบู๊ ตัวจริง พวกเขาใช้ศรัทธาวางใจพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า และลงมือทำ พวกเขาดำเนินการ

ท่านเคยหลีกเลี่ยงไม่ยอมเริ่มลงมือทำ เพราะท่านไม่ได้รับคำแนะนำที่ชัดเจนเป็นขั้นเป็นตอนหรือไม่ อาจจะมีบางคนในชั้นเรียนหรือโครัมของท่านที่ไม่ได้มาโบสถ์นานแล้ว ท่านลังเลไม่ยอมยื่นมือช่วยเหลือพวกเขาเพราะท่านไม่แน่ใจว่าจะทำอย่างไร

การมุ่งหน้าไม่ใช่กิจกรรมที่ให้นั่งมองอย่างเดียว ลูกขึ้นและลงมือทำ!

หรือไม่ การตัดสินใจเป็นเรื่องสำคัญ และเราควรแสวงหาการตัดสินใจเสมอ แต่นั่นไม่ได้หมายถึงนั่งรอข้อความจากเทพก่อนแล้วค่อยออกไปทำคุณประโยชน์ พระบิดาบนสวรรค์ทรงต้องการให้ท่านเป็นเพื่อนกับคนนั้น พระองค์ทรงต้องการให้เราเดินเข้าไปใกล้ๆ และดำเนินการ!

จะเป็นอย่างไรถ้าโนอาห์ เอบิซ และเปโตรรอ พวกเขาไม่จำเป็นต้องทำสมมติว่าพวกเขาเลือกจะนั่งกินเครื่องดื่มและคุกกี้จนกว่าจะได้คำแนะนำเพิ่มเติม สถานการณ์จะต่างจากนั้นมาก...

รอและคอยอย่างนั้นหรือ

“ข้าพเจ้าจะ รอ ทำสิ่งที่พระเจ้าทรงบัญชา, เพราะข้าพเจ้ารู้ว่าพระเจ้าไม่ทรงให้บัญญัติแก่ลูกหลานมนุษย์, นอกจากพระองค์จะทรงเตรียมทางไว้ให้พวกเขา, ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจะไม่ทำอะไรจนกว่าจะรู้แน่ชัดว่าทางนั้นคืออะไร” (ข้อความนี้ไม่ได้อยู่ใน 1 โนไฟ 3:7)

หลังจากครอบครัวของลีไฮออกจากบ้านในเยรูซาเล็มได้ไม่นาน พระเจ้าทรงบัญชาพวกบุตรของลีไฮให้กลับไปเอาแผ่นจารึกจากเลบัน แต่เท่าที่ท่านทราบ พระองค์ไม่ได้ทรงบอกไว้ว่าต้องทำอะไร ทั้งหมดที่โนไฟและพีๆ ของท่านรู้คือพระเจ้าทรงบัญชาให้ไปเอาแผ่นจารึก ท่านเคยรู้สึกเหมือนคิดไม่ออกไหมว่าจะทำอะไรที่ควรทำอย่างไร (นั่นอาจเป็นเหตุผลหนึ่งที่เลมันกับเลมิวเอลรำพัน!) ถึงคราวที่โนไฟต้องใช้สมอง ใช้ศรัทธา และไปทำ แต่จะเป็นอย่างไรถ้าเขาอยู่เฉยๆ และทำเป็นอ้อยอิ่ง จะเป็นอย่างไรถ้าโนไฟไม่ขยับเขยื้อนแม้แต่แต่น้อยจนกว่าพระเจ้า

จะประทานแผนแก่เขา การไปเอาแผ่นจารึกเป็นงานยาก! เขากับพีๆ พยายามสองครั้งและล้มเหลว! จะเป็นอย่างไรถ้าโนไฟเอาแต่นั่งทอดอาลัยอยู่ข้างกำแพงเยรูซาเล็มและรอพระเจ้าเป็นเจ้ารับสั่งว่าต้องทำอะไร

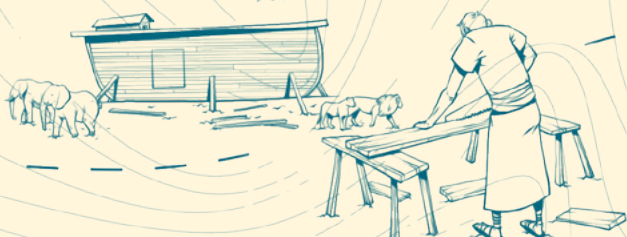
แผ่นจารึกอาจจะยังอยู่ในคลังสมบัติของเลบันก็เป็นได้ ดีที่โนไฟไม่ได้รอ

แต่เขาทำตามพระวิญญาณ “โดยหารู้ล่วงหน้าไม่ถึงสิ่งที่ข้าพเจ้าควรทำ. กระนั้นก็ตาม ข้าพเจ้าก็เข้าไป” (1 โนไฟ 4:6-7; เน้นตัวเอน) เขาไม่รออยู่บริเวณนั้น เขาไม่ยอมให้สิ่งที่เขาไม่รู้หยุดยั้งเขา เขารู้ว่าพระเจ้าเป็นเจ้าจะทรงเตรียมทาง และเขาพูดถูก ทันทีที่โนไฟขยับ ลงมือทำ และมุ่งหน้า พระเจ้าทรงนำทางและช่วยเขา

ทำไมพระเจ้าข้า

“โนอาห์ สงสัย ที่พระยาห์เวห์ทรงบัญชาท่านทุกประการ” (ข้อความนี้ไม่ได้อยู่ในปฐมกาล 7:5)

บางครั้งพระเจ้าเป็นเจ้าประทานคำแนะนำที่แน่ชัด ดูโนอาห์เป็นตัวอย่าง เมื่อพระเจ้าเป็นเจ้าทรงบัญชาให้โนอาห์ต่อเรือ พระเจ้าเป็นเจ้าทรงบอกขนาด อธิบายว่าจะใช้วัสดุอะไร และแม้ให้รายชื่อผู้โดยสารแก่โนอาห์ด้วย ท่านอาจเคยได้รับการกระตุ้นเตือนที่เฉพาะเจาะจงแบบนั้น และเราทุกคนเคยได้รับพระบัญญัติที่เฉพาะเจาะจงเช่นหลักธรรมในจุลสาร เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน แต่ทั้งที่ท่านรู้แน่ชัดว่าควรทำอะไร ท่าน ยัง ลังเลหรือไม่ ท่านเคยถูกล่อลวงให้สงสัยพระเจ้า แทนที่จะเชื่อฟังพระองค์หรือไม่

จะเป็นอย่างไรถ้าโนอาห์ได้ยินพระเจ้าและทูลว่า “ทำไมพระเจ้าข้า ข้าพระองค์ไม่เข้าใจ” จะเป็นอย่างไรถ้า เขาอนอเหยียบบนโซฟาและไม่ขยับจนกว่าจะเข้าใจแน่ชัดว่า *ทำไม* พระเจ้าทรงส่งน้ำท่วมมา พลังสงสัยตลอดเวลาว่าคำแนะนำนั้นมาจากพระผู้เป็นเจ้าจริงหรือไม่

จะเกิดน้ำท่วมแน่นอน แต่จะต้องมีเรือด้วยหรือไม่ และเผ่าพันธุ์มนุษย์เล่า ดี จริงๆ ที่โนอาห์ไม่ได้นั่งอยู่เฉยๆ และสงสัยทุกเรื่อง

แต่เขา “ทำตามทีพระยาห์เวห์ทรงบัญชา [เขา] ทุกประการ” (ปฐมกาล 7:5) เขาไม่สงสัย เขาทำด้วยศรัทธา ถ้าถามด้วยเจตนาที่ถูกต้อง คำถามเป็นเรื่องดี คำถามจะช่วยให้เราเติบโตและนำเราให้พบความจริงมากขึ้น แต่เมื่อเราไม่ทำอะไรจนกว่าจะได้รับคำตอบที่ต้องการ ความสงสัยจะยังเราไว้ โนอาห์อาจมีคำถาม แต่เขาไม่ปล่อยให้คำถามหยุดยั้งเขา แม้จะฟังดูแปลก แต่เขาต่อเรือบนดินแห้ง รวบรวมสัตว์ทั้งหมดและให้ครอบครัวอยู่ในเรือ เมื่อฝนเริ่มตก เขาคงจะดีใจมากที่ได้ทำเช่นนั้น โนอาห์ปฏิบัติด้วยศรัทธา และพระผู้เป็นเจ้าประทานพรเขากับทุกคนในครอบครัว

ยืนอยู่เฉยๆ หรือไม่

“เมื่อนางเห็นว่าผู้รับใช้ของลาโมในทุกคนล้มอยู่กับพื้นดิน, . . . นางรู้ว่าเป็นเดชานุภาพของพระผู้เป็นเจ้า; และโดยคิดว่า . . . การเห็นภาพนี้ . . . จะทำให้ [คนอื่นๆ] เชื่อในเดชานุภาพของพระผู้เป็นเจ้า, ฉะนั้นนาง จึงยืนเฉย และหวังให้ใครสักคนไปเรียกคนมาชุมนุมกัน” (ข้อความนี้ไม่ได้อยู่ใน แอลมา 19:17)

เอิบซเป็นหญิงชาวเลมัน เธอเปลี่ยนใจเลื่อมใสพระเจ้ามาหลายปีแล้ว แต่เพราะเธออยู่ในหมู่ชาวเลมันที่ไม่เชื่อ เธอจึงเก็บเรื่องนี้ไว้เป็นความลับ เมื่อแอมันสอนพระกิตติคุณแก่กษัตริย์ลาโมใน กษัตริย์กับครัวเรือนของเขาหมดกำลังด้วยเดชานุภาพของพระเจ้า เอิบซทราบดีว่าเป็นโอกาสที่เพื่อนบ้านกับมิตรสหายของเธอจะได้เห็นและเชื่อในเดชานุภาพของพระผู้เป็นเจ้า ถึงคราวที่เธอต้องไปเรียกคนมาดูลาโมหรือ

แต่จะเป็นอย่างไรถ้าเธอไม่ไป หลังจากปกปิดความเชื่อมานานหลายปี การวิ่งจากบ้านหนึ่งไปอีกบ้านหนึ่งเพื่อบอกทุกคนอาจน่ากลัวอยู่บ้าง! ท่านเคยได้รับการกระตุ้นเตือนให้พูดออกมาแต่รู้สึกประหม่าหรือไม่ การแบ่งปันความเชื่อของท่านอาจเป็นเรื่องยากได้! จะเป็นอย่างไรถ้าเอิบซยืนอยู่เฉยๆ และหวังว่าผู้คนจะเดินมาเอง หรือจะมีคนพูดอะไรบางอย่าง

คงไม่มีใครมาดูกษัตริย์ลาโมในกับคนในครอบครัวของเขาอนออยู่ตรงนั้นประหนึ่งตายแล้วหรือการที่พวกเขาฟื้นขึ้นมาอย่างน่าอัศจรรย์ พวกเขาคงไม่ได้อยู่ที่นั่นเพื่อฟังกษัตริย์ลาโมใน ราชนี และแอมันสอนพระกิตติคุณ

ดีที่เธอไม่ได้ยืนอยู่เฉยๆ แต่เธอ “วิ่ง จากบ้านหนึ่งไปอีกบ้านหนึ่ง, ทำให้เป็นที่รู้แก่ผู้คน” (แอลมา 19:17; เน้นตัวเอน) เธอมีประจักษ์พยานในพระเจ้า และเธอไม่ปล่อยให้ความกลัวหยุดยั้งเธอ เธอไม่ได้รอให้ใครบางคนพูดบางอย่าง เมื่อเธอมีโอกาส เธอไม่ลังเล—เธอวิ่ง! เอิบซทำ และพระเจ้าประทานพรให้เธอเห็นคนมากมายในประเทศของเธอเปลี่ยนใจเลื่อมใสพระกิตติคุณ (ดู แอลมา 19)

ฟังโลกหรือไม่

“[พระเยซู] ตรัสว่า มาเถิด เปโตรจึง นั่งใน เรือ เขาไม่เดิน บนน้ำไปหาพระเยซู” (ข้อความนี้ไม่ได้อยู่ใน มัทธิว 14:29)

เปโตรเป็นชาวประมง เขาจึงรู้เรื่องเรือไม่น้อย ตัวอย่างเช่น เปโตรรู้ว่าเมื่อเกิดพายุบ้าคลั่งที่ทะเล ท่านต้องอยู่ในเรือ เขารู้ว่าคนที่ลงไปใต้น้ำจะจมน้ำที่ ท่านนึกภาพออกไหมว่าเขาคิดอะไรเมื่อเห็นพระคริสต์เดินบนน้ำ

แต่จะเป็นอย่างไรถ้าเขาอยู่ในเรือ ทุกคนรู้ว่าคนเราเดินบนน้ำไม่ได้ จะเป็นอย่างไรถ้าเปโตรสนใจแต่สิ่งที่ชาวโลก “รู้” บางครั้งคำสอนของพระคริสต์และศาสดาพยากรณ์ของพระองค์ดูเหมือนจะขัดกับสิ่งที่ชาวโลกกำลังพูด และชาวโลกพูดโน่นนั่นจนเราฟัง จะเป็นอย่างไรถ้าเปโตรบอกพระคริสต์ว่าการเดินบนน้ำไม่ถูกหลักวิทยาศาสตร์หรือไม่ชอบด้วยเหตุผล จะเป็นอย่างไรถ้าเปโตรกลัวเกินกว่าจะก้าวเดินไปหาพระคริสต์

เขาคงไม่ได้รับประสบการณ์อันเหลือเชื่อ
กับพระอาจารย์ เขาคงพลาดโอกาสเสริมสร้าง
ศรัทธา และเขาอาจสงสัยศรัทธาของเขาใน
อนาคตเมื่อเขาต้องตัดสินใจ ดีที่เปโตรไม่ได้
อยู่ในเรือ แม้จะมีคลื่น พายุ และประสบการณ์
ของเขาที่ทะเล แต่เปโตรต้องการปีนออกจาก
เรือและเดินไปหาพระคริสต์ แม้ชาวโลก “รู้”
ทุกอย่าง แต่เปโตรก็เดินบนน้ำ แม้เมื่อเขา
เดินโซเซ พระคริสต์ทรงอยู่ที่นั่นเพื่อจับเขาไว้
(ดู มัทธิว 14:28-31)

ฉันหรือ พระเอกหนังบู๊หรือ

ท่านถูกส่งมาที่นี่เพื่อเป็นพระเอกหนังบู๊
ของชีวิตที่บู๊ดุเดือดของท่าน! นั่นไม่ได้หมายถึง
ถึงการกระโดดลงจากตึกที่กำลังระเบิดหรือขับ
รถหนีการไล่ล่าทุกวัน แต่หมายถึงการเลือก
ดำเนินการ และมุ่งหน้า

พระเจ้าทรงสอนว่าเรา “ควรทำงานอย่าง
ทุ่มเทในอุดมการณ์ดี” พระองค์ไม่ได้ตรัส
แน่ชัดว่าอะไรควรเป็นอุดมการณ์ดีแต่ทรง
ต้องการให้เรา “ทำสิ่งสารพันด้วยเจตจำนง
อิสระ (ของเรา), และทำให้เกิดความชอบธรรม
ยิ่ง” (คพ. 58:27) นั่นหมายความว่าพระองค์
ทรงวางใจท่านให้ตัดสินใจเองและตัดสินใจว่า
ท่านจะให้เกิดความชอบธรรมอย่างไร บ่อย
ครั้งความช่วยเหลือมาหลังจากเราใช้ศรัทธา
และก้าวไปข้างแล้ว

พระเจ้าทรงอยู่ที่นั่นเสมอเพื่อนำทางเรา
เมื่อเราต้องการ แต่ถ้าเราไม่ทำและไม่มุ่งหน้า
ด้วยตนเอง แต่คาดหวังให้พระเจ้าเป็นเจ้า
ทรงบอกเรื่องเล็กน้อยทุกเรื่องที่ท่านต้องทำ
เท่ากับท่านเป็น “ผู้รับใช้ที่เกียจคร้านและไม่
ฉลาด” (ดู คพ. 58:26) ใครจะอยากเป็นผู้รับ
ใช้ที่เกียจคร้านทั้งที่ท่านสามารถเป็นพระเอก
หนังบู๊ได้ ■

ฉันกำลังพยายามอย่าง หนักเพื่อศึกษาพระ คัมภีร์ เหตุใดการศึกษา พระคัมภีร์จึงสำคัญ

ากหัวข้อสหกิจกรรมปีนี้ ท่านได้เรียนรู้วิธี “มุ่งหน้าด้วยความแน่วแน่ในพระคริสต์” (2 โนไฟ 31:20) พระคัมภีร์ข้อนี้สอนว่าการมุ่งหน้ารวมถึงการ “ดื่มด่ำพระวจนะของพระคริสต์” ด้วย เหตุใดการดื่มด่ำพระวจนะจึงสำคัญ ต่อไปนี้เป็นบางวิธีที่การศึกษาพระคัมภีร์ช่วยให้เรามุ่งหน้า

- ประธานโธมัส เอส. มอนสันสอนว่า “ถ้าท่านหมั่นศึกษาพระคัมภีร์ ท่านจะมีอำนาจหลีกเลี่ยงการล่อลวงและรับการนำทางจากพระวิญญาณบริสุทธิ์มากขึ้นในทุกสิ่งที่ท่านทำ” (“เป็นตัวของตัวเองให้ดีที่สุด,” *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2009, 84)
- ท่านสามารถมีประจักษ์พยานและเสริมสร้างศรัทธาของท่านได้เมื่อท่านศึกษาพระคัมภีร์ร่วมกับการสวดอ้อนวอน การศึกษาพระคัมภีร์มอรมอนโดยเฉพาะและการมีประจักษ์พยานถึงความจริงของพระคัมภีร์เล่มนี้จะช่วยให้ท่านรู้ว่าพระเยซูคือพระคริสต์ โจเซฟ สมิธเป็นศาสนาดพยากรณ์ และศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายเป็นศาสนจักรที่แท้จริง (ท่านสามารถเรียนรู้สัญญาเหล่านี้เพิ่มเติมได้ในคำนำของพระคัมภีร์มอรมอน)
- ท่านสามารถรับการ دلใจส่วนตัวและคำตอบสำหรับคำถามของท่านผ่านพระคัมภีร์ เมื่อพระผู้เป็นเจ้าทรงสื่อสารกับท่านผ่านพระคัมภีร์และผ่านพระวิญญาณของพระองค์ ท่านจะเกิดความเชื่อมั่นและมีพลังมุ่งหน้าฟันฝ่าอุปสรรคที่ท่านพบเจอ
- เหตุผลสำคัญที่สุดที่ต้องศึกษาพระคัมภีร์อาจเป็นเพราะพระคัมภีร์สอนท่านเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์และวิธีที่ท่านจะทำตามแบบอย่างและคำสอนของพระองค์ การดำเนินชีวิตตามหลักธรรมที่ท่านอ่านจะช่วยให้ท่านเป็นเหมือนพระผู้ช่วยให้รอดมากขึ้น

คำตอบสำหรับคำถามของคุณ ถ้าดิฉันมีคำถาม ดิฉันรู้ว่าดิฉันสามารถหันไปพึ่งพระคัมภีร์และหาคำตอบในนั้นได้ พระคัมภีร์เป็นพระวจนะของพระเจ้า และหลักคำสอนของพระองค์ไม่มีวันเปลี่ยน ดิฉันรู้ว่าไม่ว่าดิฉันกำลังประสบสิ่งตรงกันข้ามเรื่องใด พระคัมภีร์มีคำตอบให้ ดิฉันเสมอ พระคัมภีร์ตอบคำถามด้วยว่าศาสนจักรมีจุดยืนอย่างไรเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ดิฉันรู้ว่าถ้าดิฉันตั้งใจอ่านพระคัมภีร์ นั้นจะช่วยให้ดิฉันมีพระวิญญาณบริสุทธิ์สถิตอยู่ด้วย ซึ่งช่วยให้ดิฉันรู้ว่าอะไรถูกต้องอะไรผิด

เอมิลี เอ. อายุ 17 ปี, รัฐวอชิงตัน สหรัฐอเมริกา

พลังพระคัมภีร์

นี่เป็นครั้งแรกที่ดิฉันพยายามอ่านพระคัมภีร์มอรมอน บทที่ดิฉันชอบมากเป็นพิเศษคือ 2 โนไฟ 25–33 บทเหล่านั้นทำให้ดิฉันเข้มแข็งมากที่สุด เพลงปลุกขวัญชื่อ “พลังพระคัมภีร์” ไม่เคยตรงกับดิฉันมากเท่านี้มาก่อน ดิฉันเป็นพยานถึงความจริงของพระคัมภีร์มอรมอนและขอแนะนำให้คุณศึกษาทุกวัน

ชาไรยาห์ เอ. อายุ 13 ปี, รัฐเนบราสกา สหรัฐอเมริกา

ภาระของดิฉันเบาลง ปีการศึกษาหนึ่งดิฉันเริ่มรู้สึกกังวลกับเรื่องเครียดๆ ของชีวิตในช่วงวันเครียดๆ เหล่านั้นวันหนึ่ง ดิฉันสวดอ้อนวอนและอ่านพระคัมภีร์มอรมอนเป็นเวลา 10 นาที ขณะอ่าน ดิฉันรู้สึกอบอุ่นใจอย่างไม่น่าเชื่อ ดิฉันรู้สึกถึงความรัก การหนุนใจ และความสุขทั้งที่มีการทดลองมากมาย ดิฉันรู้สึกสงบอย่างที่ไม่เคยรู้สึกมาก่อน ประสบการณ์นี้ทำให้ดิฉันเข้าใจในที่สุดว่าพระผู้ช่วยให้รอด

ให้รอดทรงหมายถึงอะไรเมื่อพระองค์ตรัสว่า “เราชอบสันติสุขไว้กับพวกท่าน สันติสุขของเราที่ให้กับท่าน” (ยอห์น 14:27) สามสี่สัปดาห์ต่อมา ดินันมีประสบการณ์นี้หลายครั้ง และนั่นทำให้ดินันพ้นจากความยุ่งยากทั้งหลายไปได้

ชโล เก. อายุ 18 ปี, รัฐวิสคอนซิน
สหรัฐอเมริกา

ความรักของพระเจ้าเป็นเจ้า

โดยพลัง ตัวอย่าง และคำสอนในพระคัมภีร์ ผมสามารถรู้สึกถึงพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ พระคัมภีร์มีพลังซึ่งพระเจ้าทรงใช้นำทางและสอนเราได้ เมื่อใดก็ตามที่คุณรู้สึกเหงาหรือถูกทอดทิ้งให้อ่านพระคัมภีร์ จากนั้นให้จดจำว่าพระบิดาในสวรรค์ของคุณทรงส่งพระคัมภีร์ไว้ให้คุณโดยเฉพาะเพื่อให้คุณรู้ว่าพระองค์ทรงรักคุณ

สก็อตต์ เอช. อายุ 19 ปี, รัฐวิสคอนซิน
สหรัฐอเมริกา

ความดีและความสว่าง

ดินันเริ่มอ่านพระคัมภีร์มอรมอนครั้งแรกเมื่อเป็นดรุณี ดินันอ่านตั้งแต่หน้าแรกจนถึงหน้าสุดท้ายและคิดว่าอ่านจบแล้ว แต่ดินันคิดผิด ดูเหมือนชีวิตดินันจะขาดอะไรบางอย่าง ดินันจึงตัดสินใจเริ่มอ่านอีกรอบ รอบนี้ตั้งใจอ่านมากขึ้น ขณะทำเช่นนั้น ชีวิตดินันเต็มไปด้วยความสว่างที่ริบหรี่ไปแล้วตั้งแต่อ่านรอบแรกจบ ดินันเข้าใจมากขึ้นและรักพระคัมภีร์มอรมอนจริงๆ จงอ่านพระคัมภีร์มอรมอนอย่างต่อเนื่อง และคุณจะมีชีวิตที่ดีและความสว่างในชีวิต

เคลลี เอ็ม. อายุ 15 ปี, รัฐยูทาห์
สหรัฐอเมริกา

พลังที่จะเปลี่ยน

ดินันไม่เคยมีประสบการณ์ในพระคัมภีร์มอรมอนมาก่อน แต่เมื่อดินันสวดอ้อนวอนอย่างจริงจังเพื่อขอการนำทางจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ ดินันมีความรู้สึกที่ดีมากเกี่ยวกับพระคัมภีร์มอรมอน ดินันอยากได้อยู่แล้วว่าพระคัมภีร์เล่มนี้จริง ดินันจึงเริ่มอ่านและศึกษา ร่วมกับการสวดอ้อนวอนจากบรรพตมาเติมบรรพต กฎเกณฑ์มาเติมกฎเกณฑ์ ดินันได้รับการเปิดเผยส่วนตัวว่าพระคัมภีร์มอรมอนเป็นความจริง (ดู 2 นิไฟ 28:30) ดินันรักพระคัมภีร์มอรมอน ดินันสั่งสมคำสอนที่ได้รับขณะศึกษาพระคัมภีร์มอรมอน พระคัมภีร์มอรมอนมีพลังที่สามารถทำให้เราเปลี่ยนเป็นคนดีขึ้น

เอเรียล แคนดาวาน ที. อายุ 18 ปี,
ฟิลิปปินส์

เอาชนะการล่อลวง
การศึกษาพระคัมภีร์
ช่วยให้ผมดำเนินชีวิต
ตามพระกิตติคุณที่
โรงเรียน ผมเพิ่งเริ่ม

เรียนมัธยมต้น มีสิ่งไม่ดีและการล่อลวงมากมาย เมื่อผมต่อต้านการล่อลวงได้ยาก ผมพยายามอ่านเรื่องราวพระคัมภีร์เพื่อหาคำตอบให้ปัญหา

น้ำพุแห่งความรู้

“เราควรหิวกระหายความรู้ทางวิญญาณทุกวัน การแสวงหาความรู้ขึ้นอยู่กับการศึกษา ฟินิจไตรตรงและสวดอ้อนวอน บางครั้งเราอาจถูกล่อลวงให้คิดว่า ‘ฉันไม่จำเป็นต้องศึกษาพระคัมภีร์วันนี้ ฉันเคยอ่านมาหมดแล้ว’ ...

“แต่พระกิตติคุณเป็นน้ำพุแห่งความรู้ที่ไม่มีวันเหือดแห้ง มีสิ่งใหม่ให้เรียนรู้และรู้สึกเสมอ ... ในพระคัมภีร์ทุกข้อ”

อธิการเจราลด์ คอสเซ อธิการควบคุม,
“สิ่งนี้ยังน่าพิศวงสำหรับท่านหรือไม่”
เลียว โสนา, พ.ศ. 2015, 99–100

ของผม พระคัมภีร์ช่วยขจัดการล่อลวงและหันเข้าหาพระกิตติคุณ
เบลค ซี. อายุ 12 ขวบ, รัฐไอดาโฮ,
สหรัฐอเมริกา

คำถามครั้งต่อไป

“ฉันสวดอ้อนวอนขอบางอย่างที่สำคัญมาตลอด แต่ไม่ทราบว่าฉันได้รับคำตอบแล้วหรือไม่ ฉันจะทราบได้อย่างไร”

ส่งคำตอบของท่านและภาพความละเอียดสูงตามความประสงค์ของท่านมาก่อน 15 มกราคม 2017 ที่ liahona.lds.org (คลิก "Submit an Article") หรือส่งทางอีเมลที่ liahona@ldschurch.org

(1) ชื่อนามสกุล (2) วันเดือนปีเกิด (3) วอร์ดหรือสาขา (4) สเตตหรือท้องถิ่น (5) คำอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรของท่าน และถ้าท่านอายุต่ำกว่า 18 ปี ต้องมีคำอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรของผู้ปกครอง ให้พิมพ์คำตอบและรูปถ่าย (ส่งทางอีเมลได้)

อาจมีการแก้ไขความยาวหรือความชัดเจนของคำตอบที่ส่งมา

ให้มากกว่า ของขวัญ

ท่านต้องการเป็นผู้ให้แบบใด

โดย เอ็มมาลีน อาร์. วิลสัน

เทศกาลคริสต์มาสเกี่ยวข้องกับพระผู้ช่วยให้รอด พระเยซูคริสต์ และวิญญาณของการให้ แม้การให้และรับของขวัญจะเป็นเรื่องดี แต่จำไว้ว่าเราสามารถให้ได้มากกว่าของขวัญที่จับต้องได้ ทุกวันเราสามารถใช้เวลาพรสวรรค์ และความเมตตาของเราได้—และนั่นเป็นเพียงบางวิธีที่เราสามารถรับใช้ได้อย่างมีความหมาย ดังนั้นท่านทำได้ดีเพียงใดกับการเอาใจใส่เรื่องการให้โดยไม่เห็นแก่ตัว ลองทำแบบสอบถามต่อไปนี้

1

คณกำลังเตรียมตัวไปโรงเรียน คุณแม่ขอให้คุณมากินอาหารเช้า และท่านใช้เวลาเตรียมอาหารโปรดให้คุณ
๑คุณทำอะไร

ก. ตะโกนบอกว่า “หนูยังไม่เสร็จค่ะ!” แล้วคุณก็ใช้เวลาเตรียมตัวต่อ กินอาหารเช้ากว่าปกติ เลยพลาดรถประจำทาง ท่านจึงต้องขับรถไปส่งคุณที่โรงเรียน

ข. กินอาหารเช้าเร็วๆ แล้วรีบออกจากบ้าน แม่ทำแบบนี้อยู่เรื่อย—แม่ทั้งหลายก็ทำแบบนี้

ค. ขอบคุณแม่รีบเตรียมตัวให้พร้อม แล้วใช้เวลากินอาหารกับครอบครัว

2

เวลา 10:00 น. ครูของคุณกำลังจะแจกข้อสอบ คุณไม่ค่อยรู้จักคนที่นั่งใกล้คุณ แต่คุณเห็นเธอกำลังค้นเป้
สหายหลังของเธออย่างลนลาน คุณทำอะไร

ก. ไม่สนใจเธอ คุณเครียด
พอแล้วและต้องคร่ำ
เคร่งกับการสอบ

ข. ขอให้เธอโชคดี

ค. ถามว่าเธอกำลังหาอะไรอยู่
หรือเปล่า เมื่อคุณได้ยินว่า
เธอต้องการดินสอ คุณให้
ดินสอของคุณแก่เธอหนึ่ง
แท่ง “เก็บไว้ใช้เลยนะ”
คุณบอกเธอด้วยรอยยิ้ม

3

หลังโรงเรียนเลิกนักฟุตบอลคนหนึ่งในทีม
ของคุณมีปัญหาเรื่องการส่งบอลให้แม่นยำ
—ซึ่งเป็นเรื่องที่คุณถนัด เขามาหาคุณหลังฝึก
และถามว่าคุณจะช่วยเขาได้ไหม คุณพูดอะไร

ก. บอกเขาว่าคุณไม่ว่าง ไว้วันหลัง

ข. รับปากอย่างไม่เต็มใจและส่งบอลให้เขาไม่
ก็ถูก ให้คำแนะนำเร็วๆ หนึ่งช้อก่อนจะรีบ
ไปเที่ยวกับเพื่อนของคุณ

ค. ใช้เวลาหลายนาทีให้คำแนะนำและนัดเขามา
ฝึกด้วยกันอีกครั้ง

4

เวลา 17:30 น. คุณแม่ของคุณมาส่งคุณที่ร้าน
เพื่อซื้อของขวัญคริสต์มาสให้น้องสาวของคุณ
คุณซื้ออะไร

ก. ง่ายมาก คุณรีบไปหยิบบาสดเกตบอล
ลูกใหม่ที่คุณหมายตาไว้หลายเดือน
แล้ว... เธอน่าจะชอบนะ

ข. เลือกของราคาถูกที่สุดให้เธอ—เธอจะไม่
ผิดหวัง และคุณ ไม่ต้องเสียเงินเยอะ

ค. หาหนังสือเล่มใหม่ล่าสุดที่เขียนโดยนัก
เขียนคนโปรดของเธอ คุณอดใจรอดู
สีหน้าตื่นเต้นของน้องสาวขณะแกะห่อ
ของขวัญแทบไม่ไหว!

๗ ด้เวลาเข้านอนแล้วและคุณเหนื่อยมาก คุณยังไม่ได้อ่านพระคัมภีร์ คุณทำอะไร

ก. นับที่คุณอ่าน
ในวันอาทิตย์แทน

ข. ขณะมองหาพระคัมภีร์ คุณ
บังเอิญเห็นนิยายเรื่องโปรด
ของคุณ สามสิบนาทีต่อมา
คุณนึกถึงพระคัมภีร์และรีบ
อ่านข้อสั้นๆ ก่อนปิดไฟ

ค. เห็นทั้งพระคัมภีร์และนิยาย
เรื่องโปรด แต่ตัดสินใจให้
ความสำคัญกับพระบิดา
บนสวรรค์ก่อน และสวด
อ้อนวอนทันทีก่อนเริ่มอ่าน
คุณจดความคิดบางอย่างขณะ
ศึกษา และคุณสวดอ้อนวอน
ขอบพระทัยพระองค์อีก
ครั้งก่อนเข้านอน

เฉลย!

ถ้าคุณตอบ **(ก)** เป็นส่วนใหญ่ คุณอาจต้องหันมาสนใจผู้อื่นมากขึ้นอีก
นิด จำไว้ว่า การให้และการรับใช้ผู้อื่นจะทำให้ทุกคนที่เกี่ยวข้องมีความสุข
มากขึ้น (ดู มัทธิว 25:34-46)

ถ้าคุณตอบ **(ข)** เป็นส่วนใหญ่ ให้พิจารณาว่า “ท่านทั้งหลายได้รับ
เปล่าๆ ก็จงให้เปล่าๆ” (มัทธิว 10:8) คิดดูว่าการให้ด้วยความเต็มใจมากขึ้น
จะช่วยให้ท่านพบปีติมากขึ้นได้อย่างไร

ถ้าท่านตอบ **(ค)** เป็นส่วนใหญ่ ให้ทำต่อไป! การกระทำของท่านแสดง
ให้เห็นวิญญาณแท้จริงของคริสต์มาส

พิจารณาว่าท่านจะให้ของขวัญจากใจแก่คนรอบข้างในเทศกาล
คริสต์มาสปีนี้ได้อย่างไร ไม่ว่าท่านมีพรสวรรค์อะไร ท่านสามารถหาวิธี
แสดงความรักและความขอบคุณผู้อื่นได้ทั้งโดยของขวัญที่ท่านให้และวิธี
ที่ท่านให้พวกเขาในแต่ละวัน การให้กลายเป็นพรและไม่ใช่ว่าเรื่องยากเมื่อ
เราเข้าใจว่าโดยการรับใช้ผู้อื่น เรากำลังรับใช้พระบิดาบนสวรรค์ของเรา
จริงๆ (ดู โรมายาห์ 2:17)

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในรัฐยูทาห์ สหรัฐอเมริกา ■

ให้โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน

“ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอให้
ความรู้สึกรู้สึกของผู้อื่นสัมผัสใจ
เรา เพื่อเราจะให้โดยไม่รู้สึก
ถูกบีบบังคับหรือคาดหวังผล
ประโยชน์ และเพื่อเราจะรู้
ว่าการเสียสละที่เราทำนั้นน่าชื่น
ใจเมื่อเราเห็นค่าปีติที่การเสีย
สละนั้นนำมาสู่ใจอีกดวงหนึ่ง”

ประธานเฮนรี บี. อาซริงก์ ที่ปรึกษาที่หนึ่งใน
ฝ่ายประธานสูงสุด, “เตรียมของขวัญให้
ครอบครัวในอนาคตกของท่าน,”
เลียวไฮนา, ม.ค. 2014, 49

ผมต้องการ การใช้ของผู้สอนศาสนา

ผมเป็นสมาชิกศาสนจักร แต่ผมต้องการผู้สอนศาสนาด้วย

โดย กาเบรียล คอสตา ซิลวา

เมื่อผมอายุครบ 17 ปี เพื่อนๆ ของผมหายไปหมด พวกเขาย้ายไปไกลมาก รับใช้งานเผยแผ่ไม่ก็เพิ่งหยุดเป็นเพื่อนกับผม ถึงแม้ผมมีครอบครัวของผม แต่ผมก็ยังรู้สึกโดดเดี่ยว ผมรู้สึกว่าไม่ได้รับการสนับสนุนจากคนนอกครอบครัว ผมเข้ากับคนอื่นไม่ได้ทั้งที่ผมพยายามแล้ว

วันหนึ่งผู้สอนศาสนาที่เพิ่งย้ายเข้ามาวัดของเราแวะมาที่บ้านเราเพื่อแนะนำตัว พวกเขาถามว่าจะช่วยอะไรเราได้บ้าง ผมไม่สนใจว่าพวกเขาพูดอะไรอยู่เพราะผมคิดเพียงว่าผมรู้สึกเศร้าและเหงามาก จากนั้นผู้สอนศาสนาพูดว่าพวกเขาอยากให้เราช่วยสอนบทเรียนบางบทของพวกเขา ผมประหลาดใจ! ทำไมพวกเขาขอความช่วยเหลือจากคนที่เห็นชัดว่าอารมณ์ไม่ดีเลย

ผมรับปาก และผมไปสอนบทเรียนบางบทกับพวกเขา ผู้สอนศาสนาไม่เพียงช่วยคนที่พวกเขา กำลังสอนเท่านั้นแต่กำลังเป็นอิทธิพลดีต่อผมด้วย

เมื่อเอิลเดอร์คนหนึ่งย้าย ผมรู้เลยว่าชีวิตผมดีขึ้นตั้งแต่เริ่มใช้เวลากับผู้สอนศาสนา ผมมีหลายอย่างเหมือนกับเอิลเดอร์คนใหม่ที่ย้ายมาเขตของ

เรา และผมยังคงใช้เวลากับผู้สอนศาสนา พวกเขาให้กำลังใจ สอน และสนับสนุนผม พวกเขาช่วยให้ผมรู้สึกดีขึ้นในวันยากๆ แม้จะมีอุปสรรคเรื่อง

ภาษาและตารางงานยุ่งๆ ของพวกเขา แต่ผู้สอนศาสนาพยายามช่วยผม ผู้สอนศาสนาช่วยให้ผมรู้ว่าผมไม่โดดเดี่ยว พระบิดาบนสวรรค์และพระบุตรของพระองค์ พระเยซูคริสต์ ทรงดูแลผมและช่วยผมผ่านคนอื่น

เมื่อเอิลเดอร์ใหม่คนนั้นย้าย ผมขอบคุณเขาสำหรับการเป็นเครื่องมือในพระหัตถ์ของพระเจ้าเพื่อช่วยผม ผมขอบคุณที่เขาามิซฉันนั้น เพราะเขาเป็นพรแก่ผม

ก่อนหน้านี้ ผมแทบไม่มีความปรารถนาจะรับใช้งานเผยแผ่ แต่เมื่อเฝ้ามองผู้สอนศาสนาเหล่านั้น ความปรารถนาจะรับใช้เพิ่มขึ้น ผมจะไปเป็นผู้สอนศาสนาเร็วๆ นี้ ผมตั้งใจจะสละทุกอย่างเพื่อพระเจ้าแบบเดียวกับที่ผู้สอนศาสนาเหล่านั้นทำ

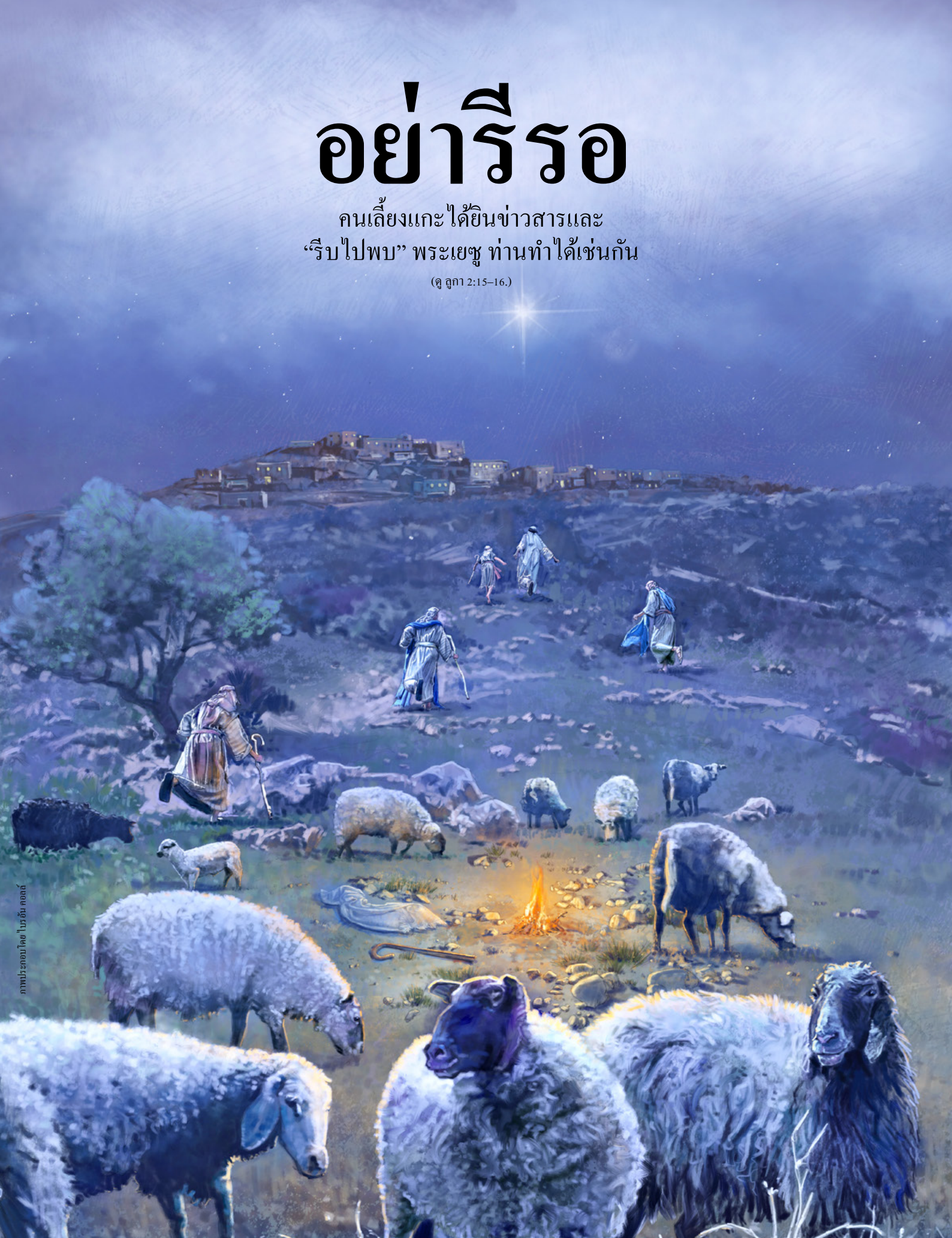
ก่อนผู้สอนศาสนาชุดแรกนั้นมาบ้านผม ผมจำได้ว่าคืนหนึ่งผมรู้สึกเหงาและสวดอ้อนวอน ผมทูลขอพระเจ้าเป็นเจ้าสุดใจให้ส่งใครสักคนมาช่วยและสนับสนุนผม พระเจ้าทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของผมในวิธีที่ผมคาดไม่ถึง—นั่นคือ ส่งผู้สอนศาสนา มา ผมรู้ว่าพระเยซูคริสต์ทรงพระชนม์และผู้สอนศาสนาเป็นผู้รับใช้ของพระองค์ ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในเซาเปาลู บราซิล

อย่ารีรอ

คนเลี้ยงแกะได้ยืมข่าวสารและ
“รีบไปพบ” พระเยซู ท่านทำได้เช่นกัน

(ดู ลูกา 2:15-16.)

คำตอบจากผู้นำเสนอ

โดย ประธานดีเทอร์
เอฟ. อุกต์อร์ฟ
ที่ปรึกษาที่สองในฝ่าย
ประธานสูงสุด

วิธี อุดหนุน

การรอคอยเป็นเรื่องยาก เด็กๆ ดี และผู้ใหญ่ก็รู้เช่นกัน เรามีชีวิตอยู่ในโลกที่น่าเสนออาหารจานด่วน ข้อความโต้ตอบนับพลัน ภาพยนตร์ตามสั่ง และคำตอบที่ได้ทันทีไม่ว่าคำถามจะสำคัญหรือไม่ก็ตาม เราไม่ชอบรอ บางคนรู้สึกว่าความดันขึ้นเมื่อแถวของพวกเขารอในร้านขายของชำเคลื่อนช้ากว่าแถวที่อยู่รอบๆ

ความอดทน—ความสามารถในการยับยั้งความปรารถนาไว้ชั่วเวลาหนึ่ง—เป็นคุณธรรมล้ำค่าและหาได้ยาก เราอยากได้สิ่งที่อยากได้ และเราอยากได้เดี๋ยวนี้ ฉะนั้นแนวคิดเรื่องความอดทนจึงอาจดูเหมือนไม่น่าอภิรมย์และขมขื่นบางครั้ง

กระนั้นก็ตาม ถ้าปราศจากความอดทน เราจะทำให้พระเจ้าเป็นเจ้าพ่อพระทัยไม่ได้ เราจะดีพร้อมไม่ได้ แท้จริงแล้ว ความอดทนเป็นกระบวนการทำให้บริสุทธิ์ที่ขัดเกลาความเข้าใจ ทำให้ความสุขลึกซึ้ง เน้นการกระทำและหวังสันติ

ความอดทนไม่ใช่แค่รอ ความอดทนไม่ใช่การยอมรับสภาพที่ไม่

พึงใจโดยไม่คิดจะทำอะไร ทั้งไม่ใช่การไม่ลงมือทำเพราะกลัว ความอดทนหมายถึง การรอคอย และมีความอดกลั้น หมายถึงอยู่กับบางสิ่งและทำสุดความสามารถ—ทำงานหวัง และใช้ศรัทธา อดทนต่อความยากลำบากด้วยความไม่ย่อท้อแม้เมื่อความปรารถนาของใจเกิดขึ้นช้า ความอดทนไม่เพียงมีความอดกลั้นเท่านั้น แต่ **อดทนด้วยดี!** ความอดทนหมายถึงการยืนหยัดในบางสิ่งจนถึงที่สุด หมายถึงการยืดเวลาสนองความพอใจเดี๋ยวนั้นไว้รับพรในอนาคต หมายถึงการควบคุมความโกรธ และยับยั้งคำพูดที่ไร้เมตตา หมายถึงการต่อต้านความชั่ว แม้ดูเหมือนจะทำให้คนอื่นรำรวย

ความอดทนหมายถึงการยอมรับสิ่งที่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้และเผชิญสิ่งนั้นด้วยความกล้าหาญ ความสง่างาม และศรัทธา หมายถึงการ “เต็มใจยอมในสิ่งทั้งปวงที่พระเจ้าทรงเห็นควรจะอุปบัติแก่ [เรา], แม้ตั้งแต่กียอนยอมต่อบิดาตน” [โมไซยาห์ 3:19] สุดท้าย ความอดทนหมายถึง “มั่นคงและแน่วแน่, และไม่หวั่นไหวในการรักษาพระ

บัญญัติของพระเจ้า” (1 โครินธ์ 2:10) ทุกวันเวลา แม้ในยามที่ยากจะทำเช่นนั้น

งานของความอดทนสรุปได้ดังนี้ รักษาพระบัญญัติ วางใจในพระเจ้าเป็นเจ้าพระบิดาบนสวรรค์ของเรา รับใช้พระองค์ด้วยความอ่อนโยนและความรักเหมือนพระคริสต์ ใช้ศรัทธาและความหวังในพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด และไม่ยอมแพ้ บทเรียนที่เราได้จากความอดทนจะสร้างอุปนิสัย ยกระดับชีวิต และเพิ่มความสุขของเรา สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้เราเป็นสานุศิษย์ที่ซื่อสัตย์ของพระอาจารย์ของเราพระเยซูคริสต์ ■

จากคำปราศรัยการประชุมใหญ่สามัญเดือนเมษายน 2010

คริสต์มาสที่ต่างจากเดิม

คงทำใจยากที่จะไม่ได้เจอแม่ แต่คริสต์มาส
จะยังคงดีได้

“ระลึกถึงพระองค์ เมื่อท่านนึกภาพคริสต์มาสปีนี้”
(Children's Songbook, 50)

ใกล้ถึงคริสต์มาสแล้วแต่ดิเอโกไม่รู้สึกลึ่กตื่นเต้นเลย
นี่เป็นคริสต์มาสครั้งแรกตั้งแต่พ่อแม่ของเขาหย่ากัน
เขารู้สึกว่าไม่มีอะไรเหมือนเดิม คริสต์มาสปีนี้เขากับ
ซามูเอลน้องชายจะไม่ได้เจอคุณแม่

“ทุกอย่างต่างจากเดิม” ดิเอโกบอกพ่อ

“พ่อรู้” ตาพ่อเศร้า “บางครั้ง
สถานการณ์เปลี่ยนก่อนจะดีขึ้น”
เขาเจียบไปครู่หนึ่ง แล้วก็ยิ้ม
“คริสต์มาสปีนี้ จะ ต่าง

จากเดิม แต่ไม่ได้หมายความว่าเราจะไม่สนุก เราจะได้
ฉลองการประสูติของพระผู้ช่วยให้รอดเหมือนเดิม”

ดิเอโกพยักหน้า คงทำใจยากที่จะไม่ได้เจอแม่
แต่คริสต์มาสจะยังคงดีได้ ตามที่พ่อบอก ดิเอโก
ต้องการช่วยทำให้คริสต์มาสปีนี้มีความสุข

เขาเข้าไปคิดในห้องของเขา บางครั้ง

ครอบครัวของพวกเขาทำโครงการ

บำเพ็ญประโยชน์ในช่วงคริสต์มาส

ปีนี้พวกเขาจะทำอะไรได้บ้าง

ดิเอโกมองไปรอบๆ ห้อง

เขาเห็นรถของเล่นที่เขาไม่

ได้เล่นแล้ว เขาหยิบขึ้นมาหมุนล้อ
ยังดีอยู่เลย เขากับพ่อและซามูเอล
อาจจะเอาของเล่นบางชิ้นไปให้เด็ก
ที่ไม่มีของเล่น! เขาพบของเล่นอีก
สองสามชิ้นจึงหยิบใส่ถุงรวมกับรถ

เมื่อเก็บเสร็จแล้ว เขาก็ถือถุง
ไปที่ห้องของซามูเอล “พี่จะช่วย
ทำความสะอาดห้องเอาไว้ไหม”
เขากล่าว “จะทำให้พ่อประหลาดใจ”
ซามูเอลเงยหน้าจากรูปที่เขา
กำลังวาด “เฮลีส”

เด็กทั้งสองช่วยกันทำความสะอาด
สะอาดห้องของซามูเอล ดีเอโกบอกแผนให้เขารู้ พวก
เขาพบของเล่นอีกสองสามชิ้นที่ซามูเอลไม่เล่นแล้วจึง
ใส่เพิ่มลงไปในถุง

เมื่อเก็บเสร็จแล้วพวกเขาแบกถุงลงไปชั้นล่าง
“พ่อครับ” ดีเอโกพูด “เราเจอของเล่นบางชิ้นที่ไม่ได้
เล่นแล้ว เราจะเอาของเล่นพวกนี้ไปให้เด็กที่ไม่มีของ
เล่นได้หรือเปล่าครับ”

พ่อมองด้วยความประหลาดใจและมีความสุข
“นั่นเป็นความคิดที่ดีมาก! บ่ายนี้เราจะเอาไปให้บ้านพัก
คนเร่ร่อนกัน”

เราสนุกเมื่อไปเยี่ยมบ้านพักคนเร่ร่อน ดีเอโกกับซามู-
เอลเล่นกับเด็กบางคนขณะพ่อพูดคุยกับพวกผู้ใหญ่

ระหว่างกลับบ้าน พ่อถามว่าพวกเขาจะทำอะไรอีกเพื่อ
ให้คริสต์มาสปีนี้พิเศษ

“คริสต์มาสปีนี้แล้วเราทำขนมแจกเพื่อนบ้าน”
ดีเอโกบอก

“เราจะทำอย่างนั้นก็ได้” พ่อพูด “งั้นเราไปซื้อของมา
ทำคุกกี้กัน”

ซามูเอลคิดว่าคุกกี้เป็นความคิดที่ ดีมาก

พวกเขาช่วยพ่อซื้อส่วนผสมที่ร้าน ที่บ้านพวกเขาทำ

แป้งคุกกี้แล้วตัดออกมาเป็นรูปดาวและต้นไม้ ดีเอโกกับ
ซามูเอลโรยน้ำตาลสีเหลืองและเขียนบนคุกกี้ จากนั้นจึง
เอาคุกกี้ใส่ถุงไปแจกเพื่อนบ้าน

เมื่อสิ้นวัน ดีเอโกเหนื่อยแต่มีความสุข เขากับซามู-
เอลและพ่อทำหลายอย่างด้วยกันเป็นครอบครัวและได้
ช่วยเหลือผู้อื่น พ่อพูดถูก คริสต์มาสต่างจากเดิม แต่ยัง
ดีเหมือนเดิม ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในรัฐโคโลราโด สหรัฐอเมริกา

การเป็นแบบอย่าง

พ่อของผมไม่ได้ไปโบสถ์ แต่ผม
พยายามรักษาพระบัญญัติเมื่อผมอยู่
ที่บ้านพ่อโดยเป็นแบบอย่างให้เห็นว่า
ผมดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณของ

พระเยซูคริสต์อย่างไร

ดาซเชล พี. อายุ 6 ขวบ, รัฐโคโลราโด สหรัฐอเมริกา

เด็กๆ ที่ยื่นอย่างภาคภูมิใจ

พร จาก เบลสซี่

หนูอยู่ในอินเดียกับครอบครัว หนูวางแผน
กิจกรรมพิเศษคริสต์มาสให้โรงเรียนและ
แบ่งปันพระกิตติคุณกับเพื่อนๆ

1

ผู้สอนศาสนา
รุ่นเยาว์
ผู้นำปฐมวัยของหนู
สอนว่าเราควรเป็นผู้
สอนศาสนา บางครั้ง
หนูชวนเพื่อนๆ ไป
โบสถ์ ส่วนมากพวก
เขาจะปฏิเสธ หนูคิด
ว่านั่นอาจเป็นเพราะ
หนูอายุน้อยเกินกว่า
จะเป็นผู้สอนศาสนา

สวัสดิ์ค่ะ!
หนูชื่อเบลสซี่!

2

ทำท่ายกมือบรว
ที่การสังสรรค์ในครอบครัว คุณพ่อ
ทำท่ายกมือบรวเราให้ชวนคนคนหนึ่ง
มาโบสถ์ทุกเดือน หนูอยากทำ แต่ทำ
ยาก! หนูขอให้คุณพ่อช่วย คุณพ่อบอก
ให้หนูสวดอ้อนวอน หนูสวดอ้อนวอน

3

ความเห็น
วันรุ่งขึ้นที่โรงเรียน ครูใหญ่ขอความเห็นเรื่องกิจกรรมคริสต์มาส
ของโรงเรียน หนูมีความเห็นที่ดีมาก! หนูบอกครูใหญ่ว่าเด็ก
ปฐมวัยทุกคนมาเยี่ยมโบสถ์ของหนูได้ เธอโทรหาพ่อแม่ของหนู
และพ่อกับแม่บอกอธิการให้วางแผนกิจกรรม ผู้นำปฐมวัยของเรา
และผู้สอนศาสนาจะช่วยอีกแรง

4

วันที่น่าตื่นเต้น
ไม่นานก็ถึงวันนั้น หนูรู้สึกประหม่า
และตื่นเต้นไปพร้อมๆ กัน เมื่อคุณ
พ่อพาหนูไปโรงเรียน หนูเห็นทุก
คนอยู่ที่นั่นและพร้อมจะไปโบสถ์
นักเรียนและครูเกือบ 500 คนมา
โบสถ์!

5

พร้อมหน้ากันที่โบสถ์
ที่โบสถ์เราดูวิเศษเกี่ยวกับการ
ประสูติของพระเยซูคริสต์ คน
หนุ่มสาวและผู้สอนศาสนาร้อง
เพลงคริสต์มาส อธิการกับคุณ
พ่อเป็นผู้พูดเรื่องพระเยซูทรงรัก
เด็กๆ ใดๆ และเราควรรักกัน
หนูเป็นผู้พูดเรื่องคริสต์มาส ทุก
คนสนุกมาก! ครูใหญ่กับครูของ
หนูถามผู้สอนศาสนาหลายข้อ

เคล็ดลับการยื่นอย่างภาคภูมิใจของเบลสซี

- สวดอ้อนวอนทูลขอความช่วยเหลือ
- ชวนคนมาโบสถ์แม้คุณคิดว่าพวกเขาจะปฏิเสธ
- จำไว้ว่าพระบิดาบนสวรรค์จะทรงช่วยคุณ

คำทำของโมโรไน

หลังจากมอรมอนบิดาของท่านสิ้นชีวิต โมโรไนจึงเขียนบนแผ่นจารึกทองคำ เขาเขียนเกี่ยวกับฐานะปุโรหิต ศีลระลึก และบรรพตศมา เขาท้าทายให้เราอ่านพระคัมภีร์มอรมอนและทูลถามพระบิดาบนสวรรค์ว่าจริงหรือไม่ ถ้าเราสวดอ้อนวอนและฟังคำตอบ พระวิญญาณจะทรงบอกเราว่าจริง โมโรไนฝังแผ่นจารึกไว้ในดินเพื่อเก็บรักษาให้ปลอดภัย

ผมอ่านพระคัมภีร์กับคุณพ่อทุกวัน นั่นช่วยให้ผมมีประจักษ์พยาน ผมจะไม่เลิกทำ

สเปนเซอร์ พี. อายุ 10 ขวบ, รัฐวิสคอนซิน สหรัฐอเมริกา

“แผ่นจารึกทองคำ” เจacob ดี. อายุ 11 ขวบ, โนวาสโกเชีย แคนาดา

ตัด พับ และเก็บบัตรคำทำแผ่นนี้ไว้!

โมโรไน

ฉันยอมรับคำทำ!

- ☐ ท่องจำ โมโรไน 10:5
- ☐ ทำตามคำทำของโมโรไน สวดอ้อนวอนขอให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ช่วยให้คุณรู้ว่าพระคัมภีร์มอรมอนเป็นความจริง
- ☐ เข้าไปที่ scripturestories.lds.org เพื่อดูวิดีโอ 53–54 ของเรื่องราวพระคัมภีร์มอรมอน
- ☐ ฉันท้าทายตนเองให้ ...

หัวข้อของเดือนนี้

หลังจากอ่านพระคัมภีร์หนึ่งข้อ
ให้ระบายสีบริเวณตัวเลขที่ตรงกับข้อ
นั้นเกี่ยวกับเรื่องราวการประสูติ!

- 1 นิไฟ 11:14–28
- 2 นิไฟ 19:6
- 3 โมไซยาห์ 15:1–4
- 4 แอลมา 5:48
- 5 3 นิไฟ 9:15
- 6 มัทธิว 1:19–25
- 7 มัทธิว 2:7–11
- 8 ลูกา 1:27–31

นิกภาพคอกสัตว์

เมื่อมารีย์กับโยเซฟเดินทางไปเบธเลเฮม สถานที่แห่งเดียวที่พวกเขาพบว่าจะพักได้คือคอกสัตว์ พระเยซูคริสต์ประสูติในคอกสัตว์และนอนในรางหญ้า บรรดาคนเลี้ยงแกะและนักปราชญ์ตามดาวดวงหนึ่งไปหาพระเยซู ชาวนิไฟเห็นดาวดวงนี้เช่นกันและรู้ว่าพระเยซูประสูติแล้ว เราเฉลิมฉลองคริสต์มาสเพื่อระลึกถึงการประสูติของพระองค์ ■

โดย เอ็ดเวิร์ด เจ.
เรณินด์

แห่งไควรัมอัครสาวก
สิบสอง

ฉันจะรู้สึกละอาย พระเจ้าช่วยให้รอด มากขึ้นได้อย่างไร

เราสามารถนึกภาพออกสัตว์
ในเบธเลเฮมที่พระองค์ประสูติ

เราสามารถระลึก
ถึงพระองค์เมื่อเรา
รับศีลระลึก

เราสามารถระลึกได้ว่า
พระองค์ทรงทนทุกข์เพื่อให้
เราได้รับการให้อภัยอย่างไร

เราสามารถรู้ได้ว่าพระเจ้าผู้ช่วย
ให้รอดทรงอยู่ใกล้ตลอดเวลา

บัตรพยานพิเศษ

ใช้บัตรเหล่านี้เรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับสมาชิกในฝ่ายประธานสูงสุด และโคออร์ดิเนเตอร์สาวกสิบสอง ท่านอาจทำสำเนาบัตรและสร้างเกมจับคู่ได้ด้วย ท่านสามารถพิมพ์สำเนาเพิ่มเติมได้ที่ liahona.lds.org.

ประธาน รุตเชลล์ เอ็ม. เมลตัน แห่งไควรมอร์สวาลิปลอง - เป็นศิษย์แพทย์หัวใจ - เป็นแพทย์ประจำกองทัพอากาศสหรัฐในเกาหลีและญี่ปุ่น - มีบุตร 10 คน—หญิง 9 คน และชาย 1 คน 	ประธาน ดีเทอร์ เอฟ. อูทต์ดอร์ฟ ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด - ตั้งยศจรรยาไปเยอรมนีตะวันตกพร้อมครอบครัว - เป็นนักบิน - ชอบเล่นสกีกับลูกหลาน 	ประธาน เฮนรี่ บี. อายริงก์ ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด - เติบโตในเขตบอสตันมัธวชนบท - เรียนฟิสิกส์จากบิดาบนกระดานดำในห้องใต้ดิน - เป็นอธิการบดีของวิทยาลัยอีกลิสต์ปัจจุบันคือมหาวิทยาลัยยอร์กที่ยังก-ไอคาโฮ 	ประธาน โรมัส เอส. มอนตัน ประธานศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายคนที่ 16 - ได้รับเลือกให้รับใช้เพื่ออธิการของวอร์เท็มโบอิงมายังงานมากเมื่ออายุ 22 ปี - ทำงานด้านการพิมพ์และจัดพิมพ์หนังสือพิมพ์ - เป็นประธานคณะเผยแผ่ในแคนาดา
เอิลเตอร์ เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์ แห่งไควรมอร์สวาลิปลอง - เป็นผู้สอนศาสนาให้กับเอิลเตอร์คู่ในอังกฤษ - ทำงานให้ระบบการศึกษาของศาสนจักร - เป็นอธิการบดีของมหาวิทยาลัยบริติช ยังก์ 	เอิลเตอร์ โรเบิร์ต จี. เฮลล์ แห่งไควรมอร์สวาลิปลอง - เติบโตในรัฐนิวยอร์ก - เป็นมือขว้างบอลให้ทีมเบสบอลของโรงเรียน - เป็นนักบินเครื่องบินรบไอพ่นของกองทัพอากาศสหรัฐ 	เอิลเตอร์ เอ็ม. รุตเชลล์ บัลลาร์ต แห่งไควรมอร์สวาลิปลอง - มีชื่อเล่นในวิทยาลัยว่า“เดอะบิชอป” เพราะมาตรงฐานสูงของทำน - เป็นตัวแทนจำหน่ายรถยนต์ - กระตุ้นให้สมาชิกเป็นผู้สอนศาสนา 	เอิลเตอร์ ดัลลีน เอช. โอคัสต์ แห่งไควรมอร์สวาลิปลอง - ทำความสะอาดร้านซ่อมวิทยุเป็นงานแรก - เป็นทนายความและผู้พิพากษาศาลสูงของรัฐยูทาห์ - เป็นอธิการบดีของมหาวิทยาลัยบริติช ยังก์

อ่านเรื่องราวเพิ่ม
เติมเกี่ยวกับศาสดา
พยากรณ์และ
อัครสาวกได้ที่
**lds.org/prophets
-and-apostles/
what-are-prophets**

เอ็ดเตอร์

นีล แอล. แอนดอร์เซ็น

แห่งโคเวรัมมอร์สาวกลีบสอง

- เติบโตที่ฟาร์มโคนมในรัฐไอดาโฮ สหรัฐอเมริกา
- รับผิดชอบผู้สอนศาสนาและประธานคณะเผยแผ่ในฝรั่งเศส
- ช่วยกำกับดูแลการเริ่มใช้งาน Mormon.org

เอ็ดเตอร์

ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน

แห่งโคเวรัมมอร์สาวกลีบสอง

- จบงานมบ่งทำเอง ให้ครอบครัวที่กำลังโตของท่าน
- มีส่วนร่วมในการแสดงกลางแจ้งที่เนินจากโนราห์สมัยเป็นวัยรุ่น
- รับผิดชอบเผยแผ่ในอาร์เจนตินา โดยรับผิดชอบสัปดาห์สุดท้ายของท่าน

เอ็ดเตอร์

เดส จี. เรมลินด์

แห่งโคเวรัมมอร์สาวกลีบสอง

- กินเนอร์ ชู่ออกมาของท่าน หมายถึง “ทหารกล้า”
- ย้ายไปอยู่สวีเดนสมัยเป็นวัยรุ่น
- ทำงานเป็นพนักงานหัวใจ

เอ็ดเตอร์

เจเวนทิน แอล. ลูก

แห่งโคเวรัมมอร์สาวกลีบสอง

- ได้รับประกาศนียบัตรหลังจากสวดอ้อนวอนกับพี่ชาย
- เป็นประธานนักเรียนในโรงเรียนมัธยมต้น โดยมีแม่ริชกรรยาในอนาคตของท่านเป็นรองประธาน
- รับผิดชอบผู้สอนจักรในฟิลิปปินส์และหมู่เกาะแปซิฟิก

เอ็ดเตอร์

แกรีย จี. สติเวนสัน

แห่งโคเวรัมมอร์สาวกลีบสอง

- รับผิดชอบผู้สอนศาสนาและประธานคณะเผยแผ่ในญี่ปุ่น
- เริ่มธุรกิจการทำอุปกรณ์ออกกำลังกาย
- รับผิดชอบอธิการดูแลทั้งศาสนจักร

เอ็ดเตอร์

เดวิด เอ. เบตนาว์

แห่งโคเวรัมมอร์สาวกลีบสอง

- เป็นกองหลังในทีมฟุตบอลโรงเรียนมัธยมปลาย
- หลังจากการใช้งานเผยแผ่ ท่านให้บัณฑิตมาบิดาของท่านเพื่อเป็นสมาชิกศาสนจักร
- เป็นอธิการบดีของวิทยาลัยรีดส์ ปัจจุบันคือมหาวิทยาลัยบริกัมยังก์-ไอดาโฮ

เอ็ดเตอร์

โรนัลด์ เอ. ราธเบนต์

แห่งโคเวรัมมอร์สาวกลีบสอง

- เป็นประธานคณะเผยแผ่ในนิวออร์กซิตี
- มีคติประจำใจว่า “สำคัญที่สุดคือคน”
- อุทิศการสอนจักรแอตลิตส์หลังแรกในสาธารณรัฐเซ็ก

หน้าใหม่ของหนู

โดย ดานีลา เอ็ม. อายุ 9 ขวบ, กอร์เตส, สอนตูร์ส

“เด็กคนหนึ่งเกิดมา” โดย โซเฟีย เอ็ม. อายุ 7 ขวบ, กอร์เตส, สอนตูร์ส

โดย โลซาน บี. อายุ 9 ขวบ, เซาเปาลู บราซิล

ทุกวันเปลาจะฟังซีดีเพลงปฐมวัยและฟัง
ร้องหลายๆ เพลง เธอชอบเพลง “ทำตาม
ศาสดา” มาก เธอชอบอ่าน เรื่องราวพระ
คัมภีร์มอรมอน กับคุณแม่ของเธอเช่นกัน
เมื่อเร็วๆ นี้เธอไปเยี่ยมญาติบางคนและเล่า
เรื่องของแอมันกับชาวเลมันให้พวกเขาฟัง
เปลา ซี., อายุ 3 ขวบ, รัฐโออาซากา
เม็กซิโก

เด็กปฐมวัยในโรม อิตาลี ร่วมมือร่วมใจกันทำต้นคริสต์มาส

คำสัญญาพิเศษของโมโรไน

มอรมอนมีบุตรชายคน
หนึ่งชื่อโมโรไน หลังจาก
มอรมอนสิ้นชีวิต โมโรไน
เขียนบนแผ่นจารึกทองคำ

โมโรไนเขียนคำสวด
อ้อนวอนศีลระลึกลงไปด้วย
เขาเขียนว่าสิ่งดีทุกอย่างมา
จากพระเจ้าเป็นเจ้า

โมโรไนเขียนว่าพระเยซู
ทรงรักเด็กทุกคน เขา
กล่าวว่าเราสามารถสวด
อ้อนวอนให้มีความรักใน
ใจเราได้

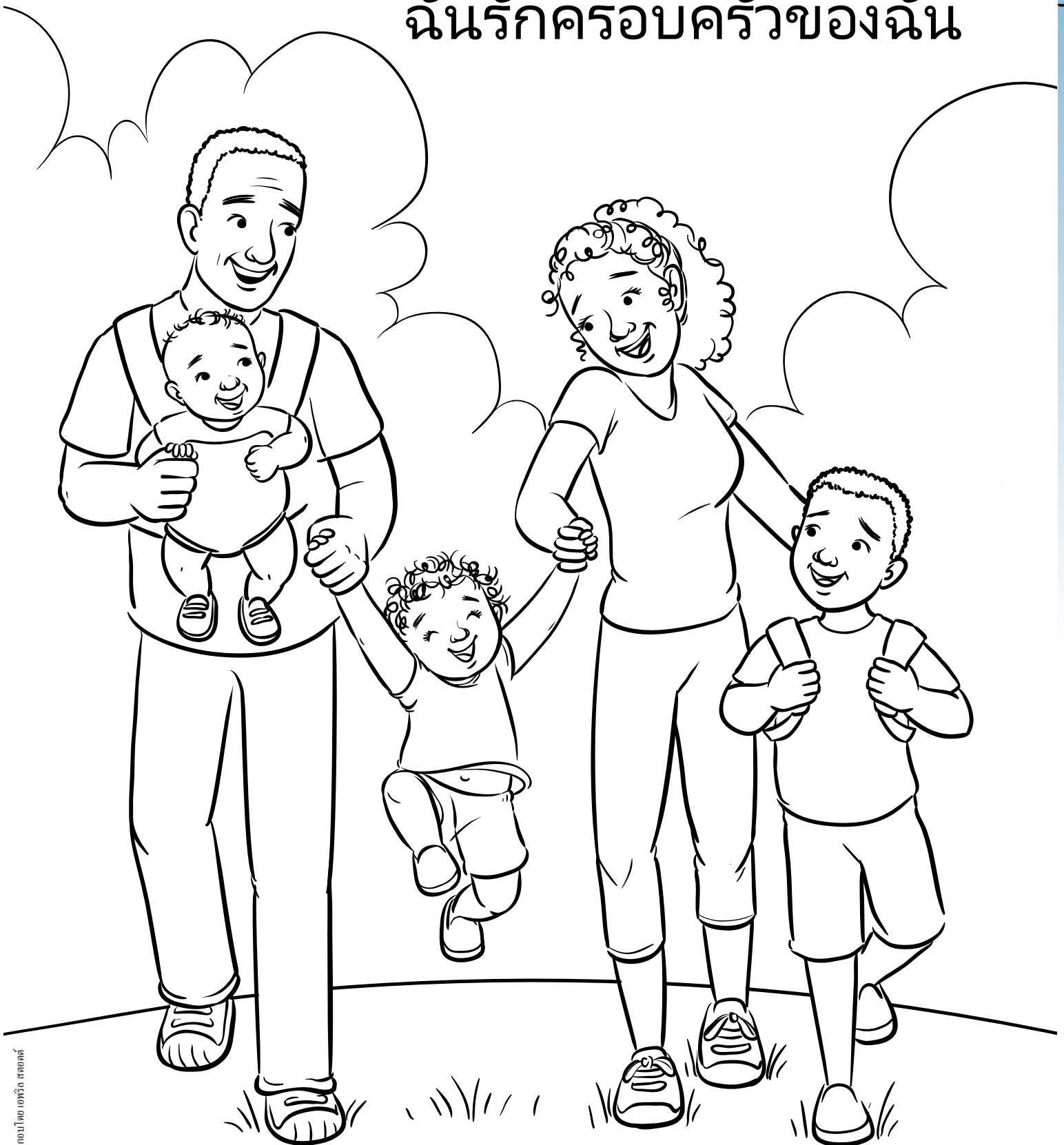

โมโรไนให้คำสัญญาพิเศษ
เขาเขียนว่าถ้าเราอ่านพระ
คัมภีร์มอรมอนและทูลถาม
พระเจ้าเป็นเจ้า พระวิญญาณ
บริสุทธิ์จะทรงบอกเราว่า
พระคัมภีร์เล่มนี้จริง หลัง
จากนั้นโมโรไนฝังแผ่นจารึก
ไว้ในเนินเขาคาโมราห์เพื่อ
เก็บรักษาให้ปลอดภัย

หลายปีต่อมาโมโรไนเป็นเทพมาแผ่นดินโลก ท่านแสดงให้เห็น
ว่าแผ่นจารึกทองคำฝังอยู่ที่ไหน พระผู้เป็นเจ้าประทานพลังอำนาจในการแปล
ถ้อยคำบนแผ่นจารึกให้โจเซฟ ทุกวันนี้เราสามารถอ่านถ้อยคำของโมโรไนได้
จากพระคัมภีร์มอรมอน! ■

ฉันรักครอบครัวของฉัน

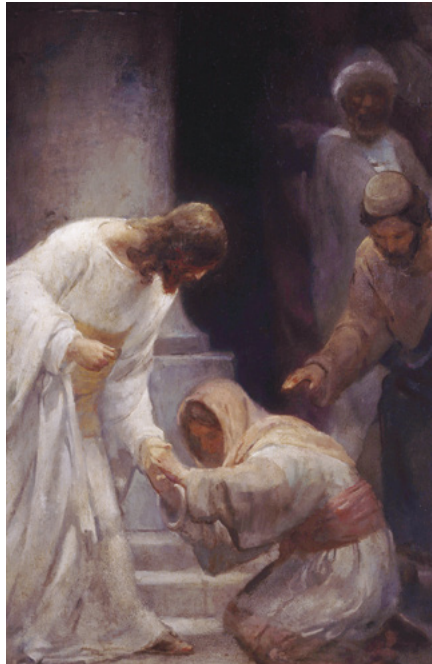
โดยเฮอร์เบิร์ตเจฟฟรีย์
อาร์. ฮอดแลนด์
แห่งโครัมอัครสาวก
สิบสอง

พระลักษณะ ที่แท้จริงของ พระผู้เป็นเจ้า

พระเยซูคริสต์ทรงแสดงให้เห็น
ความห่วงใยของพระบิดาผู้ทรงดี
พร้อมได้อย่างสมบูรณ์แบบ

หลังจากศาสตพยาकरणหลายรุ่น
พยายามสอนครอบครัวมนุษย์ให้
รู้พระประสงค์และทางของพระบิดา
โดยมักจะประสบความสำเร็จเพียง
เล็กน้อย พระผู้เป็นเจ้าทรงพยายาม
อย่างยิ่งเพื่อให้เรารู้จักพระองค์โดย
ทรงส่งพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิด
จากพระองค์และดีพร้อม ผู้ที่พระองค์
ทรงสร้างตามรูปลักษณะของพระองค์
และเหมือนกับพระองค์ให้มาอยู่รับ
ใช้ท่ามกลางมนุษย์ในความท้าทาย
ประจำวันของชีวิต

การเสด็จมาแผ่นดินโลกพร้อม
ความรับผิดชอบเช่นนั้น การทำหน้าที่
ที่เอโลฮิม—ตรัสสั่งที่พระองค์จะตรัส
พิพากษาและรับใช้ รักและเตือน
อดกลั้นและให้อภัยดังที่พระองค์
จะทำ—หน้าที่นี้ใหญ่หลวงเกินกว่า
ท่านและข้าพเจ้าจะเข้าใจได้ แต่ใน
ความภักดีและความแน่วแน่อันเป็น
คุณลักษณะของบุตรพระผู้เป็นเจ้า
พระเยซูเข้าพระทัยและทรงทำหน้าที่
ดังกล่าว ต่อจากนั้นเมื่อคำยกย่อง
สรรเสริญเริ่มมีมา พระองค์ทรงยก
ความดีความชอบทั้งหมดให้พระบิดา
ด้วยความนอบน้อมถ่อมตน

“พระบิดา . . . ทรงทำพระราชกิจ
ของพระองค์” พระองค์ตรัสอย่าง
จริงจัง “พระบุตรจะทำได้ตามใจ
ไม่ได้ นอกจากที่ได้เห็นพระบิดาทำ
เพราะสิ่งใดที่พระบิดาทำ สิ่งนั้นพระ
บุตรจะทำเหมือนกัน” [ยอห์น 14:10;
ยอห์น 5:19] พระเยซูตรัสอีกวาระ
หนึ่งว่า “เราพูดถึงสิ่งที่เราเห็นเมื่ออยู่
กับพระบิดา” [ยอห์น 8:38] . . .

. . . บางคนในโลกปัจจุบันทนทุกข์
จากความเข้าใจผิดอันน่าเศร้าเกี่ยวกับ
[พระผู้เป็นเจ้าพระบิดาในรันดร์ของเรา] ในหมู่คนเหล่านี้มีแนวโน้มที่จะ
รู้สึกเห็นห่างจากพระบิดา แม้แปลก
แยกจากพระองค์ถ้าพวกเขาไม่เชื่อ
ในพระองค์เลย . . . การตีความพระ
คัมภีร์ไบเบิลไม่ถูกต้อง (และแน่นอน
ว่าบางกรณีแปลคลาดเคลื่อน)
คนเหล่านี้มองว่าพระบิดาและพระ
เยซูคริสต์พระบุตรของพระองค์ทรง

ดำเนินงานต่างกันมาก ทั้งที่ในความ
เป็นจริงแล้วพระบุตรของพระผู้เป็น
เจ้าทรงเป็นองค์เดียวกันทั้งในพันธ
สัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่
ทรงกระทำดังที่พระองค์ทรงทำภาย
ใต้การนำทางของพระบิดาผู้ทรงเป็น
เหมือนเดิม “วันวาน, วันนี้, และ
ตลอดกาล”¹ . . .

เมื่อพระคริสต์ประทานอาหาร
แก่คนหิวโหย รักษาคนป่วย ดำเนิน
ความหน้าซื่อใจคด วิงวอนขอศรัทธา
—พระคริสต์ผู้ทรงกำลังแสดงให้เรา
เห็นทางของพระบิดาผู้ทรง “เปี่ยม
ด้วยพระเมตตากรุณา กว้างขวาง อดทน
นาน และเปี่ยมด้วยพระกรุณาธิคุณ”²
ในพระชนม์ชีพของพระองค์และ
โดยเฉพาะในการสิ้นพระชนม์ของ
พระองค์ พระคริสต์ทรงประกาศว่า
“นี่คือพระเมตตา ของพระผู้เป็นเจ้า
ที่เราแสดงให้ท่านเห็น เช่นเดียวกับ
พระเมตตาของเราเอง” การที่พระ
บุตรผู้ทรงดีพร้อมทรงแสดงให้เห็น
ความห่วงใยของพระบิดาผู้ทรงดี
พร้อม ในความทุกข์และความเศร้า
โศกของทั้งสองพระองค์เพราะบาป
และความปวดร้าวใจของเรา ทำให้
เราเข้าใจความหมายสูงสุดของคำ
ประกาศที่ว่า “พระเจ้าทรงรักโลกดังนี้
คือได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของ
พระองค์ เพื่อทุกคนที่วางใจในพระ
บุตรนั้นจะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์
เพราะว่าพระเจ้าทรงให้พระบุตรเข้า
มาในโลก ไม่ใช่เพื่อพิพากษาโลก แต่
เพื่อช่วยกู้โลกให้รอดโดยพระบุตร
นั้น” [ยอห์น 3:16–17] ■

จาก “ความยิ่งใหญ่ของพระผู้เป็นเจ้า,” เลียโฮนา,
พ.ย. 2003, 84–87

อ้างอิง

- ตัวอย่างเช่น 1 นิโอฟ 32:5; 2 นิโอฟ 27:23; โมโรไน 10:19; หลักคำสอนและพันธสัญญา 20:12
- Lecture on Faith (1985), 42.

ข้อคิด

ครอบครัว: แบบแผนซีเลสเชียล

“ครอบครัวไม่ได้หมายถึงการทำให้ทุกสิ่งดำเนินไปอย่างราบรื่นบนแผ่นดินโลกและโยนทิ้งไปเมื่อเราไปถึงสวรรค์ แต่ในทางกลับกัน สิ่งเหล่านี้คือ *ระเบียบ* ของสวรรค์ เป็นเสียงสะท้อนของแบบแผนซีเลสเชียล และภาพจำลองครอบครัวนิรันดร์ของพระเจ้า”

ประธานาธิบดีเอฟ. ฮูคเตอร์ฟ, ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด, “สรรเสริญผู้ที่ช่วยให้รอด,” *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2016, 77.

อื่น ๆ ในฉบับนี้

สำหรับคนหนุ่มสาว

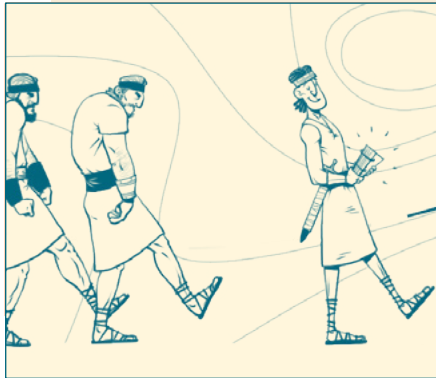
ศรัทธา ความหวัง และจิตกุศล: คุณธรรมผสมผสาน

เราไม่ตั้งศรัทธาไว้บนความหวังบนจิตกุศลเหมือน
เราก่ออิฐ—คุณธรรมสำคัญเหล่านี้ต้องผสมผสาน
กันในชีวิตเราเพื่อช่วยให้เราเป็นผู้ติดตามที่แท้จริง
ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

น.44

สำหรับเยาวชน

เป็นพระเอกหนังบู๊ ตัวจริง

น.52

สมมติหนึ่งนาที่ว่าศาสดาพยากรณ์สมัย
โบราณไม่ได้เชื่อฟังเท่ากับที่พวกท่านเชื่อ
จริงๆ โชคดีสำหรับเราที่พวกท่านไม่ได้นั่ง
เฉย แต่—เหมือนซูเปอร์ฮีโร่—พวกท่าน
ลงมือทำ ท่านทำได้เช่นกัน

สำหรับเด็ก

คริสต์มาส ที่ต่างจากเดิม

น.64

ดิเอโกไม่รู้ว่คริสต์มาสที่ไม่มีแม่อยู่
ด้วยจะเหมือนเดิมหรือไม่ แต่แล้ว
เขาก็มีความคิดว่าต้องช่วยทำให้
คริสต์มาสดีขึ้นสำหรับคนอื่นๆ!

